

ശബരിമല തീർത്ഥം

അനേകപക്ഷണ നിഷ്പാർട്ട്

നിലയ്ക്കൽ പ്രശ്നം

ശബരിമല തീവെയ്പ്പുകേസു്

അനേചഷണറിപ്പോർട്ടിലെ പ്രസക്തഭാഗം

കരിമ്പനാൽ തോട്ടം റൈട്ടറായ ഔസേഫിന്റെ മൊഴിപ്രകാരം മകര മാസത്തിൽ കരിമ്പനാൽ കൊച്ചുക്കുഞ്ഞു മുതലാളി ഞെച്ചിമുറയ്ക്കുകയായിരുന്നു. പൊടിമരം വർഗീസ്, കരിപ്പാപ്പറമ്പിൽ ദേവസ്വാ, വടക്കേപ്പറമ്പിൽ തൊമ്മൻ, പൊട്ടംകുളം തോമസ് എന്നിവരുടെയും മുതലാളിമാരുടെ സംഘത്തെ അയാൾ അനുഗമിച്ചു. ഇവർ ഏതുമേലിയിൽനിന്ന് ഒരു ജീപ്പിൽ കാളകെട്ടിയിൽ എത്തി. അവിടെനിന്ന് കാൽനടയായി കൊല്ലമുഴിയിലെത്തി താവളമടിച്ചു. കൂലിക്കാരെ കാട്ടിൽ കയറി നായാട്ടുവാൻ അവർ നിയോഗിച്ചു. പിന്നീട് മുതലാളിമാരും അയാളും നിലയ്ക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്നവെന്ന് അവർ വിശ്വസിച്ചിരുന്ന ഒരു പള്ളി അന്വേഷിച്ചു പോയി. ഒരു അന്വേഷണം നടത്തിയെങ്കിലും പള്ളിയുടെ അവശിഷ്ടങ്ങളൊന്നും അവർ കണ്ടില്ല. നേരെമറിച്ച് രണ്ടുമൂന്നു ക്ഷേത്രങ്ങളുടെ അവശിഷ്ടമാണ് അവർ കണ്ടത്. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ഈ ചരിത്രദശയിൽ ഈ മുതലാളിമാർ ശബരിമലയ്ക്കുള്ള പാതയിൽ ഒരു പള്ളിയെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കുന്നതും ആശ്ചര്യജനകമായിരിക്കുന്നു. ഒന്നുകിൽ ഏതെങ്കിലും തെളിവുമൂലം അവിടെ ഒരു പള്ളി ഉണ്ടായിരുന്നതായി സ്ഥാപിച്ച് അതിനെ പുനരുദ്ധരിക്കുവാനോ ഒരു പുതിയ പള്ളി നിർമ്മിക്കാൻ അനുയോജ്യമായ ഒരു സ്ഥലം അന്വേഷിച്ചോ ആയിരുന്നിരിക്കാം. ഈ ഉദ്യമം...ക്ഷേത്രീയോടുകൂടി ശബരിമല സന്ദർശനാർത്ഥം പോകുന്ന അധഃസ്ഥിത ഹിന്ദുക്കളുടെ സംഖ്യാവർദ്ധന കണ്ട് തട്ടത്തില്ലെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും ഇത് താണജാതി ഹൈന്ദവരുടെ ഇടയിൽ നിന്നുമുള്ള ക്രിസ്തുമതപരിവർത്തനപ്രസ്ഥാനത്തിന് വിഘാതം സംഭവിക്കാവുന്ന ഒരു സംഭവവികാസമാകുമെന്ന് കറേക്കാലമായി ക്രിസ്ത്യാനികൾ ചിന്തിച്ചുതുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നു കാണാൻ കഴിയും. അതിനും പുറമേ നിലയ്ക്കലും പമ്പാകടവിലും ഒരു പള്ളിയുടെ സ്ഥിതി കാലക്രമേണ ആ പ്രദേശം അധിനിവേശം ചെയ്യുവാൻ ക്രിസ്ത്യാനികളെ ആകർഷിക്കുമെന്നും അങ്ങനെ ഫലഭൂയിഷ്ടമായ ആ പ്രദേശങ്ങൾ തങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികസ്ഥിതി ഉന്നമിപ്പിക്കാൻ ചൂഷണം ചെയ്യാമെന്നും അവർ കരുതിയിരിക്കണം..

പള്ളി തേടിയുള്ള ഏബ്രഹാമിന്റെയും കൂട്ടരുടെയും മറ്റു മുതലാളിമാരുടെയും സഞ്ചാരങ്ങളും പ്രവൃത്തികളും ശബരിമലക്ഷേത്രം എന്നെന്നേക്കുമായി ധ്വംസിക്കാൻ ഗുഡാലോചന നടത്തുന്നതിനുള്ള ശ്രമമാണെന്നു വിശ്വസിക്കാം.

ശബരിമല തീവയ്പുകേസു്

(1950-ൽ ശബരിമലക്ഷേത്രം തീവച്ചു് നശിപ്പിക്കുകയും അയ്യപ്പവിഗ്രഹം തല്ലി ഉടയ്ക്കുകയുംചെയ്ത സംഭവത്തെക്കുറിച്ചു് അന്വേഷിക്കുവാൻ നിയുക്തനായ ഡി. ഐ. ജി. ശ്രീ കെ. കേശവമേനോൻ വിശദമായി അന്വേഷണം നടത്തി ഗവണ്മെന്റിനു സമർപ്പിച്ച റിപ്പോർട്ടു്.)

1957 ഡിസംബർ 13-ാം തീയതി കേരള നിയമസഭയിൽ റിപ്പോർട്ടു വച്ചു. വലിയ ചെപ്പാടുണ്ടായി. പലരുടെയും നിർബ്ബന്ധത്തിനു വഴങ്ങി റിപ്പോർട്ടു് നീക്കംചെയ്യേണ്ടിവന്നു. ചിലർചേൺ് അതു നശിപ്പിച്ചു. ആ റിപ്പോർട്ടു് എന്തെന്നറിയാൻ ഹിന്ദുക്കൾ ദാഹിച്ചു. എല്ലാവിധ വിലക്കുകളെയും ലംഘിച്ചു് ദേശബന്ധു ദിനപ്പത്രം 1957 ഡിസം. 14-ാം തീയതി പൂണ്ണരൂപം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. അതു് തുടൻ വായിക്കാം...

ഹിന്ദുജനതയുടെ കണ്ണിനു കണ്ണും കരളിനു കരളുമായ ശബരിമല മഹാക്ഷേത്രം തീവച്ചു. മഹാശാസ്താവിന്റെ പുണ്യവിഗ്രഹം തകർത്തു.

മതപരിവർത്തനത്തിനു പ്രയാസങ്ങൾ ഉണ്ടാവുകയും ഹൈന്ദവൈകൃതവും സംഘടനയും വളർന്നുവരികയും ചെയ്യുന്നതിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു് വിശേഷിച്ചും റോമൻ കത്തോലിക്കർക്കു് രോഷാകുലരാകാൻ കാരണമുണ്ടായി എന്നും അതിന്റെ ഫലമായി ഈ പുരാതന ക്ഷേത്രത്തെ എന്തെന്നേക്കുമായി നശിപ്പിക്കുന്നതിനും, പുരാതനകാലം മുതൽക്കേ ആ മഹാക്ഷേത്രം എന്തിനുവേണ്ടി നിലകൊണ്ടിരുന്നുവോ അവയെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുന്നതിനും, റോമൻ കത്തോലിക്കാ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു് മതിയായ കാരണം ലഭിച്ചു എന്നുമുള്ള നിഗമനത്തിലെത്തുന്നത് കേവലം യുക്താന്തരസരണമായിരിക്കും— വനത്തിന്റെ സംരക്ഷകർതന്നെ കുറ്റകൃത്യത്തെ ഗുഹമായി സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടു്—ഒരു ഹിന്ദുക്ഷേത്രത്തെയോ വിഗ്രഹത്തെയോ പററി ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിക്ക് യാതൊരു ബഹുമാനപൂർവ്വം—എന്തുകൊണ്ടും ഹിന്ദുക്കളുടെയോ മുസ്ലീംകളുടേയോ കൈ ഈ രാക്ഷസീകൃത്യത്തിൽ ഏതെങ്കിലും പ്രകാരത്തിൽ സംശയിക്കാൻ വഴിയില്ല—കേസന്വേഷണം സംബന്ധിച്ചു് ട്രൈബ്യൂൺ ഡ്യൂട്ടി ഡി. ഐ. ജി. ക്കു് വേണ്ട സഹായസഹകരണങ്ങൾ ലഭിച്ചിരുന്നില്ല—ശബരിമലക്ഷേത്ര ധ്വംസനം സംബന്ധിച്ചുള്ള കെ. കേശവമേനോൻ റിപ്പോർട്ടു്.

ഏഴുവർ ചക്കാലമായി കോൺഗ്രസ്സ്-പി. എസ്. പി. ഗവണ്മെന്റുകൾ പൂഴ്ത്തി വച്ചിരുന്ന ആ റിപ്പോർട്ട് അവസാനം പ്രകാശം കാണുന്നു. പൂഴ്ത്തിവയ്ക്കാതെ ആ റിപ്പോർട്ടിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് അന്നുതന്നെ വേണ്ട നടപടികൾ കയ്യൊണ്ടിരുന്നെങ്കിൽ....ആദ്യത്തെ അന്വേഷണങ്ങളുടെ അലസസമ്പ്രദായം പോകട്ടെ, കേസന്വേഷണത്തിന് പ്രത്യേകം നിയുക്തനായ കേശവമേനോൻ സാധാരണഗതിയിലുള്ള സഹകരണമെങ്കിലും അന്നത്തെ ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നു ലഭിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ....

(റിപ്പോർട്ടിന്റെ പൂർവ്വഭാഗങ്ങളാണ് പുറപ്പെടുവിച്ചത്)

ഈ കേസിൽ പോലീസിന് ആദ്യത്തെ അറിവുകിട്ടിയത് 1950 ജൂൺ 16-ന് രാത്രിയിലായിരുന്നു. 1950 ജൂൺ 14-ാം തീയതി ശാന്തിക്കാരൻ ശബരിമല ക്ഷേത്രത്തിൽ ചെന്നപ്പോൾ ശ്രീകോവിലും സ്റ്റോർറുമായി. നിശേഷം വെന്തുനശിച്ചതായും വിഗ്രഹം ഉടഞ്ഞുകിടക്കുന്നതായും കണ്ടു എന്നും, പതിവുള്ള പൂജയ്ക്കുശേഷം 1125 ഇടവം 6-ന് (1950 മെയ് 20) ആണ് ഒടുവിൽ ക്ഷേത്രം പൂട്ടിയതെന്നും മലയാളമാസത്തിലെ ആദ്യത്തെ 5 ദിവസങ്ങളിൽ പൂജയുണ്ടായിരിക്കുമ്പോഴൊഴിച്ചാൽ ക്ഷേത്രം പതിവായി പൂട്ടിയിടുകയാണെന്നും ചുറ്റും പത്തു പതിനഞ്ചു മൈലിനുള്ളിൽ ആരുംപാടില്ലെന്നും സ്റ്റോർ മുറിയും അടുക്കളയും പൊളിച്ചു അകത്തു കയറി പാത്രങ്ങൾ പുറത്തെറിഞ്ഞിട്ടുള്ളതായും ശ്രീകോവിലിൽ ഒരു മണ്ണെണ്ണ റാത്തൽവിളക്ക് കാണപ്പെട്ടതായും ശാന്തിക്കാരൻ പറഞ്ഞു എന്നുമാണ് ദേവസ്വം കമ്മീഷണറും ദേവസ്വം ബോർഡു പ്രസിഡൻറും അന്നു പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർ ജനറലിനെ അറിയിച്ചത്.

സ്ഥലത്തുപോയി അന്വേഷണം നടത്തുന്നതിനു പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർ ജനറൽ കൊല്ലം ഡി. എസ്. പി. കും, അന്വേഷണങ്ങളുടെ ഗതി സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനും അതിന്റെ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്നതിനും അസിസ്റ്റന്റ് ഇൻസ്പെക്ടർ ജനറലിനും നിർദ്ദേശം നൽകുകയും ചെയ്തു.

പോലീസിന്റെ ആദ്യനിഗമനം

കൊല്ലം ഡി. എസ്. പി.യും പാർട്ടിയും സംഭവസ്ഥലമായ ശബരിമല സന്ദർശിക്കുകയും അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്തു.

കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ ക്ഷേത്രം സന്ദർശിച്ചു കൊല്ലം ഡി. എസ്. പി.യുടെയും പാർട്ടിയുടെയും ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ട സംഗതികൾ താഴെപ്പറയുന്നവയാണ്.

1. ശ്രീകോവിലിൽ പൊളിച്ചു് അകത്തു കടന്നു എന്നു സൂചിപ്പിക്കത്തക്കവിധം 15 വെട്ടുകളുടെ പാടുകൾ ശ്രീകോവിലിലേയ്ക്കു പ്രവേശിക്കുന്ന വാതിലിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ അടയാളങ്ങൾ കാണപ്പെട്ടതു് ആകസ്മികസംഭവം എന്ന സിദ്ധാന്തത്തിന്നെതിരായി നിലകൊള്ളുന്നു.

2. വിഗ്രഹം ഉടഞ്ഞു കാണപ്പെട്ടു. തലയും ഇടതുകൈപ്പത്തിയും വിരലുകളും ഛേദിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. വിഗ്രഹത്തിന്റെ മുഖത്തും നെറ്റിയിലും വെട്ടിന്റെ പാടുകൾ കാണാനുണ്ടായിരുന്നു. വിഗ്രഹം ഉടഞ്ഞ വസ്തുതമാത്രം പരിഗണനയ്ക്കുടക്കുന്നതായാൽ ശ്രീകോവിലിന്റെ കഴിക്കോലും മേൽപ്പുറയിലെ ചെമ്പുകൊണ്ടുള്ള മറ്റു സാമഗ്രികളും വിഗ്രഹത്തിന്റെ മേൽവീണ് അതിനു കേടുണ്ടായിരിക്കാം എന്ന കാര്യം പരിശോധനാർഹമാണ്. എന്നാൽ ശ്രീകോവിലിന്റെ പിടിച്ചുപതിച്ച വാതിലിലെ കയ്യേറ്റത്തിന്റെ പാടുകളും വിഗ്രഹത്തിന്റെ പുറത്തെ പാടുകളുംകൂടി ഒന്നിച്ചുചേർത്തുനോക്കിയാൽ, വിഗ്രഹം തകർന്നതിനായിട്ടാണ് ബലം പ്രയോഗിച്ചു് അകത്തുകയറിയതെന്നും കതകിൽ വെട്ടുന്നതിനും വിഗ്രഹം ഉടങ്ങുന്നതിനും ഉപയോഗിച്ച ആയുധം ഒന്നു തന്നെയാണെന്നും ഉള്ള തീരുമാനത്തിലെത്തിച്ചേരാൻ നിർവാഹമില്ല. സംഭവസ്ഥലത്തു് ഒരു കോടാലിയുണ്ടായിരുന്നു. കോടാലിയുടെ വായ്ത്തലയിൽ പിടിച്ചയുടെ അംശങ്ങളുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ആ കോടാലി തന്നെയാണ് ശ്രീകോവിലിന്റെ കതകുപൊളിക്കുവാൻ ഉപയോഗിച്ചതെന്നുള്ളതു് നിശ്ചയമാണ്. അതിനാൽ അഗ്നിബാധ ആകസ്മികമായുണ്ടായതല്ലെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ശ്രീകോവിലിൽ പ്രവേശിച്ചതു മോഷണം നടത്തുന്നതിനായിരുന്നുവെന്നു് അടുത്തതായി വാദിച്ചേക്കാം. എന്നാൽ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അതാണദ്ദേശമെന്നുതോന്നുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ അകത്തുണ്ടായിരുന്ന വിലപിടിച്ച വെള്ളിയോ സ്വർണ്ണമോ മറ്റു പാത്രങ്ങളോ, യാതൊന്നും കടത്തിക്കൊണ്ടുപോയിട്ടില്ല.

എളുപ്പം തീപിടിക്കാത്ത വിധത്തിൽ തടിയും, ചെമ്പും, പിടിച്ചയും കൊണ്ടാണ് ക്ഷേത്രവും ചുറ്റുമുള്ള പുരകളും നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളതു്. എന്നാൽ അവ നിശ്ശേഷം വെന്തെരിഞ്ഞു. ക്ഷേത്രത്തിനു തീവെണ്ണാൻ വലിയ ശ്രമം നടത്തിയെന്നും ഇതു കരുതിക്കൂട്ടിയുള്ള ഒരു പ്രവൃത്തിയായിരുന്നു എന്നും ഉള്ളതിനുമതിയായതെളിവാണിതു്. 6-10-1125-ൽ കാലത്തു പോറ്റിയും കൂട്ടരും അവിടംവിട്ടപ്പോൾ ക്ഷേത്രത്തിനു യാതൊരു തകരാറുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ക്ഷേത്രത്തിനകത്തു കയറിയതു് അവർ മാത്രമായിരുന്നു, പോറ്റിയുടേയോ ശിൽപസ്ഥികളുടെയോ അശ്രദ്ധമൂലം തീപിടുത്തമുണ്ടാകാൻ സാധ്യതയുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെയൊ

ണെങ്കിൽ അവർ അവിടത്തന്നെയുള്ളപ്പോൾ തീപിടിക്കാനേ മാർഗ്ഗമുള്ളൂ. പോററിയും മറ്റു ദേവസ്വക്കാരും കൂടി ആകസ്മികമായുണ്ടായ തീപിടുത്തത്തെ മറച്ചുവെക്കാൻ ശ്രമിച്ചുവെന്ന സാധ്യതയുണ്ടായില്ല. എന്തെന്നാൽ വളരെപ്പേരടങ്ങിയ ആ സംഘത്തിനുള്ളിൽ ഒരു ഗുഡാലോചന സാധ്യമല്ലെന്നു വ്യക്തമാണ്. പോററിയും സിർബന്ധികൾക്കും പുറമേ മറ്റു ഭക്തന്മാരുമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ ഭക്തന്മാരുടെ മൊഴികൾ വാങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അവർ പോററിയും സിർബന്ധിയുമൊന്നിച്ചാണ് ക്ഷേത്രം വിട്ടതെന്നും ഇടവം ആദ്യവാരത്തിൽ അവർ സ്ഥലംവിട്ടപ്പോൾ ക്ഷേത്രത്തിനു യാതൊരു തകരാറുമുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നുമാണ് അവരെല്ലാം മൊഴിനൽകിയിട്ടുള്ളത്. ചുറ്റുമുള്ള വനങ്ങളിൽ നിന്നും കാട്ടുതീ ക്ഷേത്രത്തിലേയ്ക്കു കടന്നുപിടിക്കുകയും ക്ഷേത്രത്തിന്റെ നാശത്തിനിടയാക്കുകയും ചെയ്തു എന്ന സാധ്യത ഉദിക്കുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ ചുറ്റും കാട്ടുതീയുടെ യാതൊരു ലക്ഷണവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. രംഗത്തുനിന്നുകൊണ്ട് കരുതിക്കൂട്ടി തീ വെച്ചുവെന്നുള്ളതിനു ഭക്തിയായ സൂചനകളാണുള്ളത്.

കരുതിക്കൂട്ടി ചെയ്ത രാക്ഷസീയ കൃത്യം

നേരത്തെ പറഞ്ഞതുപോലെ ക്ഷേത്രവും ചുറ്റുമുള്ള പുരയും മിക്കവാറും തീപിടിക്കാത്ത വസ്തുക്കൾക്കൊണ്ടു നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളതാകയാൽ അവയ്ക്ക് എളുപ്പം തീപിടിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. ഏറ്റവും കുറഞ്ഞാൽ ഈ സംഭവം നടത്തിയവർ നാലഞ്ചു മണിക്കൂർ തുടർച്ചയായി അതിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കണം.

ക്ഷേത്രത്തിനു തീപിടിപ്പിക്കുന്നതിനായി നെയ്‌പാട്ടുകൾ കഴിച്ചതും തുണിയും മറ്റു സാമഗ്രികളും ഉപയോഗിച്ചതും തെളിയിക്കുന്നത് ആ വസ്തുതയാണ്. കൂടാതെ ഒരു സംഘം ആളുകൾ ക്ഷേത്രപരിസരത്തിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിയതായി തെളിവുണ്ട്. ക്ഷേത്രത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന കൊത്തുചെലി ഉൾപ്പെടെയുള്ള പലചരക്കുകൾ അവർ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഈ കൃത്യം ചെയ്യുന്നതിനു വലിയ പ്രയത്നം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് അവ വ്യക്തമായി തെളിയിക്കുന്നു.

കുറുകൃത്യം ചെയ്തവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം മോഷണമായിരുന്നില്ലെന്നു വ്യക്തമാക്കിയശേഷം അടുത്തതായി പരിഗണിക്കേണ്ട കാര്യം മറ്റൊന്നായിരുന്നു അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നും ആർക്കാണ് ഉദ്ദേശ്യം ഉണ്ടാകാനിടയുള്ളതെന്നും കണ്ടുപിടിക്കുകയാകുന്നു. സംഭവസ്ഥലത്തെ പരിശോധനയിലും ബന്ധപ്പെട്ട സ്ഥിതിഗതികളും പരിശോധിച്ചതിൽ ഒരു നിഗമനത്തിലെത്താൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതായത് വളരെ കരുതലോടെ ആലോചിച്ചു ചൂക്കരുതിക്കൂട്ടി നടപ്പിലാക്കിയ ഒരു കൃത്യമാണിതെന്ന്. നഗ്ന

മായ കിരാതത്വത്തിന്റെ ലക്ഷണം അതിലുണ്ടായിരുന്നു. ക്ഷേത്രത്തിന്റെ പവിത്രതകെടുത്തുകൊണ്ടുവന്നു ഉദ്ദേശ്യം. കോടാലികൊണ്ടു കരകവെട്ടിപ്പൊളിച്ചു് ബലാൽക്കാരമായി ശ്രീകോവിലിനകത്തു കടന്നു് വിഗ്രഹം ഉടയ്ക്കുന്നതു് പൈശാചികത്വത്തോടുകൂടി കറിക്കുന്നതു്. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വേണം മുഴുവൻ പ്രശ്നവും വീക്ഷിക്കേണ്ടതു്.

ഏതു സമുദായത്തിനാണു് ഒരു ദുരുദ്ദേശ്യമുണ്ടാവുക എന്നു കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനു് നിഷ്പക്ഷമായ ഒരു വീക്ഷണം ആവശ്യമാണു്. അതിലേക്കായി ഒരു പ്രത്യേക സമുദായക്കാർ മാത്രമേ ഇതു ചെയ്തിരിക്കാൻ നിർവ്വാഹമുള്ളൂ എന്നു് യുക്തിപൂർവ്വമായ വാദങ്ങൾകൊണ്ടു് തെളിയിക്കാൻ കഴിയണം.

ഹിന്ദുക്കൾ അങ്ങനെ ചെയ്തവെന്നു കരുതാൻ അവർ അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള കാരണങ്ങളും കാണിക്കണം. ഓരോ സമുദായത്തിനും ഇതിലുണ്ടാകാവുന്ന പങ്കിനെപ്പറ്റിയും മറിച്ചുള്ള വാദങ്ങൾ ചുവടെ ചേർക്കുന്നു.

സമുദായങ്ങൾക്കുള്ള പങ്ക്

ഹിന്ദുക്കൾ ഇക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി ഒരു ചർച്ച ആരംഭിക്കുന്നതിനുമുമ്പായി കുറുകൃത്യം ചെയ്തതു് ഒരാം ഒറ്റക്കല്ലു, കറേപ്പേർ ഒന്നിച്ചുകൂടിയാണെന്നു പ്രസ്താവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിനുള്ള കാരണം ഈ കൊടുംവനപ്രദേശത്തുകൂടി ഒരാം ഒറ്റക്കല്ലു വളരെദൂരം സഞ്ചരിക്കുന്നതിനും, ക്ഷേത്രപരിസരത്തിൽ താമസിക്കുന്നതിനും, കുറും ചെയ്തിട്ടു മടങ്ങിവരുന്നതിനും ധൈര്യം വേണം. അതു് അസാധ്യമാണു്. തന്നെയല്ല, സംഭവസ്ഥലത്തെ പരിശോധനയിൽ ഒരാം ഒറ്റക്കല്ലു കൃത്യം ചെയ്തതെന്നുള്ളതിനും ഒന്നിലധികം ആൾക്കാർ ക്ഷേത്രവളപ്പിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിയതായും തെളിവുകളുണ്ടു്. കൂടാതെ, ഈ കൃത്യം ചെയ്യുന്നതിനു് കോവിലിനെപ്പറ്റി നല്ല അറിവും സ്ഥലപരിചയവും വേണ്ടതു്. അവിടേക്കുള്ള വഴി പരിചയമായിരിക്കേണ്ടതുമാണു്.

നേരത്തെ പറഞ്ഞതുപോലെ ശബരിമലക്ഷേത്രം കൊടുംവനങ്ങൾക്കിടയിലാണു് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. വന്യമൃഗങ്ങൾ ധാരാളമുള്ള ദുർഘടമായ മാർഗ്ഗമാണു് ശബരിമലക്ഷേത്രത്തിലേക്കുള്ളതു്. ഈ വഴികളിൽകൂടി പോയി കുറുകൃത്യം നടത്തുന്നതിനു് ചുറ്റുമുള്ള വനപ്രദേശങ്ങളെയും വഴികളെയും സംബന്ധിച്ചു് നല്ല പരിചയം ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഈ സ്ഥലവും വഴിയും പരിചയമുള്ള ഹിന്ദുക്കൾ ഇല്ല എന്നു പറയുന്നതു ശരിയായിരിക്കുകയില്ല. ഏകിലും, ഈ മാർഗ്ഗത്തിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കാണു് ഹിന്ദുക്കളെക്കാൾ കൂടുതൽ അറിവും പരിചയവും ഉള്ളതെന്നു കരുതുന്നതു് യുക്തിക്കു യോജിച്ചതായിരിക്കും. ഏ

തെന്നാൽ ഈ മലയടിവാരങ്ങളിൽ സ്ഥലങ്ങൾ കൈവശം വച്ചിരിക്കുന്നത് അവർ മാത്രമാണ്. രാവും പകലും ക്ഷേത്ര പരിസരങ്ങളിൽ വേട്ടയാടുന്നതും പതിയിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് അവർ മാത്രമാണ്. ചുരുക്കത്തിൽ ഈ കൃത്യം നടത്തുന്നതിന് അവർക്കു മറ്റൊരെയുംകാല കൂടുതൽ സൗകര്യമുണ്ട്. സംഭവം നടന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ അവർ സമീപസ്ഥലത്തു വേട്ടയാടുകയും പതിയിരിക്കുകയും ചെയ്തതായി തെളിവുണ്ട്. ഈ വഴികളുടെ തുടക്കത്തിലും വഴിനീളെയുമുള്ള വനഭൂമികളും മറ്റു സ്ഥലങ്ങളുമെല്ലാം ക്രിസ്ത്യാനികളാണ് ഹിന്ദുക്കളെ കൃഷിചെയ്യുന്നത്. ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കുള്ളതായും സൗകര്യങ്ങൾ ഹിന്ദുക്കൾക്കില്ല. ഉണ്ടാവാൻ സാധ്യവുമല്ല. ഒരു ഹിന്ദുക്ഷേത്രത്തെയോ വിഗ്രഹത്തെയോപറ്റി ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിക്ക് യാതൊരു ബഹുമാനവുമില്ല. അയാൾക്ക് ഒരു ഹൈന്ദവവിഗ്രഹം വെറുമൊരു പാറക്കല്ലോ ലോഹത്തുണ്ടോ ആണ്. ചുരുക്കത്തിൽ ഒരു കലാശിലും എന്നതിൽ കവിഞ്ഞ് ഒരു ഹിന്ദുവിഗ്രഹത്തിനോ ക്ഷേത്രത്തിനോ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി യാതൊരു പാവനതയും കല്പിക്കുന്നില്ല. ഇത് ഒരു ഹിന്ദുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നേരെമറിച്ചാണ്.

വിഗ്രഹാരാധനയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു ഹിന്ദുവിന്റെ വികാരങ്ങൾ എന്തായിരുന്നാലും ഏതെങ്കിലും ഒരു ഹിന്ദു ഒരു വിഗ്രഹം ഉടയ്ക്കുകയോ ക്ഷേത്രം തീവയ്ക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ എന്ന കാര്യം സംശയമാണ്. വിഗ്രഹാരാധനക്കാരനല്ലെങ്കിൽ അയാൾ ക്ഷേത്രത്തിൽ പോകാതിരിക്കുമെന്നല്ലാതെ വിഗ്രഹം ഉടയ്ക്കുകയോ ക്ഷേത്രത്തിന് തീവയ്ക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതിനിടയില്ല. ക്ഷേത്രത്തിന് തീവയ്ക്കുകയും വിഗ്രഹം ഉടയ്ക്കുകയും ചെയ്ത രീതിയിൽനിന്നും തെളിയുന്നതുപോലെ ഈ കുറും ഒരു ഭ്രാന്തന്റെ പ്രവൃത്തിയല്ലതന്നെ. ഈ പ്രദേശത്തു ഹിന്ദുക്കൾക്കു യാതൊരു സ്വാധീനവുമില്ല. ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടാതെ ഹിന്ദുക്കളുടെ ഏതെങ്കിലും ഒരു സംഘത്തിന് ഈ വനത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല.

സംഭവം നടന്ന കാലത്തു അഞ്ചാറുമെൽ ചുറ്റുമുള്ള പ്രദേശത്തിനുള്ളിൽ നായാട്ടുസംഘക്കാർ വന്നിരുന്നു എന്നു തെളിവുണ്ട്. ഹിന്ദുക്കളുടെ സംഘം യാത്രചെയ്തിരുന്നവെങ്കിൽ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ശ്രദ്ധയിൽ അവർ പെടുകയും അവർ മുന്നോട്ടു വരികയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. ചില അപ്രധാനമായ ഉല്പന്നങ്ങൾ ശേഖരിക്കുന്നതിനായി പോയിരുന്ന ഹിന്ദുക്കളുടെ ഒരു സംഘം കൂലിക്കാർ അവരുടെ നടപടിക്കു തൃപ്തികരമായ വിശദീകരണം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അത് അന്വേഷിച്ച ബോധ്യംവരുത്തുകയും ചെയ്തു. പുരാതനവും പവിത്രവുമായ

ഈ ക്ഷേത്രം നശിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഹിന്ദുക്കൾക്കു യാതൊരു കാര്യസാധ്യവുമില്ല. ഈ ക്ഷേത്രത്തിൽനിന്നാണ് ഹിന്ദുക്കൾക്ക് വലിയ വരുമാനം ലഭിക്കുന്നത്. ഈ ക്ഷേത്രമാണ് ഹിന്ദുക്കളിൽ എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളുടെയും ഇടയിൽ ഐക്യം കൈവരുത്തുന്നത്. തന്നെയല്ല, ഇങ്ങനെ ഒരു സംഭവം സ്വപ്നത്തിൽപോലും കാണാൻ സാധ്യമല്ലാത്തവിധം അത്രയ്ക്കു ഭക്തിയും ആദരവുമാണ് താഴ്ന്ന ജാതിക്കാരായ ഹിന്ദുക്കൾക്കുള്ളത്.

ഹിന്ദുമണ്ഡലത്തെപ്പറ്റി

ഈ കേസ് ക്രിസ്ത്യാനികളുടെമേൽ കെട്ടിവെച്ചു അവരെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതിനുപുറമെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കെതിരായി വിദ്വേഷം ഇളക്കിവിട്ട് ഹിന്ദുക്കളുടെ വിവിധ ഭാഗക്കാരുടെയിടയിൽ ഐക്യം കൈവരുത്തുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി ഹിന്ദുമണ്ഡലക്കാർ ഈ ക്ഷേത്രം നശിപ്പിച്ചിരിക്കാനിടയുണ്ടെന്നുള്ളതു മാത്രമാണ് മറ്റൊരു വാദം. ഈ പോയിന്റിനെ സംബന്ധിച്ചു പൂർണ്ണമായ അന്വേഷണം നടത്തുന്നതിനു് ഞാൻ ആത്മാർത്ഥമായി ശ്രമിച്ചു. എന്നാൽ സംഭവകാലത്തു് ഹിന്ദുസംഘം ആ സ്ഥലത്തുകൂടി കടന്നുപോയിട്ടുള്ളതായി യാതൊരു തെളിവും ഇല്ലെന്നു മാത്രമല്ല, ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കെതിരായി ഒരു കേസ് കെട്ടിച്ചമയ്ക്കുന്നതിനുവേണ്ടി തങ്ങളുടെ പവിത്രമായ ദേവാലയം നശിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം ഹിന്ദുമണ്ഡലക്കാർ അധഃപതിച്ചു എന്നു സങ്കല്പിച്ചാൽതന്നെയും അവർതന്നെ ഒരു പള്ളി നശിപ്പിച്ചിട്ട് ഹിന്ദുക്കളുടെമേൽ ഒരു കേസ് കെട്ടിച്ചമയ്ക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ക്രിസ്ത്യാനികൾതന്നെ പള്ളി നശിപ്പിച്ചതാണെന്നു് പ്രചരണം നടത്തി അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം സാധിക്കാമായിരുന്നു. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ തങ്ങളുടെ പുണ്യക്ഷേത്രം സംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യം സാധിക്കുന്നതിനു്, യാതൊരു നഷ്ടവും കൂടാതെ നേട്ടം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു് കഴിയുമായിരുന്നുല്ലോ. ഈ പോയിന്റ് വളരെ ഗൗരവപൂർവ്വം പരിഗണിക്കേണ്ടതാണു്. അതിനാൽ ഹിന്ദുക്കൾ ഇതു ചെയ്തിരിക്കുവാൻ ഇടയില്ലെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. തന്നെയല്ല, ഹിന്ദുമണ്ഡലക്കാർക്കു് ഇതു ചെയ്യണമായിരുന്നുവെങ്കിൽ കവിയൂരെ മതപരിവർത്തനത്തിനു മുമ്പോ, കൊല്ലത്തെ ഹിന്ദുമണ്ഡല കൺവൻഷനു മുമ്പുതന്നെയോ ചെയ്യാമായിരുന്നു. അവസാനമായി ഹിന്ദുക്കളായിരുന്നു ഈ കൃത്യം നടത്തിയിരുന്നതെങ്കിൽ തീർച്ചയായും അപ്രകാരം ചെയ്തവരെ സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങൾ ഇതിനകം പുറത്തുവരുമായിരുന്നു. എന്തെന്നാൽ, മനുശാസ്ത്രപരമായി ഹിന്ദുക്കളിൽ ഒരാളെങ്കിലും യാചകിതനായി വിവരങ്ങൾ

ആരോടെങ്കിലും പറഞ്ഞുപോകുമായിരുന്നു. കുറും ചെയ്തത് ഹൈന്ദവരല്ലാത്തതിനാലാണ് ഇതുവരെ യാതൊരു വിവരവും പുറത്തു വരാതിരുന്നിട്ടുള്ളത്. ഒരു ഹൈന്ദവക്ഷേത്രമോ വിഗ്രഹമോ നശിപ്പിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിക്കോ ക്രിസ്ത്യാനികൾ യാതൊരു മനഃക്ലേശവും ഉണ്ടാകുന്നതല്ലെന്ന വസ്തുതയിൽനിന്നും അതു വെളിവാകും. ഇതും ഒരു മനഃശാസ്ത്രപരമായ കാര്യമാണ്.

ഹിന്ദുക്കളും അയ്യപ്പനും

ഭക്ഷിണേന്ത്യയിലെ ഹിന്ദുക്കൾ, വനമദ്ധ്യത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള അയ്യപ്പനെ സംബന്ധിച്ച ഐതിഹ്യങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരാണ്. ന്യായവാദത്തിനും യുക്തിവാദത്തിനും സ്ഥാനമില്ലാത്ത വിധത്തിൽ ഈ പുരാതനക്ഷേത്രത്തിന്റെ പവിത്രതയിൽ ഭക്തിവിശ്വാസങ്ങൾ ജനിപ്പിക്കുന്ന നിരവധി കഥകൾ ഒരുപക്ഷേ, ചരിത്രപരമായ പശ്ചാത്തലത്തോടുകൂടി നിലവിലുണ്ട്. ചുരുക്കത്തിൽ ഈ ക്ഷേത്രം ഒന്നു സന്ദർശിച്ച് പഴയ ആചാരപ്രകാരം അർച്ചനകൾ നടത്തിയാൽ ഭൗതിക ക്ഷേമത്തിൽ തങ്ങൾക്കു വലുതായ മെച്ചവും ഭാവിയിൽ ഉണ്ടാകാവുന്ന അപകടത്തിൽനിന്നു രക്ഷയും ഉണ്ടാകുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന അനേകായിരം ഹിന്ദുക്കൾ ഭക്ഷിണേന്ത്യയിലുണ്ട്. ജാതിഭേദമന്യേ എല്ലാ ഹിന്ദുക്കൾക്കും ഈ പ്രതിഷ്ഠയിൽ ഭക്തിയാണുള്ളത്. ഇത് വനത്തിലുള്ള പ്രതിഷ്ഠയാകയാൽ അയ്യപ്പഗേവാന്റെ നാമം ഉച്ചരിച്ച് വന്യമൃഗങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കാമെന്ന് ഹിന്ദുക്കൾക്കിടയിൽ പരക്കെ വിശ്വാസമുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി അയ്യപ്പാ എന്നു വിളിച്ചാൽ വന്യമൃഗങ്ങൾ ഓടിയൊളിക്കും. സംഭവപരമ്പരകളാൽ ശക്തിപ്പെട്ട ഭക്തി ഇന്ത്യയിലാകമാനം ഈ ദേവനെപ്പറ്റി സ്ഥിരമായ സ്നേഹദരവ് ഉളവാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ ഫലമായി മണ്ഡലപൂജയ്ക്കും മകരവിളക്കിനും വമ്പിച്ച വരുമാനം ലഭിക്കുന്നു. തിരുവിതാംകൂർ രാജകുടുംബങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള ഉന്നതവ്യക്തികൾ വളരെ വിനയപൂർവ്വം ക്ഷേത്രദർശനം നടത്തുകയും അനുഗ്രഹത്തിനുവേണ്ടി മുട്ടുകുത്തി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ചുരുക്കമുള്ള അനേക ചതുരശ്രമൈൽ പ്രദേശങ്ങളെ ഹിന്ദുക്കൾ അയ്യപ്പന്റെ പൂജാവാതായാണ് കാണുന്നത്. അവിടെ പുരാതന കാലംമുതൽക്കേ വനങ്ങൾ കയ്യേറുകയോ ചൂഷണം ചെയ്യപ്പെടുകയോ ചെയ്യാതെ ശേഷിക്കുകയാണ്. ഈ പ്രദേശത്തെ വന്യമൃഗങ്ങളെ വെടിവെക്കുന്നത് ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധ തത്വങ്ങളുടെ ലംഘനമാണെന്നും അങ്ങനെയുള്ള പ്രവൃത്തികൾ ദൈവകോപത്തിനിടയാക്കുമെന്നുമുള്ള ഭയംമൂലം ക്ഷേത്രത്തിൽ

ന്റെയും അവിടുത്തെ പ്രതിഷ്ഠാമൂർത്തിയുടെയും പവിത്രതയെ ഭജിക്കുവാൻ ആരും ഒരുമ്പെടുന്നില്ല. ഈ പ്രദേശത്തിന്റെ ചുറ്റും താഴ്വരയും ഉന്നതഭൂമിവും തേയില, കാപ്പി മുതലായ കൃഷിക്കുതക്ക ഫലപുഷ്പിയുള്ള പ്രദേശങ്ങളുമാണെങ്കിലും അവിടം ചൂഷണം ചെയ്യുന്നതിനെ ഹിന്ദുക്കൾ തുടർച്ചയായി എതിർത്തുവന്നുവെന്നാണ് റിപ്പോർട്ട്. ശബരിമലയിലെ വനങ്ങൾക്കു ചുറ്റും കാപ്പി, തേയില, റബ്ബർ, ഏലം എന്നീ തോട്ടങ്ങൾ ഉയർന്നുവന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ പ്രദേശം ചൂഷണം ചെയ്യാൻ കൂടെക്കൂടെ മറ്റു സമുദായക്കാർ നടത്തിവന്ന ശ്രമങ്ങൾ മുഖ്യമായും ഹിന്ദുക്കളുടെ വിശ്വാസംമൂലമാണ് തടയപ്പെട്ടിരുന്നതെന്നും റിപ്പോർട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഹിന്ദുക്കൾ പരമ്പരാഗതമായി പുലർത്തിപ്പോരുന്ന പുരാതനമായ ഐതിഹ്യങ്ങളിലും ആശയങ്ങളിലും തത്വങ്ങളിലും വിശ്വാസമില്ലാത്ത ആളുകൾ ഈ പുണ്യസ്ഥലങ്ങളിൽ വേട്ടയ്ക്കായി കയറിയിട്ടുള്ളതും കയറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്. ഇപ്രകാരമുള്ള പുരാതന ക്ഷേത്രങ്ങളിലും പ്രതിഷ്ഠകളിലും ഹിന്ദുക്കൾക്കുള്ള ഭക്തിവിശ്വാസത്തെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് ഹിന്ദുക്ഷേത്രങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനപരമായ നിലനില്പിനെത്തന്നെ വെല്ലുവിളിച്ചുകൊണ്ട് ഇപ്രകാരം പവിത്രതാധിപത്യപരമായ നടപടികൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും പരിത്രം ആവർത്തിച്ചു രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. വിദ്വേഷത്തിന്റെകൂടെ വരുന്ന മതഭ്രാന്തിന്റെ മാത്രം ഫലമായിട്ടല്ല ഈ പുരാതന മതത്തിന്റെ വലയത്തിൽ മനുഷ്യാശയുടെ ഒരു വലിയ വിഭാഗം ഒഴുകിവരുന്നതിനെ തടയുന്നതിനുള്ള ആഗ്രഹത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടുകൂടി ഉണ്ടാകുന്നതാണ്.

ഹൈന്ദവൈകൃത്തിന്റെ പ്രതീകം

എല്ലാ ജാതിക്കാരിലും വിഭാഗക്കാരിലും പെട്ട അനേകായിരം ഭക്തജനങ്ങളെ അയ്യപ്പസ്വാമിയെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനായി ആകർഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പുണ്യക്ഷേത്രങ്ങളിലൊന്നാണിത്. അയിത്തക്കാർക്കു ക്ഷേത്രപ്രവേശനം നൽകുന്നതിനു വേണ്ടി രാഷ്ട്രപിതാവ് വാദിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നതിനു വളരെ മുമ്പേ ഈ പുരാതനക്ഷേത്രം ഇന്ത്യയ്ക്കകമാനം മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്ന ദീപമായി പരിലസിച്ചിരുന്നു. ഈ ക്ഷേത്രത്തിൽ താണജാതിക്കാരനായ പുലയനും ഉയർന്ന ജാതിക്കാരനായ ബ്രാഹ്മണനും തോളോടുതോളുരുമ്മിക്കൊണ്ടു പ്രാർത്ഥന നടത്തിയിരുന്നു. ഇക്കാലത്തു വിവിധ സമുദായങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സാമുദായിക വിദ്വേഷത്തിന്റേയും രാജ്യവിഭജനത്തിന്റേയും ഫലമായുണ്ടായ ദുഃസ്ഥിതിയിൽ ഹിന്ദുക്കളുടെ ഐക്യത്തെ ഉൽഘോഷിച്ചുകൊണ്ട് ഈ മകരവിളക്കുന്നിലകൊള്ളുന്നു. സർവ്വാനുരൂപം

മിയായ ദൈവത്തിന്റെ ആരാധനയിൽ ജാതി വിഭാഗഭേദബുദ്ധികൾ കൈവെടിയുന്നതിനുള്ള അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടായി അത് നിലകൊള്ളുന്നു. ക്ഷേത്രങ്ങൾക്കിടയിലും, വിശേഷിച്ചും തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചിയിലെ ചില രാഷ്ട്രീയപേരുകളും, ഹിന്ദുക്കളുടെ സാമ്പത്തികമായ അധഃപതനം, ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ താരതമ്യേന മേച്ചമായ ധനസ്ഥിതി വിവിധകാരണങ്ങളാൽ നൂറ്റാണ്ടുകളായി താഴ്ന്ന ജാതിക്കാരായ ഹിന്ദുക്കളെ ക്രിസ്തുമതത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന പരിഭ്രംസം, ഇവയെല്ലാം ശരിയായിട്ടായാലും അല്ലെങ്കിലും ഹിന്ദുക്കളുടെ കണ്ണു തുറപ്പിക്കുകയും, എസ്. എൻ. ഡി. പി. എൻ. എസ്. എസ്. എന്നീ സംഘടനകളുടെ സംയോജനം മൂലം എല്ലാ ഹിന്ദുക്കളെയും യോജിപ്പിക്കുന്നതിനായി രാഷ്ട്രീയമായോ, അല്ലാതെയോ ഉള്ള ഒരു യത്നം ആരംഭിക്കുകയും അതിന്റെ ഫലമായി ഗണ്യമായിട്ടല്ലെങ്കിലും പ്രചരണപരമായിട്ടെങ്കിലും സാധാരണക്കാരായ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ മനസ്സിൽ പരിഭ്രാന്തിയും നിരാശയും ജനിക്കുകയും അത് ഒരു പക്ഷെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വക്താവായുള്ള പത്രങ്ങളിൽ ശക്തിയായ പ്രചരണത്തിനും ഹിന്ദുക്കളുടെ പത്രങ്ങളിൽ എതിർപ്രചരണത്തിനും ഇടനൽകുകയും ചെയ്തു. മേൽപറഞ്ഞ മകരവിളക്ക് ആയിരമായിരം ഭക്തജനങ്ങളെ ആകർഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നുവെന്നും അവർ ഭക്തി പാരമ്പര്യത്തിൽ സ്വയം മറന്ന ശബരിദലയുടെ അടിവാരത്തിൽ ചുറ്റും കിടക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യൻ പ്രദേശത്തുകൂടി അനേകം മൈൽദൂരം സഞ്ചരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്ന വസ്തുത സഗൗരവം രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. ഈ അയ്യപ്പന്മാർ ചിലപ്പോൾ സാധാരണ നടപടി നിബന്ധനകൾ ലംഘിച്ചു ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വക്താവായുള്ള എസ്റ്റാറ്റുകളിൽ കടക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. ആ ക്രൈസ്തവ സമുദായത്തിൽപ്പെട്ട അനേകം പേർ ഉൾപ്പെടുന്നവരായിരിക്കും ഈ അയ്യപ്പന്മാർ. ഈ അയ്യപ്പന്മാർ, ആ ക്രൈസ്തവർ തങ്ങളുടെ കുട്ടികളുടെ രോഗശാന്തിക്കും കൃഷിവിളവുവർദ്ധനയ്ക്കും പേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും വനത്തിലെ പ്രതിഷ്ഠാമൂർത്തിക്കുവേണ്ടി തേങ്ങയും നെയ്യും മറ്റും നൽകുകയും ചെയ്തതിൽ ഉദാഹരണങ്ങളുണ്ട്. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ധാരാളം ഭക്തജനങ്ങൾ വന്നുകൂടുന്ന ഈ ക്ഷേത്രം ഹിന്ദുക്കളുടെ ഐക്യത്തെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ശക്തിയായും താഴ്ന്ന ജാതിക്കാരായ ഹിന്ദുക്കളെ ക്രിസ്തുമതത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതിനെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ശക്തിയായും തീർന്നു എന്നും സാമാന്യബുദ്ധിക്കാണ് ഉപഹിസ്താവുന്നതാണ്. ക്ഷേത്രത്തിന്റെ ഈ നിലയും അതിനുള്ള സ്വാധീനശക്തിയും മനസ്സിലാക്കിയ രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കൾ ഐക്യത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള സാധാരണ ഹിന്ദുക്കളുടെ വികാരങ്ങളെ ഉദ്ദീപിക്കുന്നതിനും ക്രിസ്തുമതത്തിലേക്ക്

ഉള്ള പരിവർത്തനത്തെ തടയുന്നതിനും അവ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചു. രണ്ടു സമുദായങ്ങളുടെയും ഇടയിൽ ധാരാളം പ്രചരണങ്ങളും എതിർപ്രചരണങ്ങളും അനിയന്ത്രിതമായി തുടർന്നു. ഈ നിർഭാഗ്യകരമായ സംഭവം മൂലം ഹിന്ദുക്കൾ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ശത്രുക്കളായും ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഹിന്ദുക്കളുടെ ശത്രുക്കളായും നിലകൊള്ളുന്നു എന്ന് സാധാരണക്കാരായ ഹിന്ദുക്കളും ക്രിസ്ത്യാനികളും കരുതാൻ കാരണമായി.

കവിയൂരെ മതപരിവർത്തനം

രാഷ്ട്രീയവും മതപരവുമായ ശക്തികൾ എന്തായാലും, എസ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗത്തെയും എൻ. എസ്. എസ്. സംഘടനയേയും ഒരുമിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്ന ആശയം ഹൈന്ദവർ ഭാവിയിൽ ഒരു കൊടിക്കീഴിൽ അണിനിരക്കുന്ന ചിത്രമാണ് സാധാരണക്കാരായ ഹിന്ദുക്കൾക്ക് നൽകിയത്. ഈ ഐക്യം അതിന്റെ മതപരമായ തത്വത്തിനു പുറമേ അനേകശതാബ്ദങ്ങളായി ഹിന്ദുക്കൾ മുഖ്യമായും അധിവസിക്കുകയും ഹിന്ദുമതം പ്രാബല്യത്തിലിരിക്കുകയും ചെയ്ത ഒരു സംസ്ഥാനത്തിൽ വളർന്നുവരുന്ന ക്രിസ്ത്യൻ സ്വാധീനശക്തിയെ ചെറുക്കുന്നതിനാണ് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന ഒരു വിചാരവും അവരിൽ ഉളവായി. ഒരു സംഭവം, അത് അപ്പോൾ എത്ര അപ്രധാനമായിരുന്നുവെങ്കിലും, രണ്ടു സമുദായങ്ങളിലെയും തലപരകക്ഷികൾക്കു ചിന്തയ്ക്കു വക നൽകി. അത് 1125 തുലാമാസത്തിൽ കവിയൂർവെച്ചു താഴ്ന്ന ജാതിക്കാരായ ക്രിസ്ത്യാനികളെ വമ്പിച്ചതോതിൽ ഹിന്ദുമതത്തിലേയ്ക്ക് പരിവർത്തനം ചെയ്ത സംഭവമായിരുന്നു. തൽപരകക്ഷികൾ വീണ്ടും ഇതിൽ നിന്നും മുതലെടുക്കുകയും അതിനെ സംബന്ധിച്ച പത്രങ്ങളിൽ അനാവശ്യമായ പ്രചരണങ്ങൾ ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്തു. ക്രിസ്ത്യാനികൾ മതപരിവർത്തനത്തിൽ താല്പര്യമുള്ളവരാണെങ്കിൽ അക്കാര്യത്തിൽ സംശയമില്ല. മതഭ്രാന്തരായ ക്രിസ്ത്യാനികളെ കവിയൂരെ ഈ മതപരിവർത്തനം പ്രകോപിപ്പിച്ചിരിക്കും എന്നുള്ളതിന് യാതൊരു സംശയത്തിനും വകയില്ല.

ശബരിമല ക്ഷേത്രവും മതപരിവർത്തനവും

ക്രിസ്ത്യാനികൾ മതപരിവർത്തനത്തിൽ താല്പര്യമുള്ളവരാണെന്ന വസ്തുത സമ്മതിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ അവർക്കു സാധാരണയായി ഏതു വിഭാഗം ആളുകളിൽ നിന്നാണ് മതപരിവർത്തനം പ്രതീക്ഷിക്കാവുന്നതെന്നുള്ളതാണ് അടുത്ത ചോദ്യം. ഈ രാജ്യത്തെ മതപരിവർത്തനത്തെപ്പറ്റി പഠിക്കുന്നവർക്ക് ബോദ്ധ്യമാകും. ഹിന്ദുസമുദായത്തിലെ താഴ്ന്ന പടികളിൽ

നിൽക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിന്നാണു് മുഖ്യമായും മതപരിവർത്തനം നടക്കുന്നതെന്നു്. ഇവരിൽ അധികപേരും വിദ്യാവിഹീനരും പരിഷ്കാരം സിദ്ധിക്കാത്തവരും തങ്ങളുടെ മതത്തിലെ തത്വങ്ങളും സിദ്ധാന്തങ്ങളും അറിഞ്ഞുകൂടാത്തവരും ആണു്. ഭൗതികമായ ലാഭങ്ങളെ പ്രതീക്ഷിച്ചു് ക്രിസ്തുമതത്തിലേക്കു് പരിവർത്തനം ചെയ്യാൻ അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന ഹേതുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ തൊട്ടുകൂടായ്മ, തീണ്ടിക്കൂടായ്മ, മുതലായവയും ഉൾപ്പെടുന്നു. ഈ ക്ഷേത്രം അപ്രകാരമുള്ള ധാരാളം പേരെ ആകർഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു എന്നു് കാണാം. ഉയർന്ന ജാതിക്കാരും സംസ്കാരസമ്പന്നരായ ഹിന്ദുക്കളെക്കാൾ ഇവരുടെ മനസ്സിലാണു് ഈ മുന്തിയെപ്പറ്റിയുള്ള വിശ്വാസം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു്. അവർ ദൈവിക ശക്തിയിൽ വിശ്വസിച്ചു. ക്ഷേത്രത്തെ സമീപിക്കുമ്പോൾ താണജാതിക്കാരായ ഹിന്ദുക്കൾ ഭക്തിപാരവശ്യത്തിൽ മതിമയങ്ങിയ ധാരാളം സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. അതിനാൽ ഈ വിഭാഗക്കാർ ഈ ദേവനും ക്ഷേത്രവും മാത്രമാണു് ദൈവവും ദൈവത്തിന്റെ ആവാസസ്ഥാനവുമെന്നും അതിനുപരി മറ്റു ശക്തിയില്ലെന്നും വിശ്വസിച്ചിരുന്നതായി കരുതുവാൻ കാരണമുണ്ടു്. ഈ വീക്ഷണകോണത്തിൽ കൂടി നോക്കിയാൽ ഈ പ്രതിഷ്ഠയും ക്ഷേത്രവും ഈ താണജാതിക്കാരായ ഹിന്ദുക്കളുടെ മതപരിവർത്തനത്തിൽ സ്ഥിരമായി പ്രതിബദ്ധമായി നിന്നു എന്ന നിഗമനത്തിൽ എത്തുന്നതു് യുക്താനുസൃതമായിരിയ്ക്കും. അങ്ങിനെ മതപരിവർത്തനത്തിന്റെ ഘട്ടത്തിൽ ഈ ക്ഷേത്രം അതിന്റെ വർദ്ധമാനമായിക്കൊണ്ടിരുന്ന ജനസ്വാധീനവും പവിത്രതയും മൂലം ഹിന്ദുക്കളെ അവരുടെ മതത്തിൽ നിന്നും വിട്ടുപോകുന്നതിനെ മാത്രമല്ല, വിട്ടുപോയിട്ടുള്ളവരെ തിരിച്ചു മതപരിവർത്തനം ചെയ്യുന്നതിലും വലുതായ പങ്കുവഹിച്ചിരുന്നു.

ഒരേ സമയത്തു നടന്ന രണ്ടു സംഭവങ്ങൾ

മേൽ വിവരിച്ച പശ്ചാത്തലത്തിൽ നോക്കിയാൽ ശബരിമലയിലെ തീർത്ഥാടകങ്ങളും കൊല്ലത്തെ ഹിന്ദുമഹാമണ്ഡലരൂപീകരണവും ഏതാണു് ഒരേസമയത്തുതന്നെയായിരുന്നു എന്നുള്ളതു് സുപ്രധാനമായ ഒരു സംഗതിയായിരുന്നു. ഹിന്ദു സമുദായത്തിലെ രണ്ടു പ്രധാന വിഭാഗങ്ങളായ നായന്മാരും ഈഴവരുംതമ്മിലും ഹിന്ദുക്കളിലെ മറ്റു വിഭാഗങ്ങളുമായും യോജിക്കുന്നതിനു തീരുമാനമെടുത്ത ഹിന്ദുമണ്ഡല കൺവൻഷൻ 1125 മേടം 29-ാം തീയതി (1950 മെയ് 12) ആരംഭിക്കുകയും ഇടവം 4-ാം തീയതിവരെ ചർച്ചകൾ നടത്തുകയും ചെയ്തു. സംഭവം നടന്ന ഘട്ടത്തെപ്പറ്റി എത്തിച്ചേർന്നിട്ടുള്ള നിഗമന

ങ്ങൾ ഞാൻ അടിയിൽ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. അന്വേഷണത്തിൽ കിട്ടിയിട്ടുള്ള ഖണ്ഡിതമായ തെളിവുകളിന്മേലാണ് ഈ നിഗമനങ്ങളിൽ എത്തിയിട്ടുള്ളത്. ശബരിമല തീർത്ഥാടകർ ഉണ്ടായത് ഇടവം 6-ാം തീയതിക്കും 11-ാം തീയതിക്കും ഇടയ്ക്കായിരിക്കണം. ഹിന്ദുമഹാമണ്ഡല സമ്മേളനം ഇടവം 4-ാം തീയതി അവസാനിച്ചു. അതിനെ തുടർന്നതന്നെ ശബരിമല തീർത്ഥാടകർ ഉണ്ടായി. ഹിന്ദുമഹാമണ്ഡല നേതാക്കന്മാരുടെ പ്രസംഗങ്ങൾക്കിടയിൽ വളരെ വികാരാവേശത്തോടെ ക്രിസ്ത്യാനികളെയും ക്രിസ്തുമതത്തെയും പൊതുവായി വിമർശിക്കുകയും ആ പ്രസംഗങ്ങൾ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ രോഷത്തിന് ഇടനൽകുകയും ചെയ്തു. ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക്, വിശേഷിച്ചും റോമൻ കത്തോലിക്കർക്ക് രോഷാകലരാകുവാൻ കാരണം ഉണ്ടായെന്നും അതിന്റെ ഫലമായി ഈ പുരാതന ക്ഷേത്രത്തെ എന്തെന്നോടുകൂടി നശിപ്പിക്കുന്നതിനും പുരാതനകാലം മുതൽക്കേ അത് എന്തിനുവേണ്ടി നിലകൊണ്ടിരുന്നുവോ അവയെ ഇല്ലായ്മചെയ്യുന്നതിനും വിദ്യാഹീനരും നിരക്ഷരരായ റോമൻ കത്തോലിക്കാ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് മതിയായ കാരണം ലഭിച്ചു എന്നുമുള്ള നിഗമനത്തിലെത്തുന്നത് കേവലം യുക്തസത്യസന്ധതയായിരിക്കും. ശബരിമലക്ഷേത്രം നശിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഹിന്ദുമഹാമണ്ഡലത്തെയും അതിന്റെ പ്രവർത്തനത്തെയും നശിപ്പിക്കാമെന്ന് ക്രിസ്ത്യാനികൾ സാധാരണ ഗതിയിൽ ചിന്തിക്കുവാൻ ഇടയില്ലെന്നുള്ള ഒരു വാദം ഉണ്ടായേക്കാം. ഒരു പ്രത്യേക സമുദായം മതാധ്വനികളോടും അവരുടെ മുദ്രലക്ഷണങ്ങളും യുക്തിയും നശിച്ച് പ്രതികൂല ചെയ്യാനുള്ള അപ്പോഴത്തെ ലക്ഷ്യത്തിൽ മാത്രം ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുമെന്നുള്ളതു മാത്രമാണ് ഈ വാദത്തിന് നൽകാവുന്ന മറുപടി. ഈ സ്ഥിതിഗതികളിൽ ഹിന്ദുമഹാമണ്ഡലത്തിന്റെ രൂപീകരണവും അതിന്റെ സമ്മേളനത്തിൽ ചെയ്ത അസഹിഷ്ണുതയുണ്ടാക്കുന്ന പ്രസംഗങ്ങളും ഈ നിർഭാഗ്യകരമായ സംഭവത്തിന് കാരണവും പ്രേരണയുമായിത്തീർന്നു എന്ന നിഗമനത്തിൽ എത്തുന്നത് സ്വാഭാവികമായിരിക്കും.

ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കുള്ള കൈ

അന്വേഷണത്തിൽ ചുറ്റുപാടുകളെ ആധാരമാക്കിയുള്ള തെളിവുകളിൽ ഇതിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കുള്ള 'കൈ' ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ—അതിന്റെ വിശദവിവരങ്ങൾ ഞാൻ അടിയിൽ പറയുന്നുണ്ട്—പ്രേരണയെ സംബന്ധിക്കുന്ന മുകളിൽ പറഞ്ഞ വസ്തുതകൾ ശേഖരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള തെളിവുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അപ്രസക്തമല്ലെന്നു വി

ശ്വസിക്കുക സ്വാഭാവികമാണ്. കുറക്കാരെ കണ്ടുപിടിക്കുന്ന തിരുവേണ്ടി മറ്റു പ്രധാന ചുരുപാടുകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി യുള്ള തെളിവുകളിന്മേൽ ഒരു സാധാരണ തീവയ്പുകേന്ദ്രപോലെ ഈ കേന്ദ്രത്തിന്റെ അന്വേഷണവും നടത്തി എന്നു കാണിക്കുവാനാണ് ഞാൻ ഇക്കാര്യം ഊന്നിപ്പറയുന്നത്. തുടക്കത്തിൽ കൃത്യത്തിനു പ്രേരണ നൽകിയ ഉദ്ദേശ്യം പരിഗണിക്കപ്പെട്ടില്ല. മേൽപറഞ്ഞ മാർഗ്ഗത്തിൽ അന്വേഷണം നടത്തുകയും നിഗമനങ്ങളിൽ എത്തുകയും ചെയ്തശേഷം സ്വാഭാവികമായി കേന്ദ്രാന്വേഷണത്തിനിടയിൽ ഉദ്ദേശ്യത്തിന്റെ കാര്യവും ആവിർഭവിച്ചു. തുടക്കമുതൽതന്നെ നിഷ്പക്ഷമായ ഒരു മനോഭാവമുണ്ടായിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് ഇപ്രകാരം ചെയ്തത്. അന്വേഷണത്തിൽ ഹിന്ദുക്കളെയോ മുസ്ലീങ്ങളെയോ കൈ ഇക്കാര്യത്തിൽ ഉണ്ടെന്നു തെളിഞ്ഞിരുന്നവെങ്കിൽ ഈ കൃത്യം നടത്തുന്നതിന് പെട്ടെന്നുള്ള ചേതുകൾ സ്വാഭാവികമായും നിശ്ചയമായും ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു.

ആദ്യ അന്വേഷണത്തിന്റെ അപര്യാപ്തത

ഏകദേശം ഒരു മാസത്തോളം നീണ്ടുനിന്ന അന്വേഷണത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടത്തിൽ സംഭവസ്ഥലത്തു് ക്ലേശകരമായ അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തിയെങ്കിലും കൃത്യം നടന്ന തീയതി കണ്ടുപിടിക്കുവാൻപോലും കഴിഞ്ഞില്ല. കുറകൃത്യം കുറഞ്ഞതു് എന്തു സമയത്തിനുള്ളിൽ ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനുപോലും കഴിഞ്ഞില്ല. ക്ഷേത്രത്തിലെ പോറ്റിയും കൂട്ടരും ക്ഷേത്രംവിട്ടു പോയ ഇടവം 6-ാം തീയതിക്കും പൂജ നടത്തുന്നതിനായി തിരിച്ചു വന്നു നാശങ്ങൾ കണ്ട ഇടവം 31-ാം തീയതിക്കും ഇടയ്ക്കു് സംഭവം നടന്നു എന്നതു മാത്രമാണു് ഇതു സംബന്ധിച്ചു് ആദ്യം ലഭിച്ച തെളിവു്. കേസന്വേഷണത്തിൽ കൃത്യം നടന്ന സമയം ഒരു പ്രധാന ഘടകമാണെന്നു് ആർക്കും അറിയാവുന്നതാണു്. അന്വേഷണഘട്ടത്തിൽ അതു സംബന്ധിച്ചും സംശയരഹിതമായ തെളിവു കിട്ടിയില്ല. കൃത്യം നടന്നതു് ഇടവം 6-നും 12-നും ഇടയ്ക്കാണെന്നു് പോലീസിനു നിശ്ചയിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞതു് ജൂലൈ 7-നാണു്. അതായതു്, മലയിലെ ചെറുതരം ഉല്പന്നങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ ക്ഷേത്രവുംകൂടി സന്ദർശിച്ച ഹിന്ദുക്കളായ കൂലിക്കാരെ ചോദ്യംചെയ്തശേഷം. ഈ ഘട്ടവും ഒരാളു നീണ്ടുനില്ക്കുന്നു എന്ന വൈഷമ്യം പിന്നെയും നേരിട്ടു. കൂടുതൽ അന്വേഷണം നടത്തിയിട്ടും ക്ഷേത്രം തീവച്ചു തീയതി നിശ്ചയമായി കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല, ഞാനും സ്പെഷ്യൽ പാർട്ടിയും അന്വേഷണത്തിന്റെ പൂർണ്ണചമതല എടുത്തുകൊണ്ടു് പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചതു് സെപ്റ്റംബർ 10-നു് ആയിരുന്നു.

സ്വേഷ്യൽ പാർട്ടി രൂപീകരിച്ചശേഷമാണ് നീലകണ്ഠൻ എന്ന മലയൻ പണ്ടാരത്തിനെ ചോദ്യംചെയ്തത് തുടർന്നും ഇടവം 10-ാം തീയതിക്കും 11-ാം തീയതിക്കും ഇടയ്ക്ക് ശബരി മലക്ഷേത്രത്തിന്റെ അടുത്ത പരിസരങ്ങളിൽ അഞ്ചുപേർ കാണപ്പെട്ടതായുള്ള വിവരം ഗ്രഹിച്ചതും. 11-നു മഴ തുടങ്ങിയെന്നും അതിനു രണ്ടു ദിവസം മുമ്പേ പുക കാണുകയുണ്ടായെന്നും നീലകണ്ഠനിൽനിന്നും അറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞു. ഇതിൽനിന്നാണ് ഇടവം 6-ാം തീയതിക്കും 11-ാം തീയതിക്കും ഇടയ്ക്ക് സംഭവം നടന്നു എന്നു തീരുമാനിച്ചത്.

രാത്രിയാണ് അവർ തീവച്ചത്

മഴയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി നോക്കിയാൽ പൊടിയന്റെ സംഘക്കാ(ഹിന്ദുക്കളിക്കാർ)രും നീലകണ്ഠനും പറഞ്ഞത് 11-ന് ശബരിമലയിലെ ആദ്യത്തെ മഴ തുടങ്ങി എന്നാണ്. 12-ാം തീയതി പൊടിയൻ ക്ഷേത്രം നശിച്ച അവസ്ഥയിൽ കണ്ടപ്പോൾ മഴ ഒലിച്ചിരുന്നു. അതിനാൽ 6-ാം തീയതിക്കും 11-ാം തീയതിക്കും ഇടയിൽ ക്ഷേത്രത്തിനു തീവച്ചു എന്നു തീരുമാനിച്ചു. 6-ാം തീയതി പൂജകഴിഞ്ഞ് 12 മണിക്കുമ്പ്പോഴേക്കു ക്ഷേത്രം വിട്ടു. കുറുകാർ 6-ാം തീയതി ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് ക്ഷേത്രവളപ്പിൽ എത്തിയെന്നും അവരുടെ പ്രവർത്തനം അന്നു രാത്രിയോ, അന്നു രാത്രിയും 7-ാം തീയതി പകലും ക്ഷേത്രവളപ്പിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിയശേഷം 7-ാം തീയതി രാത്രിയോ തുടർന്നു എന്നും വരാം. ഒറ്റതിരിഞ്ഞ തീർത്ഥാടകനോ ചുറ്റിസഞ്ചരിക്കുന്ന നായാട്ടുസംഘമോ ക്ഷേത്രത്തിൽ അഭയത്തിനായി വരാതിടയുള്ളതുകൊണ്ട് പകൽസമയത്തു ക്ഷേത്രത്തിനു തീവയ്ക്കുവാൻ ശ്രമം നടത്തിയിരിക്കുകയില്ലെന്ന് വിശ്വസിക്കുവാൻ കാരണമുണ്ട്. സന്ധ്യക്കുശേഷം ഒരു മനുഷ്യജീവികൾ വന്നതിൽകൂടി കടന്നുപോയി ക്ഷേത്രത്തിലെത്താൻ സാധ്യമല്ലെന്നു തീർച്ച. അതിനാൽ കൃത്യം ചെയ്തത് രാത്രിയായിരിക്കുമെന്നുള്ളതു മിക്കവാറും തീർച്ചയാണ്. ഇടവം 7-ാം തീയതി രാത്രിയോ 8-ാം തീയതി രാത്രിയോ ക്ഷേത്രത്തിനു തീവച്ചിരിക്കുന്നതിനാണ് ഇടയുള്ളത്. 9-ാം തീയതി രാത്രിയോ, 10-ാം തീയതി രാത്രിയോ ആയിരിക്കുവാൻ ഇടയില്ല. എന്തെന്നാൽ ക്ഷേത്രം തീവച്ചു നശിപ്പിക്കുന്നതിനു കുറഞ്ഞപക്ഷം 12 മണിക്കു റെങ്കിലും വേണ്ടിവരും. കഴക്കോലുകൾക്കു താഴെ പിടിച്ചതുകിട്ട പതിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ തീപിടിക്കാൻ രണ്ടു കുറഞ്ഞപക്ഷം രണ്ടുമൂന്നുമണിക്കൂർ നേരത്തെ പ്രയത്നം ആവശ്യമാണ്. ക്ഷേത്രത്തിനു തീകൊള്ളത്തുവാൻ നെയ്യും തുണിയും ഉപയോഗിച്ചു എന്നതിന് തെളിവുണ്ട്. പൊടിയന്റെ സംഘം ക്ഷേത്രം ക

ണ്ടപ്പോഴേക്കും ക്ഷേത്രം മുഴുവനും വെന്തനശിച്ചിരുന്നു. ആദ്യത്തെ മഴക്കു 3 ദിവസംമുമ്പ് ധൂമപടലങ്ങൾ കാണപ്പെട്ടു എന്ന് നീലകണ്ഠൻ പറയുന്നു മഴ 11-ാം തീയതി ആയിരുന്നു എന്നു വന്നാൽ 9-ാം തീയതി ഉച്ചയ്ക്കായിരിക്കും നീലകണ്ഠൻ പുകകണ്ടത്. അതിനാൽ ക്ഷേത്രത്തിനു തീവച്ചത് 7-ാം തീയതിയോ 8-ാം തീയതിയോ ആയിരിക്കണം. ഏതായാലും മേൽ പറഞ്ഞ കാരണങ്ങളാൽ 10-നു് അല്പ തന്നെ. കൃത്യം നടന്നത് 6-ാം തീയതി വൈകുന്നേരത്തിനും 10-ാം തീയതിക്കും എന്ന് നിർണ്ണയിച്ചശേഷം വേട്ടക്കാരുടെ സംഘത്തേയും ക്ഷേത്രം സന്ദർശിച്ച മറ്റു് ആളുകളേയും സംബന്ധിച്ച് ഒരു സൂക്ഷ്മപഠനം നടത്തപ്പെട്ടു. ശബരിമല ക്ഷേത്രത്തേയും ചുറ്റുപാടുകളേയും സംബന്ധിച്ച ഒരു സ്ഥലവിവരണമാണ് ചുവടേ ചേർക്കുന്നത്.

സംഗ്രഹവിവരണം

മാർഗ്ഗങ്ങൾ: 1. മൗണ്ടു് ഏസ്റ്റേറ്റിൽ നിന്നും വല്ലകടമലു് ചിറ്ററമ്പലമേടും വഴി ശബരിമല ക്ഷേത്രത്തിലേക്കുള്ള മാർഗം. ഈ മാർഗം തെക്കേനിന്നാണ്. അതു് ക്ഷേത്രത്തിന്റെ വടക്കേ പടിക്കലേക്കു നയിക്കുന്നു. ദൂരം 8 മൈൽ മാത്രം.

2. എരുമേലിയിൽനിന്നു് അഴുത, കരിമല, പമ്പാകടവു്, ആനവട്ടം, ശരംകുറിയാൽ ശബരിപീഠം എന്നിവിടങ്ങളിൽ കൂടിയുള്ള മാർഗം. ഇതു നടയുടെ തെക്കേപ്പടിയിൽ എത്തുന്നു. ഇതിനു മേൽപ്പറഞ്ഞ വഴിയുമായി ബന്ധമില്ല. ഈ വഴിക്കു് ആകെ ദൂരം 21 മൈൽ വരും.

3. രാജമ്പാറയിൽനിന്നു നിലയ്ക്കൽകൂടിയുള്ള മാർഗം. എരുമേലിയിൽനിന്നുള്ള മാർഗത്തെ പമ്പാകടവിൽവെച്ച് സന്ധിക്കുകയും പിന്നീടു് ആനവട്ടം, ശരംകുറിയാൽ, ശബരിപീഠം എന്നിവിടങ്ങളിൽകൂടി പോവുകയും ചെയ്യുന്നു. ആകെ ദൂരം 16 മൈൽ.

4. മതംബാറാർഗം. കോട്ടയം-കുമളി റോഡിൽ മുണ്ടക്കയത്തുനിന്നും 11 മൈൽ ദൂരെ (35-ാം മൈലിൽ) മതംബാ ഏസ്റ്റേറ്റിൽനിന്നും പോകുന്നതാണ് ഈ വഴി. ഏസ്റ്റേറ്റിൽ നിന്നും പന്നിയാർവഴി വെങ്ങമലയിൽകൂടി തോളാർമുണ്ണിയിൽ എത്തി മൈലാടി ശിങ്ങമ്പാറ, ചിറ്ററമ്പലമേട് എന്നിവിടങ്ങൾ കടന്നു് മൗണ്ടു് ഏസ്റ്റേറ്റിൽനിന്നുള്ള മാർഗത്തിൽ ക്ഷേത്രത്തിനു രണ്ടര മൈൽ ദൂരെവെച്ചു വരയാറുമുട്ടു്-പൊന്നമ്പലമേട് സന്ധിച്ച് ക്ഷേത്രത്തിന്റെ വടക്കേ പടിയിൽ എത്തണം. ആകെ ദൂരം 21 മൈൽ വരും. കായ്നാടു്, കപ്പക്ക

യം, കൊമ്പൻപാറ എന്നിവ മതംബ എസ്റ്റേറ്റിനു സമീപം ചെറുകൃഷികളുള്ള ഒരു മലപ്രദേശത്തു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. ലൈസൻസും ലൈസൻസില്ലാത്തതുമായ ആയുധങ്ങളോടുകൂടി വനങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നത് ഒരു സംഘക്കാർ മാത്രമാണെന്നു കേസും അന്വേഷണത്തിൽ തെളിഞ്ഞു. മേൽപ്പറഞ്ഞ തോട്ടങ്ങളുടേയും എസ്റ്റേറ്റുകളുടേയും ജന്മികൾ താമസിക്കുന്ന ഏറ്റവും അടുത്തുള്ള പ്രദേശങ്ങൾ കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി, മുണ്ടക്കയം, മുറിഞ്ഞപുഴ എന്നിവിടങ്ങളാണ്.

5. പെരിയാർ തടാകതീരത്തു് അണയ്ക്കു സമീപംനിന്നുള്ള മാർഗം. ഈ മാർഗം പച്ചക്കാനം എസ്റ്റേറ്റിൽകൂടി പൊന്നമ്പലമേടവരെ മലയിലെ ആനപ്പാതകളിൽകൂടിയാണ്. ഇതു് മൗണ്ടു് എസ്റ്റേറ്റിൽനിന്നുള്ള മാർഗത്തിൽ വരയാറുമുട്ടു്-പൊന്നമ്പലമേടു് സന്ധിക്കുന്നു. തടാകമാർഗം ബോട്ടിൽ കമളിയിലേക്കു പോകാവുന്നതാണ്.

മറ്റു മാർഗങ്ങൾ

മേൽപ്പറഞ്ഞവയാണ് ഏതു സംഘക്കാരും പോകേണ്ട മുഖ്യമാർഗങ്ങൾ. സമർത്ഥരായ വേട്ടക്കാരും മലയിലെ ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ ശേഖരിക്കാൻ പോകുന്നവരും വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ടു കറുകെക്കടന്നു മേൽപ്പറഞ്ഞ ഏതെങ്കിലും മാർഗത്തിൽ എത്താറുണ്ടു്.

ശബരിമലപ്രദേശം തീർച്ചയായും വൻമൃഗവേട്ടയ്ക്കു് ഏറ്റവും പറ്റിയ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്. കാട്ടുപോത്തിനെ തീരെ പ്രയാസംകൂടാതെ വെടിവയ്ക്കാവുന്ന സ്ഥലങ്ങളുണ്ടു്. പലതരം കലമാൻകൂട്ടം അവിടെയെല്ലാം ഉണ്ടു്. ആനയെ വെടിവയ്ക്കുന്നതിനും ഒന്നും ശേഖരിക്കുന്നതിനുപോലും കഴിയും. എന്നാൽ ഗെയിം അസോസിയേഷന്റെയും വനംവകുപ്പിലെ ജീവനക്കാരുടെയും അറിവു് കൂടാതെ വൻതോതിലുള്ള വേട്ടസാധ്യമല്ല. താഴെപ്പറയുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ കാട്ടുപോത്തുകളെ വെടിവച്ചു് മാംസം ഉണക്കിക്കൊണ്ടു് പോകാറുണ്ടെന്നു് അന്വേഷണത്തിൽ അറിവായി.

1. പല്ലമേടു് താഴ്വര. അതിനു ക്ഷേത്രത്തിനു് 6 മൈൽ മാത്രമേ ദൂരമുള്ളൂ. മൗണ്ടു് എസ്റ്റേറ്റിൽനിന്നും മതംബാ എസ്റ്റേറ്റിൽനിന്നുമുള്ള മാർഗത്തിൽകൂടി ഈ സ്ഥലത്തെത്താം. ഇവിടെ കാട്ടുപോത്തു് എപ്പോഴും ഉണ്ടാകും.

2. ക്ഷേത്രത്തിൽനിന്നു് 1 മൈൽമാത്രം അകലെയുള്ള ചിററമ്പലമേടു്, മതംബായിലും മൗണ്ടു് എസ്റ്റേറ്റിലുംനിന്നുമുള്ള മാർഗത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. ഇവിടെ കാട്ടുപോത്തും കരണ്ടുകളും ധാരാളമുണ്ടു്.

3. ക്ഷേത്രത്തിന് 6 മൈൽ അകലെയുള്ള പൊന്നമ്പല മേട്ടിലും കാട്ടുപോത്തുകളെ വെടിവെക്കാറുണ്ട്. ഇതിനെ കടമാൻമേട് എന്നും വിളിച്ചുവരുന്നു. ഈ സ്ഥലം പെരിയാർ അണയുടെ സമീപത്തുനിന്നുള്ള മാർഗത്തിൽ ആണെങ്കിലും മതം ബാ, മൗണ്ട് എസ്റ്റേറ്റ് എന്നിവിടങ്ങളിൽനിന്നുമുള്ള മാർഗങ്ങളിൽകൂടി വരുന്നവർക്കും പ്രയാസം കൂടാതെ എത്താവുന്നതാണ്.

4. രാജമ്പാറ മാർഗത്തിൽ പമ്പാക്കടവിലും കല്ലാററിലും സമീപമുള്ള വനങ്ങളിലുമായി ചെറുതരം വേട്ടകൾക്കും മീൻപിടുത്തത്തിനും സൗകര്യമുണ്ട്. നിലയ്ക്കലും പമ്പാക്കടവും ക്ഷേത്രത്തിൽനിന്നും യഥാക്രമം 12 മൈലും 6 മൈലും അകലത്തിലാണ്.

5. അതുപോലെതന്നെ എരുമേലി മാർഗത്തിൽ ചെറുതരം വേട്ടകളും മീൻപിടുത്തവും നടക്കാറുണ്ട്. ശബരിമല ക്ഷേത്രത്തിന് 8 മൈൽ ചുറ്റുമുള്ള വനപ്രദേശം ഗവ: റിസർവ് വനങ്ങളാണ്. അവിടെ ലൈസൻസ് പ്രകാരമുള്ള മൃഗവേട്ട വളരെയധികം നിയന്ത്രിച്ചിട്ടുണ്ട്. കർശനമായ നിയമങ്ങൾ കർശനമായിത്തന്നെ പാലിക്കണം. കണ്ടുമാനമുള്ള വേട്ട നിയമപ്രകാരം അവിടെ സാധ്യമല്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ വെടി വയ്ക്കേണ്ട മൃഗങ്ങളുടെ പ്രായം, ഇനം, കൊമ്പിന്റെ നീളം മുതലായ പരിഗണനകൾക്ക് വിധേയമായിട്ട് വേണം വെടി വെക്കാൻ. അയ്യപ്പസ്വാമിയുടെ പൂക്കാവനമെന്നു കരുതപ്പെട്ട ഈ പ്രദേശത്തു് സാധാരണയായി ആളുകൾ വേട്ടയ്ക്ക് പോകാറില്ലെന്നാണ് അറിയുന്നത്. വിശേഷിച്ചും ഹിന്ദുക്കൾ ഈ വനങ്ങളിൽ വേട്ടയ്ക്ക് ഒരുമ്പെടാറില്ല. മുകളിൽ പറയപ്പെട്ട സ്ഥലങ്ങളിൽ ഹിന്ദുക്കളും ക്രിസ്ത്യാനികളും വെച്ചേറേയും പ്രത്യേകമായും വേട്ടയ്ക്കു പോകാറുണ്ടെന്നും അവിടെ കാട്ടുപോത്തുകളെ എല്ലാക്കാലത്തും വെടിവയ്ക്കാൻ കഴിയുമെന്നും അന്വേഷണത്തിനിടയിൽ തെളിവുകൾ കിട്ടി. ക്രിസ്ത്യാനികളായ വേട്ടക്കാർ ക്ഷേത്രപരിസരങ്ങളെ വിശ്രമത്തിനും മാംസം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനുമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്താറുണ്ടെന്നും അറിയാൻ കഴിഞ്ഞു. സാധാരണയായി വിനോദത്തിനുവേണ്ടി മാത്രമല്ലാതെ ജീവിതമാർഗത്തിനുവേണ്ടി മൃഗയാ മോഷണം നടത്തുന്ന താഴ്ന്ന ജാതിക്കാരാണിവർ. പൂർണ്ണവളർച്ച പ്രാപിച്ച ഒരു കാട്ടുപോത്തിൽനിന്നും 100-150 പൗണ്ട് മാംസം കിട്ടും. അതിന് 200, 250 രൂപാ വില കിട്ടും. വേട്ടസംഘത്തിന്റെ ചിലവു 30, 40 രൂപയേ വരൂ. അതനുസരിച്ച് നാലഞ്ചു പേരുടെ ഒരാളുത്തെ പ്രയത്നത്തിൽ 150 രൂപാ ഏകിലും ലഭിക്കുന്നു. ഇതു് മറ്റു് കായികാദ്ധ്വാനത്തെക്കാൾ ലാഭകരമാണല്ലോ. കൂടാതെ

വേട്ടക്കാക്കും അവരുടെ കുടുംബത്തിനും ഒന്നുണ്ടു് ആഴ്ചയ്ക്കു വേണ്ട മാംസവും കിട്ടുന്നു. ഈ വനങ്ങളിൽ മൃഗയാ മോഷണത്തിനു് ഇക്കൂട്ടരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതു് എളുപ്പം പണമുണ്ടാക്കാനും ഭക്ഷണം തേടാനുമുള്ള ഈ ആഗ്രഹമാണു്. ഇപ്രകാരം അനധികൃതമായി വേട്ടയാടുന്നതിനു് അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന മറ്റൊരു സംഗതി ഉത്തരതിരുവിതാംകൂറിലെ ഈ പ്രദേശങ്ങളിലുള്ള പണക്കാരായ ആളുകൾക്കു് കാട്ടുപോത്തിന്റെ മാംസം വളരെ പ്രിയമാണെന്നുള്ളതാണു്. അവർ മലംപ്രദേശങ്ങളിൽ വസിക്കുന്ന തങ്ങളുടെ ആശ്രിതരെ മൃഗയാ മോഷണത്തിനു് പ്രേരിപ്പിക്കാറുണ്ടു്. ക്രിസ്ത്യൻസമുദായത്തിലെ പണക്കാരുടെ വിവാഹവിരുന്നിൽ വന്യമൃഗങ്ങളുടെ മാംസം സുപ്രധാനമായി കരുതപ്പെടുന്നു. കരിമ്പനാലിന്റെ വീട്ടിലെ കല്യാണത്തിനു് മേടം 21-ാംന- ഒരുമനയാനിക്കൽ കൊച്ചു് മാംസം നൽകിയതായി മൊഴി തന്നിട്ടുണ്ടു്.

ചുറ്റും ഉയർന്നിരിക്കുന്ന മലകളുടേയും കടക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതും ആനയും പുലിയും എപ്പോഴും ചുറ്റിത്തിരിയുന്നതുമായ കൊടുംവനങ്ങളുടേയും നടുവിലാണു് ശബരിമല ക്ഷേത്രം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. ഇവിടെ എത്തുന്നതിനുള്ള മേൽവിവരിച്ച പാതകൾ പൊതുജനങ്ങൾ വളരെ അപൂർവ്വമായിട്ടേ ഉപയോഗപ്പെടുത്താറുള്ളൂ. ശബരിമല തീർത്ഥാടനത്തിനല്ലാതെ ഈ വനങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കേണ്ട ആവശ്യം അവർക്കില്ല. എന്നാൽ മതംബധിതനെന്നുള്ള മാർഗം തീർത്ഥാടകർ ഒരിക്കലും ഉപയോഗപ്പെടുത്താറില്ല. അതു് ഏറെക്കുറെ വേട്ടക്കാരുടെ ഒരു ഗുഹമാർഗമാണു്. മൃഗയാ മോഷണക്കാരും ചെറുതരം ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ ശേഖരിക്കുവാൻ പോകുന്ന കൂലിക്കാരും ഈ മാർഗം അവലംബിക്കാറുണ്ടു്. ഈ വനപ്രദേശങ്ങളിൽ മലയൻ പണ്ടാരങ്ങളും മറ്റു മതവർഗ്ഗക്കാരും സഞ്ചരിക്കുന്നു. ഈ സ്ഥലം മുഴുവൻ ഗവണ്മെന്റു് റിസർവ്വു് സ്ഥലമാണെന്നും വനംവകുപ്പു് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അവിടം സന്ദർശിക്കാരുമുണ്ടെന്നും ഉള്ള കാര്യം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. എന്നാൽ അവർ വളരെ കണിശമായി അവിടെ റോത്തുചുറ്റി ആളുകളുടെ പ്രവേശനത്തെയോ സഞ്ചാരത്തെയോ പരിശോധിക്കാറില്ല. അതു് എളുപ്പവുമാല്ല. എന്തെങ്കിലും പ്രത്യേക കാര്യം വരുമ്പോഴോ വല്ല കുറ്റവും ചെയ്തതായിട്ടോ ചെയ്യുവാൻ പോകുന്നതായിട്ടോ അറിവുകൾ കിട്ടുമ്പോൾ മാത്രമേ വനംവകുപ്പു് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഈ വനങ്ങൾ സന്ദർശിക്കാറുള്ളൂ എന്നറിയുന്നു. തന്നെയല്ല മഴക്കാലത്തു് ദുർഘടമായ ഈ പ്രദേശത്തു് കടക്കുക മിക്കവാറും അസാധ്യമാണു്. എന്തെങ്കിലും പ്രത്യേകമായ കാര്യം നിർവഹിക്കുവാൻ ഇല്ലെങ്കിൽ ആരും അപ്പോൾ കടക്കുകയുമില്ല. എല്ലാ മാസവും അവ

സാനത്തിൽ പോറിയും കൂട്ടരും ക്ഷേത്രാധിപത്യം ക്ഷേത്രം സന്ദർശിക്കും. അവർ വണ്ടിപ്പെരിയാർവഴിയാണ് വരുന്നത്. അത് എന്താനും മൈൽ ദൂരത്തേക്കെങ്കിലും നടന്നുപോകാൻ നല്ല വഴിയാണ്. ക്ഷേത്രത്തിൽ എളുപ്പം എത്തുന്നതിനുള്ള മാർഗവും അതാണ്. മറ്റൊല്ലാ മാർഗങ്ങളും ദുർഘടങ്ങളാണ്.

മതംബായിൽ നിന്ന്

മകരവിളക്ക് കലേത്തു തീർത്ഥാടകർ പോകുന്ന പഴയ ഏതുമേലി മാർഗ്ഗമാണ് മറ്റൊരു നല്ലവഴി. റാന്നിയിലും മറ്റും നിന്നു ക്ഷേത്ര ദർശനത്തിനുവരുന്നവർ സാധാരണ ഉപയോഗിക്കുന്നത് രാജമ്പാറ മാർഗ്ഗമാണ്. എന്നാൽ ഈ ഒട്ടവിൽ പറഞ്ഞ രണ്ടുമാർഗങ്ങളും മകരവിളക്കിനല്ലാതെ സാധാരണയായി ഉപയോഗപ്പെടുത്താറില്ല. മേൽപ്പറഞ്ഞ മൂന്നു മാർഗങ്ങളും അടിവാരത്തിലെ ജനവാസകേന്ദ്രങ്ങളിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്നു. ഗെയിം അസോസിയേഷന്റെയും വനംവകുപ്പിലേയും ജീവനക്കാർ കണ്ടുപിടിച്ചുകൊടുത്ത കരുതി വേട്ടക്കാരും മൃഗയാമോഷണക്കാരും സാധാരണയായി ആ മാർഗങ്ങൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്താറില്ല. വേട്ടയാടുന്ന മൃഗങ്ങളെയും വഹിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നത് കുറ്റകരമാകയാലും അവയുടേതാണ് ഈ വഴികളിൽകൂടി അവർ മടങ്ങിവരാറില്ല. അതിനാൽ ആരും കാണാതെ വേട്ടക്കാർക്ക് ശബരിമല പരിസരങ്ങളിൽ പോകാനുള്ള ഏകമാർഗം മതംബായിൽ നിന്നുള്ള മാർഗ്ഗമാണ്. മതംബായും സമീപമുള്ള ജനവാസസ്ഥലങ്ങളും തന്നെ എളുപ്പം കടന്നുചെല്ലാവുന്നവയല്ല. ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ എന്തേണ്ടവർ കോട്ടയം കമളി റോഡിൽ മുണ്ടക്കയത്തുനിന്ന് 11 മൈൽ അകലെ നിന്ന് റബ്ബർത്തോട്ടങ്ങൾവഴി വളരെ ദൂരം പോയിട്ട് മലംപാതകളിൽകൂടി ഏകദേശം 4 മൈൽ നടക്കണം. മതംബായിൽനിന്നും ശബരിമലയിലേക്ക് വായറുമുടി, മൈലാടിപ്പാറ, ചിറ്റമ്പലമേട്, പൊന്നമ്പലമേട് മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ കടന്ന് പോകുന്നവഴി വേട്ടക്കാരെയും മൃഗയാമോഷണക്കാരെയും മറ്റ് കുറ്റക്കാരെയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു സംരക്ഷിത മാർഗ്ഗമാണ്. എന്തെന്നാൽ വനംവകുപ്പിലേയോ ഗെയിം അസോസിയേഷനിലേയോ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് എളുപ്പം അവിടെ സഞ്ചരിച്ച് കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. കൂടാതെ കൃത്യം നടന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ വേട്ടക്കുപോയ സംഘക്കാരെല്ലാം ഈ പ്രദേശത്തുനിന്നും പോയവരാണെന്ന് അന്വേഷണത്തിൽ തെളിഞ്ഞു. അവർ ക്ഷേത്രപരിസരങ്ങളിലെ വനങ്ങളിൽ ഏത്തിയിരുന്നതായും സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ കുത്തരങ്ങ്

ശബരിമലക്ഷേത്രത്തിനു ചുറ്റുമുള്ള എട്ടുമൈൽ പ്രദേശത്തു ജനവാസമില്ലെന്നു കാണാം. എന്നാൽ ഈ പ്രദേശത്തു വസിക്കുകയും, കൂടെ കൂടെ വാസസ്ഥലം മാറുകയും ചെയ്യുന്ന മലയൻ പണ്ടാരങ്ങളും മറ്റു മല വർഗ്ഗക്കാരും ഉണ്ടു്. ക്ഷേത്രത്തിനു വളരെ അടുത്തു് താമസിക്കുന്നതു് നീലകണ്ഠൻ എന്ന മലയൻ പണ്ടാരം മാത്രമാണു്. ഇയാളെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനായി വളരുന്നൊരു തുടർച്ചയായി അന്വേഷണം നടത്തി. 22-8-1950-ൽ മാത്രമാണു് അയാളെ കണ്ടുകിട്ടിയതു്. സാമാന്യബുദ്ധി വളരെ കുറവായ ഒരു പ്രാകൃത മനുഷ്യനാണു് അയാൾ. അയാൾ സ്വന്തം രീതിയിൽ ഒരു കഥ മനസ്സിലാക്കുകയും പറയുകയും ചെയ്തു. അയാളെ വളരെ സൂക്ഷ്മതയോടെ ചോദ്യം ചെയ്തു. ഏറ്റവും അടുത്തുള്ള ജനവാസസ്ഥലം ഒരു ഗ്രാമമല്ല. ഒരു എസ്റ്റേറ്റാണു്. ഇതാണു് വണ്ടിപ്പെരിയാറിൽ നിന്നു് ക്ഷേത്രത്തിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗം കടന്നുപോകുന്ന മൗണ്ടു് എസ്റ്റേറ്റ്. എല്ലാ വശങ്ങളിലും ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വകയായ മറ്റു് എസ്റ്റേറ്റുകളും ഉണ്ടു്.

ശബരിമലയുടെ അടിവാരത്തിൽ ഹിന്ദുക്കളുടെ വകയായി തേയിലത്തോട്ടമോ കാപ്പിത്തോട്ടമോ റബ്ബർത്തോട്ടമോ ഉണ്ടോ എന്നു് എനിക്കു സംശയമാണു്. അതിനാൽ ചുറ്റുമെല്ലാം സ്വാധീനമുള്ളതു് ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കാണു്. അടിവാരത്തെ താമസക്കാരും അവിടെ തൊഴിൽ നടത്തുന്നവരുമായ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ അറിവു് കൂടാതെ എന്തെങ്കിലും കുറുകൃത്യങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനായിട്ടോ ഒരു വിനോദയാത്രക്കെങ്കിലുമോ ഒരു ഹിന്ദുസംഘത്തിനു് ഈ പ്രദേശങ്ങളിൽ കടക്കാൻ സാധ്യമല്ല.

ഹിന്ദു കൂലിക്കാരിൽ നിന്നും കിട്ടിയ വിവരം

എല്ലാ മാസവും പതിവായി ക്ഷേത്രം സന്ദർശിക്കുന്ന തീർത്ഥാടകരും ക്ഷേത്ര ജോലിക്കാരും ഒഴിച്ചാൽ ഒരു സംഘം ഹിന്ദുകൂലിക്കാരല്ലാതെ മറ്റൊരു ഹിന്ദുസംഘവും സംഭവകാലത്തു് ശബരിമല വനപ്രദേശങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചതായി യാതൊരു വിവരവും കിട്ടിയിട്ടില്ല. ഈ കൂലിക്കാരുടെ നടപടിയെ സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങൾ അടിയിൽ വിവരിക്കുന്നു.

റാന്നി പകുതി പെരുനാടു് മുറിയീൽ താന്നിമുട്ടിൽ വീട്ടിൽ 25 വയസ്സുള്ള പാപ്പി പൊടിയൻ സ്വന്തക്കാരായ ഗോവിന്ദൻ, ഭാമോദരൻ, നാരായണൻ എന്നിവരുമൊന്നിച്ചു് 12-10-1125-ൽ ശബരിമല ക്ഷേത്രത്തിൽ പോയിരുന്നു. അവർ അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ തീർപ്പിട്ടു നശിച്ചുകിടക്കുന്ന ക്ഷേത്രമാണു് കണ്ടതു്. പത്തനംതിട്ടയിലെ സയ്യദ് മുഹമ്മദു്

എന്ന കാൺടാക്ടർക്കുവേണ്ടി ചെറുതരം വന ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ ശേഖരിക്കുന്നതിനായിട്ടാണ് അവർ പോയത്. അവർ 3-10-1125-ൽ കാലത്തു 10 മണിക്കു ലാഹിയിൽ നിന്നും പുറപ്പെട്ടു. നാരായണം തോട്ടിലെത്തി അവിടെ അവർക്ക് കൃഷി സ്ഥലമുണ്ട്. അടുത്തദിവസം അവിടെനിന്നും 5 മൈൽ അകലെയുള്ള നിലയ്ക്കൽ എന്ന സ്ഥലത്തു അവർ എത്തിച്ചേർന്നു. ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ ശേഖരിച്ചുകൊണ്ട് 5 ദിവസം അവിടെ താമസിച്ചു. അടുത്ത ദിവസം കൊല്ലമുഴിക്കു അൽപം മുകളിലുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തെത്തി ഒരു താൽക്കാലിക ഷെഡ്ഡ് കെട്ടി. അന്നു അവർ അവിടെ താമസിച്ചു. അടുത്തദിവസം കല്ലാറും, പമ്പയും സന്ധിക്കുന്ന സ്ഥലത്തു നിന്നും, ഒരു ഫർലോംഗ് മുകളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു സ്ഥലത്തു അവർ എത്തി. ഇവിടം ക്ഷേത്രത്തിൽനിന്നും രണ്ടുരണ്ടു മൈൽ അകലെയാണ്. അവിടെ അവർ ഷെഡ്ഡുകെട്ടിയില്ല അടുത്തദിവസം കല്ലാററിന്റെ തീരത്തുകൂടി അവർ മുകളിലേക്കുപോയി. ക്ഷേത്രത്തിന്റെ കിഴക്കുള്ള ചേറുവഴിയുടെ അടുത്തു അവർ എത്തി അവിടെ ഒരു പ്ലാവുണ്ട്. അതിൽനിന്നും അവർ ചക്കപറിച്ചു. അതിനുശേഷം അവർ ക്ഷേത്രത്തിലേക്കുപോയി. വഴിമധ്യേ അവർ ഒരു പറ്റം കാട്ടുപോത്തുകളെകണ്ടു. വെടിവെച്ചു ഫലമുണ്ടായില്ല. അപ്പോൾ കടുത്തമഴയുണ്ടായിരുന്നു. തലേദിവസവും മഴ പെയ്തിരുന്നു. അവർ ക്ഷേത്രത്തിലെത്തിയതു ഇടവം 12-നു ആയിരുന്നു. അവർ ക്ഷേത്രത്തിൽ തൊഴുന്നതിനായി 18-ാം പടിവരെ പോയിട്ട് വടക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞു. കളഞ്ഞെ സമീപിച്ച ഭാമോദരൻ പറഞ്ഞു ക്ഷേത്രം കാണാനില്ലെന്നു. കല്ലാറിൽ കഞ്ഞിവെച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ ഗോവിന്ദൻ ആ സംഘത്തിലില്ലായിരുന്നു. ക്ഷേത്രത്തിലേക്കു നോക്കിയപ്പോൾ രൂണമാത്രമാണ് അവർ കണ്ടതു. പിന്നീട് അവർ വടക്കേപടികളിൽക്കൂടി ക്ഷേത്രത്തിൽ കടന്നു നാലമ്പലത്തിലേക്കുപോയി. വെട്ടു നശിച്ച ക്ഷേത്രത്തിൽ മഴവെള്ളം ഒലിക്കുന്നത് അവർ കണ്ടു. ശരൻകുറുവഴി അവർ കല്ലാറിലേക്കു മടങ്ങുകയും, ശരൻകുറുയാലിനു സമീപം ഒരു ചെറിയ പാട്ടയും, ബ്ലാങ്കറും, കിടക്കുന്നതു കാണുകയും ചെയ്തു. ധർമ്മമേട്ടിൽനിന്നും കുറെ വാഴയിലകൾ മുറിച്ചെടുത്തുകൊണ്ട് അവർ കല്ലാറിലെത്തി. അപ്പോൾ മഴപെയ്യുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അടുത്തദിവസം രാവിലെ അവർ കല്ലാർ വിട്ടു. ഉച്ചതിരിഞ്ഞപ്പോഴേക്കു നിലയ്ക്കലെത്തി. അടുത്തദിവസം ഗോവിന്ദനെ നിലയ്ക്കൽ വിട്ടുകൊണ്ട് അവർ ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ ശേഖരിക്കുന്നതിനായി പോവുകയും വൈകുന്നേരം മടങ്ങിയെത്തുകയും ചെയ്തു. ഉള്ളടന്മാരുടെ 13 പേരടങ്ങിയ ഒരു സംഘം വനത്തിലേക്കു പോകുന്നതായി ഗോവിന്ദൻ പറഞ്ഞു. പൊടിയനും, നാരായണനും കല്ലാറിലേക്കു പോയിട്ടു മടങ്ങിയതായി

അവർ അവരോടുപറഞ്ഞു. അടുത്ത ദിവസം പൊടിയനും കൂട്ടരും നാരായണംതോട്ടിലെത്തി രണ്ടുദിവസം കഴിഞ്ഞു പൊടിയൻമാത്രം ഉഷ്ണത്തിൽ താമസിച്ചു. ശബരിമല ക്ഷേത്രം പെന്തനശിച്ചതായി കണ്ടു എന്നും, കണ്ടൻ എന്ന കുറവനോടു പൊടിയൻ പറഞ്ഞയച്ചു. കണ്ടൻ പോയി പൊടിയന്റെ അമ്മയോടു വിവരം പറഞ്ഞു. തങ്ങളും, ഉള്ളാടന്മാരുമല്ലാതെ രാജസ്വാർക്കു അടുത്തു നിന്നു സാധാരണയായി മറ്റാരും വന്നതിലേക്കു പോയിരുന്നില്ലെന്നു ഇളളൂർ ഖണ്ഡിതമായി പറഞ്ഞു. പമ്പാ കടവു, ശബരിമലയിൽനിന്നു രണ്ടുമൂന്നുമൈൽ അകലത്തിലാണു്. വെള്ളത്തിന്റെ ഇരമ്പൽ മൂലം ക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നു എന്തെങ്കിലും കല്ലാറിൽ കേൾക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ശബരിമലയിലോ, ചുറ്റുമോ അവർ മറ്റാരെയും കണ്ടതുമില്ല. അവിടെയും ഒരു ഷെഡ്ഡ് അവർ കണ്ടില്ല. അതു കൊണ്ടാണു് അവർ ഷെഡ്ഡ് കെട്ടേണ്ടതായി വന്നതു്. കാഞ്ഞിരപ്പള്ളിയിൽവെച്ചു പാപ്പനെ കണ്ടു എന്നു് പൊടിയൻ പറയുന്നു. തങ്ങൾ വേട്ടക്കുപോയപ്പോൾ ശബരിമലയിൽ എന്തോ ശബ്ദമെ കെൾക്കേട്ടു, അവർ മടങ്ങിപ്പോന്നു എന്നു് കഞ്ഞപ്പൻ പറഞ്ഞതായും പൊടിയൻ പറയുന്നു. നിലയ്ക്കൽനിന്നും ഒരു മാർഗ്ഗമേ ഉള്ളൂ. അവിടെ വന്യമൃഗങ്ങളുടെ ആവാസകേന്ദ്രമാണു്. നീലകണ്ഠൻ എന്ന മലയൻ പണ്ടാരത്തിനെ തനിക്കറിയാമെന്നും, മകരവിളക്കു് കഴിഞ്ഞ ഉടൻ അവൻ അച്ചൻകോവിലിലേക്കു് പോകുന്നതാണു് താൻ ഒടുവിൽ കണ്ടതെന്നു് ഈ സംഘത്തിൽ പെട്ട നാരായണൻ പറയുന്നു. നീലകണ്ഠൻ ചിലപ്പോൾ ചില ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ അവർക്കു് നൽകുമെന്നും പകരം അവർ ഉപ്പും, മുളകും, പുകയിലയും നൽകിയിരുന്നു എന്നും അയാൾ പറഞ്ഞു. അതിനുശേഷം അയാൾ നീലകണ്ഠനെ കണ്ടിട്ടില്ല. നീലകണ്ഠൻ ഒരു പെൺകുട്ടിയെത്തേടി പോവുകയായിരുന്നു. 12-10-1125-ൽ തങ്ങൾ ക്ഷേത്രത്തിൽ ചെന്നപ്പോൾ തീക്കനലോ പുകയോ, കണ്ടില്ലെന്നും നാരായണൻ പറയുന്നു.

കുഷേത്രം നശിച്ച കാലം

മേൽപറഞ്ഞ സംഘക്കാരിൽനിന്നാണു് ക്ഷേത്രം നശിച്ചതു് എന്നായിരിക്കുമെന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച അറിവു കിട്ടിയതു്. അതെല്ലാം ഹിന്ദുക്കളാണു്. ജനാബ് സയ്യാദ് മുഹമ്മദ് റാവുത്തർ എന്ന കോൺട്രാക്ടർവേണ്ടിയാണു് അവർ ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ ശേഖരിക്കുന്നതു്. അവരെല്ലാം നല്ലനടത്തക്കാരായ കൂലിക്കാരാണെന്നും അവരെ സംബന്ധിച്ച യാതൊരു പരാതിയും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും അവർ വലിയ കണിശക്കാരും, ശരിയായി കണക്കുകൾ പാലിക്കുന്നവരും, വിശ്വസ്തരുമാണെന്നും കോൺട്രാക്ടർ പറയുന്നു. അവരുടെ മൊഴിയുടെ സത്യാവസ്ഥ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒരു സംഗതിയുണ്ടു്.

ക്ഷേത്രം നശിക്കുന്നത് 12-10-1125-ൽ കണ്ടിട്ട് ഉൾക്കൊള്ളിക്കേണ്ട മടങ്ങിവന്നശേഷം ക്ഷേത്രം നശിച്ചതായുള്ള വിവരം വീട്ടിലേക്കു പറഞ്ഞയച്ചതായി അവർ പറഞ്ഞു. ഇത് അന്വേഷണത്തിൽ സത്യമാണെന്നു തെളിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവർ ക്ഷേത്രം നശിപ്പിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ തീർച്ചയായും ഉൾക്കൊള്ളിക്കേണ്ട മടങ്ങിവന്ന ഉടൻ വിവരം വീട്ടിലേക്കു പറഞ്ഞയക്കുമായിരുന്നില്ല. ആകാശം ചെത്തിട്ട് ക്ഷേത്രത്തിൽനിന്നു രണ്ടു മൈൽ മാത്രം അകലമുള്ള കല്ലാറ്റിൽ അവർ താമസിക്കുമോ എന്ന കാര്യവും സംശയമാണ്. അവർ നിലയ്ക്കൽവെച്ച് നാരായണനെയും ഉള്ളടന്മാരെയും കണ്ടുയടൻതന്നെ അവർ കല്ലാറ്റിൽ പോയിരുന്നെന്നും അവിടെ താമസത്തിന് ഒരു ഷെഡ്ഡ് കെട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നും അവർ പറയുകയുണ്ടായി. ക്ഷേത്രത്തിൽനിന്നും മടങ്ങുന്ന വഴിയിൽ ഒരു ചെറിയ പാട്ടയും കീറിയ ബ്ലാങ്കറ്റും കണ്ടതായി അവരുടെ മൊഴിയിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ സാധനങ്ങൾ പിന്നീട് പോലീസ് കണ്ടെടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ സംഭവവും അവരുടെ മൊഴിയെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു. അവർക്ക് നീലകണ്ഠനെ അറിയാമെന്നും മകരവിളക്കിനുശേഷം അവനെ കണ്ടു എന്നും അവർ പറയുന്നു. ഇടവം 10-നോ 11-നോ അഞ്ചുപേരടങ്ങുന്ന ഒരു സംഘത്തെ താൻ കല്ലാറ്റിൽവെച്ചു കണ്ടതായി നീലകണ്ഠൻ പറയുന്നു. പൊടിയനും സംഘവും നീലകണ്ഠനെ കണ്ടിരുന്നെങ്കിൽ ആ വിവരം അവർ മറച്ചുവെക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. ഈ വസ്തുതകൾക്കെല്ലാം പുറമെ ക്ഷേത്രം നശിപ്പിക്കുന്നതിൽ നാരായണനും കൂട്ടക്കും യാതൊരു കാര്യസാധ്യതയുമില്ല. അവർക്കു തന്നത്താൻ ഈ കൃത്യം ചെയ്യുവാനുള്ള തടസ്സവുമില്ല. അവരെ ശരിയായി ചോദ്യംചെയ്തു. വനത്തിലെ അവരുടെ നടപടികളെ സംബന്ധിച്ച് അവർ തൃപ്തികരമായ വിശദീകരണമാണ് നൽകിയിട്ടുള്ളത്.

നിഗമനങ്ങൾ

സമ്പൂർണ്ണവും സമഗ്രവുമായ അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തുകയും അവയുടെ ഫലമായി താഴെപ്പറയുന്ന സംഘങ്ങളുടെ സഞ്ചാരങ്ങളും പ്രവർത്തനങ്ങളും വെളിച്ചത്തു വരികയും ചെയ്തു.

1) ഔസേഫ് തൊമ്മൻ എന്ന പേരോടുകൂടിയുള്ള വട്ടക്കുന്നേൽ കുഞ്ഞുപാപ്പനും അയാളുടെ സംഘവും.

2) പേഴത്തൂവീട്ടിൽ ചാക്കോ, മലയാനിക്കൽ കൊച്ചു എന്നിവരും മൂന്നു കൂലിക്കാരും.

3) അടയ്ക്കാമുണ്ടയ്ക്കൽ കുഞ്ഞപ്പിയും, മുളമാക്കൽ സ്റ്ററി യായും.

4) പേഴത്തൂവീട്ടിൽ ഔസേഫും മറ്റു ചിലരും.

സംഘം നമ്പർ 1. ഈ സംഘത്തിൽ ആറുപേർ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരെല്ലാം റോമൻ കത്തോലിക്കാരും മതംബാഹ്യസ്റ്റേറ്റിനിനടുത്തു കൊമ്പൻപാറ താമസക്കാരുമാണ്. സംഘത്തിലെ ഒരു ഗ്രാമമായ അന്തോണി കണ്ടുപാപ്പന്റെ സ്വന്തം സഹോദരനാണ്. മറ്റൊരു ഗ്രാമമായ പൈലി ഗെയിം വാച്ചറായി ഗെയിം അസോസിയേഷന്റെ കീഴിൽ ജോലിയുള്ള ആളാണ്. തൊമ്മൻ, ദേവസ്വ എന്ന രണ്ടുപേർ സഹോദരന്മാരും കണ്ടുപാപ്പന്റെ അയൽക്കാരാണ്. നരിപ്പാറ കട്ടി മറ്റൊരു അയൽവാസിയും, കള്ളിവയലിൽ കുടുംബത്തിൽനിന്നും ഭൂമി പാട്ടത്തിനെടുത്തിട്ടുള്ള കണ്ടുപാപ്പനും തൊമ്മനും ആ കുടുംബത്തിന്റെ ആശ്രിതരുമാണ്. ഇവർക്കെല്ലാം കൃഷിക്കു പുറമേ, വനത്തിൽ അനധികൃതമായി പ്രവേശിച്ചു വേട്ട നടത്തുന്ന തൊഴിലും, സുഖജീവിതത്തിനു പ്രോത്സാഹനകമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട് തൊമ്മനും കണ്ടുപാപ്പനും ലൈസൻസില്ലാത്ത തോക്കുകൾ ഉണ്ട്. മതംബയിൽനിന്നും വേങ്ങാല, തോലാർമുന, വരയാറുമുടി, മടക്കശ്ശനയം, മൈലാടി ശിങ്കപ്പാറ, ചിററമ്പലമേട്ട എന്നീ സ്ഥലങ്ങൾ കടന്ന് പൊന്നമ്പലമേട്ടവരെയുള്ള വനങ്ങളിൽ ഇവർ പോകുക പതിവായിരുന്നു. കരിമ്പനാൽവീട്ടുകാരുടെ വകയായ പച്ചക്കാനും തോട്ടം പൊന്നമ്പലമേട്ടിൽനിന്ന് അവർക്കു കാണാം. മൗണ്ട് എസ്റ്റേറ്റിൽനിന്നും ശബരിമലയ്ക്കുള്ള റോഡും ഉപ്പുപാറത്തോട്ടത്തിനടുത്തുകൂടെയാണ് പോകുന്നത്. മേൽപ്പറഞ്ഞ ആളുകളെല്ലാം ശബരിമലക്ഷേത്രം ചിററമ്പലമേട്ടിൽനിന്നും കണ്ടിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുന്നു. പക്ഷേ ഒരു ചുവന്ന നിറം മാത്രമാണ്—അമ്പലത്തിന്റെ മേൽക്കൂരയായിരിക്കാം—കാണാവുന്നതെന്നുകൂടി അവർ പറയുന്നുണ്ട്. വേട്ടയിൽ കേഴ, കരണ്ടുകൾ, മാൻ, കാട്ടുപോത്തു എന്നിവ അവർക്കു ലഭിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. 1125 മേടം 15-ാംനം ഈ സംഘം കാട്ടിലേക്കു തിരിച്ചു. അരിയും, ഉപ്പും, മുളകും, രണ്ടോ മൂന്നോ ചെമ്പുപാത്രങ്ങളും അവർ എടുത്തിരുന്നു. അവരിൽ രണ്ടുപേർക്കു തോക്കുകളുമുണ്ടായിരുന്നു. അന്തോണിയും പൈലിയുമൊഴികെ ബാക്കിയുള്ളവരെല്ലാം മേൽപ്പറഞ്ഞവഴിയിൽകൂടി ചിററമ്പലമേട്ടിലെത്തി അവിടെ താവളമാക്കി. പൈലിയും അന്തോണിയും പടിഞ്ഞാറുപ്പാറവഴി ചെന്നു അടുത്തദിവസം ഉച്ചയോടുകൂടി അവരുമായി സന്ധിച്ചു. രാത്രി നിലവില്ലാത്ത സമയമായിരുന്നു അപ്പോൾ. അന്നുകൂടെ അവിടെ താമസിച്ചശേഷം അടുത്തദിവസം അവർ പൊന്നമ്പലമേട്ടിലെത്തി. കാട്ടിൽ ചിലപ്പോൾ ചെറുസംഘങ്ങളായി തിരിഞ്ഞു ചെറു ചിലപ്പോൾ കൂട്ടമായും ആണ് അവർ സഞ്ചരിച്ചതു്. അവിടെ ഒരു ഷെഡ്ഡ് കെട്ടി മൂന്നോ നാലോ ദിവസം അവർ താമസിച്ചു. ഈ ദിവസങ്ങളിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ കരടികളെ ആ

വർ കാണുകയുണ്ടായി. അവയ്ക്കുനേരെ അവർ നിറയൊഴി
 ച്ചു. പക്ഷേ അവയ്ക്ക് വെടിയേററില്ല. ഒരു ചെറുകുരടി അ
 വരുടെ നേരെ പാഞ്ഞുവന്നു. ഒരു കരടിക്കുട്ടിയെ അവർ പിടി
 ക്കുകയുണ്ടായി. അന്ന് അവർ അവിടെ താമസിച്ചു. അടുത്ത
 ദിവസം സംഘം മുഴുവനും ചിററമ്പലമേട്ടിലെത്തി. മുമ്പ് താ
 മസിച്ച ഷെഡ്ഡിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടി. ആ ഷെഡ്ഡിൽനിന്നും ഒന്നര
 മൈൽ അകലമുള്ള അപ്പാച്ചിമേട്ടിൽവെച്ച് കഞ്ഞുപാപ്പനും തൊ
 മ്മനും കരടിക്കുട്ടിയേയുംകൊണ്ട് മതംബായിൽ തിരിച്ചെത്തി.
 അതിനടുത്ത ദിവസം കിട്ടൻ എന്ന ഒരു ഈഴവനെക്കൊണ്ട് ക
 രടിക്കുട്ടിയേയും എടുപ്പിച്ച് കഞ്ഞുപാപ്പൻ കോട്ടയം-കുമളി
 റോഡിൽ 40-ാം മൈലിൽ എത്തുകയും കരടിക്കുട്ടിയെ കള്ളി
 വയൽ ഏബ്രഹാമിന് കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ജോസ് കള്ളി
 വയലിന്റെ സഹോദരനാണ് ഈ ഏബ്രഹാം. കള്ളിവയൽ;
 ഏബ്രഹാം കള്ളിവയൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട്ടിൽതന്നെയുണ്ടാ
 യിരുന്നു കഞ്ഞുപാപ്പനും കിട്ടനും അന്ന് അവിടെ അത്താഴം
 കൊടുത്തു. അടുത്തദിവസം ഏബ്രഹാമിൽനിന്നും വായ്പയായ
 യി കഞ്ഞുപാപ്പൻ നൂറു രൂപ വാങ്ങി. പക്ഷേ കരടിക്കുട്ടിയു
 ടെ വിലയായി യാതൊന്നും വാങ്ങിയില്ല. ഈ സംഖ്യക്ക്
 രസീതോ മറ്റേതെങ്കിലും രേഖയോ കഞ്ഞുപാപ്പൻ നൽകിയു
 മില്ല. തുക ഒരു നൂറുരൂപാ കുറുപ്പി നോട്ടായിരുന്നുവെന്നും
 40-ാം മൈലിലെ ഒരു കച്ചവടക്കാരനായ കള്ളതിങ്കൽ അഫ്
 റേയീമിന്റെ പക്കൽനിന്നും അതു മാറി ചില്ലറ വാങ്ങിയെ
 ന്നും കഞ്ഞുപാപ്പൻ പറയുന്നുണ്ട്. അതിനുശേഷം അവർ വീട്ടി
 ലേക്കു മടങ്ങി. രാത്രി കൊമ്പൻപാറ താമസിച്ചു. പിറ്റേദിവ
 സം അവർ വീണ്ടും കാട്ടിലേക്കുപോയി സംഘത്തിലെ മറ്റംഗ
 ങ്ങളുമായി ചേരുകയും അവിടെ തങ്ങുകയും ചെയ്തു. അതിനടു
 ത്തദിവസം അന്തോണിയും പൈലിയും കടമാൻമാംസവുംകൊ
 ണ്ട് മതംബയിലേക്കു പോകുകയും സംഘത്തിലെ മറ്റംഗങ്ങൾ
 ചിററമ്പലമേട്ടിൽ തന്നെ താമസിക്കുകയും ചെയ്തു. അടു
 ത്തദിവസം അവർ വീണ്ടും കരടിയെ വെടിവെച്ച സ്ഥലത്തെ
 ത്തി. കഞ്ഞുപാപ്പൻ പനി പിടിച്ചു. അവർ ഏഴുദിവസം അ
 വിടെ താമസിച്ചു. ഏഴാം ദിവസം പൈലിയും അന്തോണിയും
 പടിഞ്ഞാറേപ്പാറവഴി തിരിച്ചുവന്നു. വഴിമധ്യേ അടയ്ക്കാമുണ്ട
 ൽ കഞ്ഞുപാപ്പിയേയും മലമാക്കൽ സ്റ്ററിയായേയും കണ്ടുവെന്നും
 ഓരോരുത്തർക്കും ഒരു റാത്തൽ കടമാൻ ഇറച്ചിവീതം നൽകി
 യെന്നും പൈലിയും അന്തോണിയും പറയുന്നു. അന്ന് ഇവരെ
 ല്ലാം കരടിയെ വെടിവെച്ച സ്ഥലത്തു് താമസിച്ചു. അടുത്ത
 ദിവസം അവർ മടക്കയാത്ര തിരിച്ചു. പൈലിയും അന്തോണി
 യും പടിഞ്ഞാറേപ്പാറ എത്തുകയും, തലേദിവസം താൻ പിടി
 ച്ചടുത്ത ലൈസൻസില്ലാത്ത ഒരു തോക്ക് തിരിച്ചുകൊടുത്തു്

പത്തുരൂപായുടെ അന്യായലാഭം പൈലി കരസ്ഥമാക്കുകയും ചെയ്തു. നാലുമണിക്കു് പൈലിയും അന്തോണിയും കൂട്ടുകാരോടു വീണ്ടും ചേർന്നു. ഇതിനിടക്കു മറ്റുള്ളവർ രണ്ടു കാട്ടുപോത്തുകളെ വെടിവെച്ചു മാംസം ശേഖരിച്ചു. ഇതിന്റെ മൂന്നാം ദിവസം ആദ്യം പറഞ്ഞവഴി അവർ മടങ്ങി. ഏകദേശം രണ്ടു് ഫർലാംഗു് ദൂരം ചെന്നപ്പോൾ അർജുനൻ കോട്ടക്കു സമീപം, പേഴത്തും വീട്ടിൽ ചാക്കോ, കണയാനിക്കൽ കൊച്ചു്, മൂന്നു കൂലിക്കാർ എന്നിവരെന്നു അവർ പിന്നീടു മനസ്സിലാക്കിയ നാലഞ്ചു് ആളുകളെ കാണുകയുണ്ടായി. കരിമ്പനാൽ വീട്ടുകാരുടെവക പുറക്കയത്തുള്ള സ്ഥലത്തുണ്ടായ മേലുദ്ധരിച്ച താമസങ്ങളെപ്പറ്റി ചാക്കോ പറയുകയുണ്ടായി. ശബരിമല ക്ഷേത്രത്തിനു് ആറോ ഏഴോ മൈൽ അകലെ ഒരു സ്ഥലത്തുവെച്ചു് ഈ ചാക്കോയും സംഘവും കാണപ്പെട്ടു. കഞ്ഞുപാപ്പന്റെയും അയാളുടെ സംഘത്തിന്റെയും കൈവശം ഏകദേശം 150 റാത്തൽ പോത്തിൻമാംസം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരു റാത്തൽ മാംസത്തിനു് ഒന്നു് ഒന്നേകാൽ രൂപ വിലയുണ്ടു്. അവർ പൈലിയുടെ വീട്ടിലെത്തി ഇറച്ചി പകിട്ടെടുത്തു. ഈ പൈലി ഗയിംവാച്ചറാണു്. അയാളുടെ ജോലിയോ വനങ്ങളിൽ ലൈസൻസില്ലാതെ വേട്ട നടത്തുന്നതു കണ്ടുപിടിക്കലും. പൈലിയുടെ ഭാര്യയും കുട്ടികളും മതംബയിലാണു് താമസം. ഭാര്യയ്ക്കു് മതംബാ എസ്റ്റേറ്റിൽ ജോലിയുണ്ടു്. കഴിഞ്ഞ ഒന്നരക്കൊല്ലമായി കഞ്ഞുപാപ്പനും പൈലിയും സ്നേഹിതന്മാരാണു്. തന്റെ വക ഭൂമിയിൽ ജോലിചെയ്യുന്ന കൂലിക്കാർക്കു് ശമ്പളം മാംസമായി കൊടുക്കാറുണ്ടെന്നും കഞ്ഞുപാപ്പൻ പറയുന്നുണ്ടു്. വനത്തിൽനിന്നു് അവർ തിരിച്ചുവന്നതിന്റെ രണ്ടാംദിവസം റൈട്ടർ വറഗീസൊന്നിച്ചു് മതംബയിലുണ്ടായിരുന്ന മുണ്ടക്കയം പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർ ശ്രീ. ലോപ്പസിന്റെ കൂടെ പോകുവാൻ പൈലി പോയി കഞ്ഞുപാപ്പനെ വിളിച്ചു. കഞ്ഞുപാപ്പനും, അന്തോണിയും തൊമ്മനും ഉടനെ ഇൻസ്പെക്ടറുടെ കൂടെ എത്തി. രണ്ടു പോലീസ് കോൺസ്റ്റബിൾമാരെയും കഞ്ഞുപാപ്പൻ കണ്ടു. അന്നു വൈകുന്നേരവും രാത്രിയും തോട്ടം അതിർത്തികളിലെല്ലാം ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞുവെങ്കിലും യാതൊന്നും കിട്ടിയില്ല. അടുത്ത ദിവസം ഇൻസ്പെക്ടറും കൂട്ടരും കാട്ടിൽ എണ്ണയ്ക്കുറപ്പിച്ചിട്ടുവരെ വേട്ടക്കുപോയ ശേഷം വൈകുന്നേരം മടങ്ങിയെത്തി. ഇൻസ്പെക്ടർ അരിനുശേഷം മുണ്ടക്കയത്തേക്കുപോയി അന്നു പൈലിക്കും കഞ്ഞുപാപ്പനും പനിവന്നു. പൈലി കുറേ നാൾ ആശുപത്രിയിലായി. കഞ്ഞുപാപ്പൻ തന്റെ കൃഷി കാര്യങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഏകദേശം മൂന്നാഴ്ചക്കാലം കളുപറിക്കലുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ ഏതാണ്ടു പത്തുപേരുടെ ജോലി ബാക്കികിടക്കവെ

കുഞ്ഞുപാപ്പൻ വീണ്ടും കാട്ടിലേക്കുപോയി. കരിമ്പനാൽത്തോട്ടം റൈട്ടർ ഔസേഫിന്റെ മകൻ പേഴത്തും വീട്ടിൽ ഔസേഫ് മതംബാസ്തുപോയി. മുറിഞ്ഞപ്പഴക്കു പോകാൻ കുഞ്ഞുപാപ്പനോട് പറഞ്ഞു. മുറിഞ്ഞപ്പഴക്കു കോൾഗേററിനു സമീപമുള്ള കാവുങ്ങൽ പീടികയിൽനിന്നു ചാക്കോ കടമായി സാമാനങ്ങൾ വാങ്ങിയെന്നു കുഞ്ഞുപാപ്പൻ പറയുന്നു. കുഞ്ഞുപാപ്പൻ മതംബായിലേക്കു തിരിച്ചുവന്നു. അതിനടുത്തദിവസം കുഞ്ഞുപാപ്പനും, അന്തോണിയും കുമ്പളത്താനും തൊമ്മനും, ഔസേപ്പ്, ചാക്കോ, രണ്ടുകുലിക്കാർ ഇവരുമായി മതംബായിൽ നിന്ന് പൊന്നമ്പലമേട്ടിലേക്കുപോയി. കരിമ്പനാൽ മുതലാളിക്കുവേണ്ടി ഏലച്ചെടി പഠിക്കുന്നതിനാണ് അവർ പോയതെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. പൊന്നമ്പലമേട്ടിലെ അവരുടെ താമസത്തിന്റെ നാലാം ദിവസം അവർ കാട്ടുപോത്തിനെ വെടിവെച്ച് ഇറച്ചി സംഭരിച്ചു. ഏലച്ചെടികൾ കിട്ടുന്നില്ലെന്ന വസ്തുത മുതലാളിയെ അറിയിക്കുവാൻ ഔസേഫ് മുറിഞ്ഞപ്പഴക്കു പോയിട്ട് അടുത്തദിവസം തിരിച്ചുവന്നു. സത്രത്തിനടുത്തുവെച്ച് ഒരു പാണ്ടിക്കാരനിൽ നിന്നും ശബരിമലക്ഷേത്രത്തിൽ കള്ളന്മാർ കയറിയെന്നും, ക്ഷേത്രം ദഹിപ്പിച്ചുവെന്നും, പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർ ജനറലും റിസർവ്വ് വരുണുണ്ടെന്നും വിവരം ലഭിച്ചതായി ഔസേഫ് കൂട്ടരോടു പറഞ്ഞുവെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. ഉടൻതന്നെ മടങ്ങിപ്പോകാൻ അവർ തീരുമാനിച്ചു. അതനുസരിച്ച് അവർ മേട്ടിൽ വന്നു താമസിച്ചു. അടുത്തദിവസം കുഞ്ഞുപാപ്പൻ മേട്ടിലെത്തിയപ്പോൾ ശബരിമലക്കുള്ള റോഡുവഴി ഒരു നല്ല സംഖ്യ ആളുകൾ പോകുന്നതു കണ്ടു. അതു റിസർവ്വ് പോലീസാണെന്ന് അയാൾ വിചാരിച്ചു. ഉടൻതന്നെ അവരെല്ലാം മോട്ടോർ എഞ്ചിനുകൾക്കിടയിൽ വന്നെത്തി. കുഞ്ഞുപാപ്പനും അന്തോണിയും അവിടെ അഞ്ചാറുദിവസം താമസിച്ചു. എഞ്ചിനുകൾക്കിടയിൽ നിന്നും, റിസർവ് പോലീസിനെ കണ്ട സ്ഥലത്തേക്കു ഏകദേശം 12 മൈൽ ദൂരമുണ്ട്. മനയാണിക്കൽ കൊച്ചും മറ്റു നാലുപേരും എഞ്ചിനുകൾക്കിടയിൽ വെച്ച് ഇവരോടു ചേരുകയും ഇവരൊന്നിച്ചു നാലോ അഞ്ചോ ദിവസം താമസിക്കുകയും ചെയ്തു. കൊയ്നാടു തനിക്കറിയാമെന്നു കുഞ്ഞുപാപ്പൻ പറയുന്നു. കൊമ്പൻപാറ പ്രദേശത്തു മറ്റു ലൈസൻസില്ലാത്ത വേട്ടക്കാരില്ലെന്നും അയാളോ, സംഘമോ പ്രസക്തമായ കാലഘട്ടത്തിൽ വന്നത്തിൽ മറ്റൊരുവരേയും കണ്ടില്ലെന്നും കൂടി അയാൾ പറയുന്നുണ്ട്. മേൽപ്രസ്താവിച്ച വഴിയിൽക്കൂടി പച്ചക്കാനുംതോട്ടത്തിലേക്കു കുഞ്ഞുപാപ്പൻ പോയിട്ടുണ്ട്. മലപണ്ടാരം നീലകണ്ഠനെ അയാൾക്കു അറിഞ്ഞുകൂടെന്നും തങ്ങൾ പൊന്നമ്പലമേട്ടിലായിരുന്നപ്പോൾ പച്ചക്കാനും തോട്ടത്തിൽ നിന്നും പൊന്നമ്പലമേട്ടിലേക്കു ആരു വ

രുന്നതു കണ്ടിട്ടില്ലെന്നും അയാൾ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. കമ്പളത്താനത്തു് തൊമ്മൻ, വട്ടക്കുന്നേൽ അന്തോണി, മനയാണിക്കൽ കൊച്ചു്, നരീപ്പാറ കൊച്ചുകുട്ടി ഇവരെല്ലാം വന്നാത്തർഭാഗത്തുള്ള തങ്ങളുടെ സഞ്ചാരത്തെ സംബന്ധിച്ചു് കണ്ടതുപാപ്പന്റെ പ്രസ്താവനയെ പിൻതാങ്ങുന്നു.

രണ്ടാമത്തെ സംഘം കണ്ടതുപാപ്പന്റെ സ്റ്റാലൻ മനയാണിക്കൽ കൊച്ചു് (കുരുവിള) പേഴത്തുവീട്ടിൽ ചാക്കോ (കരിമ്പനാൽത്തോട്ടം റൈറ്റർ ഔസേഫിന്റെ രണ്ടാമത്തെ മകൻ) കണ്ടതു്, കൊച്ചപ്പ, മറൊരാളവൻ എന്നിങ്ങനെ 3 കൂലിക്കാർ എന്നിവരടങ്ങിയതാണ്.

കരിമ്പനാൽ വീട്ടിലെ കല്യാണദിവസമായ 1125 ഇടവമാസം 1-ാം തീയതിയാണ് അവർ തിരിച്ചതു്. 1125 മേടം 31-ാം തീയതി കല്യാണം സംബന്ധിച്ച കരിമ്പനാൽ വീട്ടിലേക്കു് മാൻ ഇറച്ചി താനും ചാക്കോയും ചാക്കോയുടെ അച്ഛനും സഹോദരനും കൂലിക്കാരൻ കണ്ടതുകൂടി കൊണ്ടുപോയി എന്നു കൊച്ചു് പറയുന്നു. 1-10-1125-ൽ തിരിച്ച ഈ സംഘം അഴുതയിലെത്തി അവിടെ താമസിച്ചു. രാത്രി നിലാവില്ലാത്ത കാലമായിരുന്നു അപ്പോഴും. അടുത്തദിവസം അവർ അഴുതയിൽ തന്നെ താമസിച്ചു. അതിനടുത്തദിവസം അവർ കരണ്ടുപാറ മുണിയിലെത്തി അവിടെ താമസിച്ചു പിറേദിവസം അവർ അർജുനൻകോട്ട എത്തി. വട്ടക്കുന്നേൽ കണ്ടതുപാപ്പനും കൂട്ടരും കറെ അകലെക്കൂടി പോകുന്നത് അവർകണ്ടു. അന്നു് അവർ പൊന്നമ്പലമേട്ടിലാണ് താമസിച്ചതു്. പൊന്നമ്പലമേട്ടിൽ ഇറച്ചിയുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ അവർ കണ്ടു. അന്നു് അവർ ഒരു കാട്ടുപോത്തിനെ വെടിവെച്ചു. ഇറച്ചിയുമായി അർജുനൻ കോട്ടക്കു അടുത്ത ദിവസംപോയി അന്നവിടെ താമസിച്ചു. അവർ പോത്തിനെ വെടിവെച്ച സ്ഥലത്തുനിന്നും അർജുനൻ കോട്ടക്കു നാലോ അഞ്ചോ മൈലുണ്ട്. അടുത്തദിവസം അവർ വീട്ടിൽ മടങ്ങിയെത്തി. ഏലച്ചെടിപറിക്കുവാൻ കണ്ടതുപാപ്പനും മറ്റുള്ളവരും കാട്ടിൽ വന്നപ്പോഴാണ് തീപിടുത്തം. കൊണ്ടുണ്ടായ ക്ഷേത്രനാശത്തെപ്പറ്റി അയാൾ അറിഞ്ഞതെന്ന് കൊച്ചുപറയുന്നു. വീണ്ടും കൊച്ചും മറ്റു നാലുപേരുംകൂടി മിഥുന മാസാരഭത്തിൽ എണ്ണക്കാപ്പിള്ളിയിലേക്കു പോകുകയും, തന്റെ സ്റ്റാലൻ അന്തോണിയേയും കണ്ടതുപാപ്പനേയും കാണുകയും ചെയ്തു.

മൂന്നാമത്തെ സംഘം അടയ്ക്കാ മുണ്ടയ്ക്കൽ കുഞ്ഞപ്പി, മലമാക്കൽ സ്കേറിയ, കടപ്പൂർ മത്തായി എന്നിവരാണ്. അവർ മേടം ആരഭത്തിലാണ് പോയതു്. കാട് പറിക്കുവാനുള്ള സമയമായില്ലെന്ന പന്തൂത മുൻനിർത്തി അവർ തിരിച്ച സമയ

ഞെപ്പറ്റി അനുസരിക്കുന്നത്. ഒരു ദിവസം വൈകുന്നേരം 4 മണിക്ക് തിരിച്ച് അഴുതാതീരത്തിൽ അവർ താമസിച്ചു. അടുത്ത ദിവസം 11 മണിക്ക് അവർ മൈലാടി ശിംഗപ്പാറ എത്തിയപ്പോൾ വട്ടക്കുന്നേൽ കണ്ടുപാപ്പനും തൊമ്മനും കിഴക്കോട്ടുപോകുന്നതുകണ്ടു. അവർ ഇവരെ കാണുകയോ സംസാരിക്കുകയോ ഉണ്ടായില്ല. കുറെ കഴിഞ്ഞു കണ്ടുപാപ്പനും തൊമ്മനും ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നത് ഇവർ കണ്ടു. അടുത്തദിവസം ഇവർ കാട്ടിലേക്കു പോകുമ്പോൾ രണ്ടുചുമട് ഇറച്ചിയുമായി പൈലിയും അന്തോണിയും വരുന്നതുകണ്ടു. പൈലിയും അന്തോണിയും ഇവർക്കു രണ്ടുരാത്തൽ ഇറച്ചികൊടുത്തു. രണ്ടു മലയണ്ണാനെ വെടിവെച്ചെടുത്തുകൊണ്ട് ഇവർ അഴുതയ്ക്ക് മടങ്ങി. അഴുതയിൽവെച്ച് ഇവർ ഒരു കരങ്ങിനെവെടിവെച്ചു. അവരുടെ ചോദ്യത്തിനു തന്റെ കൂട്ടത്തിൽ നാലുപേരെ ഉള്ളവെന്ന് അന്തോണി മറുപടി പറഞ്ഞു.

നാലാമത്തേത് പേഴത്തുംവീട്ടിൽ ഔസേഫിന്റെ സംഘമാണ്. ഇടവം അവസാനത്തിലോ മിഥുനം ആദ്യമോ ആണ് താൻ കാട്ടിൽ പോയതെന്ന് അയാൾ പറയുന്നു. ഇയാൾ ഒരു കൂട്ടം സംഘടിപ്പിച്ചു. വട്ടക്കുന്നേൽ കണ്ടുപാപ്പൻ, പേഴത്തുംവീട്ടിൽ ചാക്കോ, അന്തോണി, കമ്പളന്താനം തൊമ്മൻ, അയാൾ, കണ്ടുവെച്ചെടുത്ത മൂന്നു കൂലിക്കാർ എന്നിവരത്രെ ആ സംഘം. മുറിഞ്ഞപ്പഴയിൽനിന്ന് ആഹാരസാധനങ്ങൾ വാങ്ങിയശേഷം അവരെല്ലാം വെള്ളാനിയിൽനിന്നു തിരിച്ചു. അന്നേദിവസം അഴുതയിൽ താമസിച്ചിട്ട് പിറേദിവസം അവർ പൊന്നമ്പലമേട്ടിലേക്കു പോയി. അവിടെനിന്നും അയാൾ തനിയെ പച്ചക്കാനം തോട്ടത്തിലെത്തി തോട്ടംസൂപ്പുണ്ടിന് ഒരഴുത്തു കൊടുത്തശേഷം തിരിയെ വന്നു. ഏലച്ചെടികൾ ലഭിക്കാത്തകയാൽ വിവരം തന്റെ അച്ഛനെ അറിയിക്കുവാൻ അയാൾ മുറിഞ്ഞപ്പഴം തിരിച്ചു. വഴിയിൽ പടിഞ്ഞാറേപ്പാറ വെച്ച് ക്ഷേത്രഭാഗം സംബന്ധിച്ച വിവരം പോററിയിൽനിന്നും അറിഞ്ഞു എന്ന് ഒരു പാണ്ടിക്കാരൻ അയാളോടു പറഞ്ഞു. അയാൾ മുറിഞ്ഞപ്പഴം പോയെങ്കിലും ക്ഷേത്രം തീപിടിച്ച വിവരം ഒരുത്തരേയും അറിയിച്ചില്ല. അയാൾ തിരികെ വന്ന് പൊന്നമ്പലമേട്ടിലുള്ള തന്റെ കൂട്ടുകാരോടു പടിഞ്ഞാറേപ്പാറ വെച്ച് കേട്ട വാർത്ത അറിയിച്ചു. ഇതിനിടയിൽ അയാളുടെ കൂട്ടർ ഒരു കാട്ടുപോത്തിനെ വെടിവെച്ചിരുന്നു. അടുത്ത ദിവസം അവരെല്ലാം മടങ്ങി. എണ്ണയ്ക്കാപ്പിള്ളിയിൽ എത്തി. അന്തോണിയും കണ്ടുപാപ്പനും അവിടെ താമസിച്ചു. മറ്റുള്ളവർ വീടുകളിലേക്കു പോയി. അതിനുമുമ്പിലത്തെ മകരമാസം കരിമ്പനാൽ കൊച്ചുകുഞ്ഞു, ഞളമറ്റം കുട്ടിയച്ചൻ, കല്ലറയ്ക്കൽ പാപ്പച്ചൻ,

പൊടിമറം വറുഗീസ്, കരിപ്പാപ്പറമ്പിൽ ദേവസ്വ, വടക്കേപ്പറമ്പിൽ തൊമ്മൻ, പൊട്ടങ്കളം തോമസ്, അയാൾ (ഒരു സേഫ്), അഞ്ചു കൂലിക്കാർ ഇത്രയും പേർ ഒരു ജീപ്പിൽ അഴുത ചുരുത്തുകടവിലേക്കു പോയി. അവർ അന്ന് അഴുതയിൽ താമസിച്ചു. നിലയ്ക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്നതായി കരുതപ്പെട്ട പള്ളിയുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ അവിടെ കാണുമോ എന്നു തിരക്കുകയായിരുന്നു അവരുടെ സന്ദർശനോദ്ദേശ്യം. അടുത്ത ദിവസം അവർ പമ്പയിലെത്തി പുതുശേരിയിൽ താമസിച്ചു. പിറേദിവസം അവർ കൊല്ലമുഴിക്കു പോകുകയും കൂലിക്കാരെ പമ്പാക്കടവിലേക്കു പോകാൻ നിർദ്ദേശിച്ചശേഷം പള്ളിയുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ കാണാൻ അവർ നിലയ്ക്കൽ പോകയും ചെയ്തു. മുന്നോ നാലോ അമ്പലങ്ങളുടെയല്ലാതെ പള്ളിയുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ ഒന്നും അവർ കണ്ടില്ല. രാത്രി എട്ടുമണിയോടുകൂടി അവർ പമ്പാക്കടവിലെത്തി. അന്നവിടെ താമസിച്ചു. അടുത്ത ദിവസം അവർ പച്ചക്കാനത്തെത്തുകയും വള്ളംവഴി കുമളിയിലെത്തുകയും ചെയ്തു. മുതലാളിമാരെല്ലാം ജീപ്പിലും, കൂലിക്കാർ ബസ്സിലുമായി മടങ്ങി.

നിയമത്തെപ്പറ്റി യാതൊരു യേവുമില്ലാതെ ഗവണ്മെന്റു വക റിസർവ് വനങ്ങളിൽ നിസ്സങ്കോപം വേട്ട നടത്തുകയും പ്രബലന്മാരായ ഒരു സംഘം ക്രിസ്ത്യാനി ഭൂവടമകളുടെ ബലവും പിന്തുണയും തങ്ങൾക്കുണ്ടെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നവിധം പെരുമാറുകയും ചെയ്തു ക്രിസ്ത്യാനി അനധികൃത വേട്ടക്കാരുടെ സഞ്ചാരങ്ങളുടെയും പ്രവർത്തനങ്ങളുടെയും സംക്ഷേപമാണ് മേലുദ്ധരിച്ചത്. മേൽപറഞ്ഞ സംഘത്തിലെ അംഗങ്ങളെ കേസന്വേഷണത്തിനു നിയുക്തരായിരുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥർ 13-8-1950-ൽതന്നെ ചോദ്യംചെയ്തിരുന്നു. സംഘാംഗങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തരെയും ചോദ്യംചെയ്ത് വളരെ ദീർഘമായ ഇടവിട്ടുകൊണ്ടാണ്. അന്വേഷണത്തിന്റെ ഒരു വൈകല്യമാണിത്. കാരണം, ചോദ്യംചെയ്യപ്പെടുന്ന ഒരാളിന് സംഘത്തിലെ മറ്റംഗങ്ങളുമായി സമ്പർക്കത്തിലേർപ്പെടുവാൻ ധാരാളം സമയവും സൗകര്യങ്ങളും ലഭിക്കുകയും തന്മൂലം പിന്നീട് ചോദ്യംചെയ്യപ്പെട്ടവർക്ക് കാട്ടിലെ തങ്ങളുടെ സഞ്ചാരങ്ങളെയും പ്രവർത്തനങ്ങളെയുംപറ്റി അതിവിചിത്രമായ പഴയതുകളുള്ള വയെങ്കിലും ഏതാണ്ട് സാദൃശ്യമുള്ള വസ്തുസ്ഥിതികഥനം സാധ്യമാകുകയും ചെയ്തു എന്നതുതന്നെ. സ്പെഷ്യൽ അന്വേഷണ സംഘം 1950 സെപ്റ്റംബർ 8-ാംതീയതി-അതായത് കേസു റിപ്പോർട്ട്ചെയ്ത് ഏകദേശം മൂന്നു മാസം കഴിഞ്ഞശേഷം- ആണ് ചാഞ്ചേടുത്തത്. എന്നാൽ, അന്നു പ്രത്യേക നിയന്ത്രണമോ നിർദ്ദേശങ്ങളോ ഇല്ലാതെതന്നെ അന്വേഷണം തുടന്നു

കൊണ്ടും ദൈനംദിനാനുഷ്ഠാനത്തെപ്പറ്റിയുള്ള റിപ്പോർട്ടുകൾ (കേസ് ഡയറി) എന്നിങ്ങനെ ലഭിക്കാത്തതുകൊണ്ടും എനിക്ക് മുഴുവൻ അനുഷ്ഠാനവും നടത്തേണ്ടതായും ബന്ധപ്പെട്ട സ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിക്കേണ്ടതായും, അതിനുമുമ്പുതന്നെ സമ്പർക്കം സ്ഥാപിച്ചു പോദ്യുചെയ്യപ്പെട്ടവരായ ബന്ധപ്പെട്ട വ്യക്തികളെ വീണ്ടും പോദ്യുചെയ്യേണ്ടതായും വന്നുകൂടി. ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു അനുഷ്ഠാനത്തിലാണ് കററവാളികളെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന തെളിവുകളാക്കെള്ളുന്ന ചില പ്രധാന സംഗതികൾ വെളിച്ചത്തു വന്നത്. ആ തെളിവ് ഒരു ജുഡീഷ്യൽ അധികാരിയുടെ മുമ്പിൽ വെക്കുന്നതിനും, തെളിവു നശിപ്പിക്കൽ നടയുന്നതിനും ക്രിമിനൽ പ്രൊസീഡ്യർ കോഡ് 162-ാം വകുപ്പനുസരിച്ച് ഒൻപതുപേരുടെ മൊഴി ചെങ്ങന്നൂർ ഒന്നാംക്ലാസ് മജിസ്ട്രേറ്റ് രേഖപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. അപ്രകാരമുള്ള രേഖപ്പെടുത്തൽ പോലീസിൽനിന്നു പീഡനമുണ്ടാകുന്നു എന്ന പരാതി നിവാരണംചെയ്യുന്നതിനും സഹായിച്ചു. 1125 മേടം 15-ാം തീയതി മുതൽ മിഥുനം 1-ാം തീയതി വരെയുള്ള കാലയളവിൽ വട്ടക്കുന്നേൽ കഞ്ഞുപാപ്പനും കൂട്ടരും മറ്റു സംഘങ്ങളും ശബരിമലപ്രദേശത്തും അതിനു ചുറ്റും സഞ്ചരിച്ചിരുന്നുവെന്ന് മേൽ പറഞ്ഞ തെളിവുകളിൽനിന്നും കാണാവുന്നതാണ്. 1125 ഇടവം 6-ാം തീയതിക്കും 11-ാം തീയതിക്കുമിടയിൽ (സംഭവത്തിൽ പ്രസക്തമായ കാലയളവ്) മനയാണിക്കൽ കൊച്ചു, പേഴത്തുംവീട്ടിൽ ചാക്കോ, മൂന്നു കൂലിക്കാർ എന്നിവരും അടയ്ക്കാമുണ്ടക്കൽ കഞ്ഞുപ്പി, കടപ്പൂർ മത്തായി, മലമാക്കൽ സ്റ്റീവിയ എന്നിവരും പൊന്നമ്പലമേടപ്രദേശത്തുണ്ടായിരുന്നു. പൊന്നമ്പലമേടം ചിറ്റമ്പലമേടം ശബരിമലക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നും യഥാക്രമം അഞ്ചും ആറും മൈലകലെയുള്ള ഒന്നാത്തരം മൃഗസങ്കേതങ്ങളാണ്. ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്ന് ശബരിമലയിലെത്തുവാൻ ഏറ്റവും വേഗം വന്നാൽ നാലു മണിക്കൂർ മാത്രമേ വേണ്ടൂ. ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്ന് എത്ര സംഘത്തിനും സുഗമമായും സുരക്ഷിതമായും ശബരിമലക്ഷേത്രത്തിൽ എത്തും നടത്താൻ കഴിയും. അവരുടെ സ്വന്തം മൊഴികളനുസരിച്ചുതന്നെ അവർ ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ വേട്ടയാടുകയും കാട്ടുപോത്തിനെ വെടിവെക്കുകയും മാംസം ഉണക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പ്രസക്തമായ കാലഘട്ടത്തിൽ ഇവരല്ലാതെ ഈ പ്രദേശത്തു് മറ്റു യാതൊരു സംഘക്കാരുമില്ലായിരുന്നുവെന്നും തെളിവില്ലെന്ന്. തങ്ങൾ വേട്ടയ്ക്കാണ് പോയതെന്ന ഒറ്റസമാധാനമേ അവർക്കുള്ളതാകൂ. അമ്പലം നശിപ്പിച്ചിരിക്കാവുന്ന കാലഘട്ടമായ ഇടവം 6-നും 11-നും ഇടയ്ക്ക് അനധികൃതവേട്ടക്കാരായ ഈ ക്രിസ്ത്യാനികൾ അമ്പലത്തിനു വളരെ സമീപസ്ഥമായ ഒരു സ്ഥലത്തുണ്ടായിരുന്നുവെന്നത് പ്രത്യക്ഷമല്ലെങ്കിൽ വളരെ

സംശയജനകമായ ഒരു തെളിവാണ്. ജനാധിവാസമില്ലാത്ത വിസ്തൃതവും നിബിഡവുമായ വനാന്തർഭാഗത്തു നടത്തപ്പെട്ട ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു കററം വെളിച്ചത്തു കൊണ്ടുവരുവാനും, തെളിയിക്കുവാനും അവരുടെ നടത്തമനോവ്യാപാരം, ഉദ്ദേശം, അവരുടെ ആകാംക്ഷ സൂചിപ്പിക്കുന്ന സ്വഭാവം ഇവ മുഖേന മാത്രമേ സാധ്യമാകൂ. തീവയ്പ്പുകേസുകളിൽ കററസ്ഥലത്തിൽ സമീപമുള്ള പ്രതിയുടെ സാന്നിധ്യം വാദിഭാഗത്തേക്ക് അനുകൂലവും പ്രതിയുടെ ഉദ്ദേശസൂചനസംബന്ധിച്ച് അയാൾക്ക് പ്രതികൂലവുമായ ഒരു വസ്തുതയാണ്. ഈ കേസിൽ ഈ ആളുകളുടെ അപരാധിത്വമോ അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ ഉദ്ദേശത്തെപ്പറ്റി ന്യായമായ സംശയമോ തെളിയിക്കുവാനുള്ള ഏക മാർഗ്ഗം; അവ സംഭവ സ്ഥലത്തിനടുത്തു ഉണ്ടായിരുന്നുവോ ഇല്ലയോ എന്ന് കണ്ടുപിടിക്കുകയാണ്. ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നു വർ സമ്മതിക്കുന്നു പ്രസക്തമായ കാര്യങ്ങളിൽ അവർ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും ശബരിമലക്ഷേത്രത്തിൽനിന്നും ആറുമൈൽ വ്യാസമുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ എല്ലാഭാഗത്തും അവർ സ്വച്ഛന്ദം സഞ്ചരിച്ചിരുന്നുവെന്നും മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ മുമ്പാകെ നൽകിയ മൊഴിയിൽ അവർ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ പ്രസ്ഥാനത്തിനിടയിൽ ശബരിമലക്ഷേത്രം തങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചതിനെപ്പറ്റി മജിസ്ട്രേറ്റിന്റെ മുമ്പാകെ നൽകിയ മൊഴികളിൽ പ്രസ്താവിക്കാത്തതു് ആ മൊഴികൾക്ക് ഒരു സമയം ദൃഢണനിവാരണസ്വഭാവം അവക്കു നൽകുന്നു. വേട്ടയ്ക്കുമാത്രമാണ് തങ്ങൾ അവിടെ പോയതെന്ന് അവർ പറയുന്നു. ഈ ആളുകൾ തങ്ങളുടെ പിന്നീടുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റിയും വേട്ടയ്ക്കുപോയ സമയത്തിനുമുൻപുള്ള നടത്തത്തെപ്പറ്റിയും തൃപ്തികരമായ വിശദീകരണം നൽകാത്തിടത്തോളം കാലം, ഇതുവരെ വിചിത്രമായ ഒരു യാദൃച്ഛികസംഭവസാദൃശ്യമല്ലെങ്കിൽ (തീർച്ചയായും അങ്ങനെയല്ല) ചിരറമ്പലമേട്, പൊന്നമ്പലമേട് എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കുള്ള അവരുടെ സന്ദർശനം വേട്ടക്കാരനെന്ന വ്യാജേന സഞ്ചരിച്ച് അമ്പലം നശിപ്പിക്കുന്നതിനല്ലാതെ മറ്റൊന്നിനുമായിരുന്നില്ലെന്ന തീരുമാനത്തിൽ എത്തി ചേരുവാൻ നാം നിർബന്ധിതരായിത്തീരുന്നു. ഈ നിഗമനങ്ങൾ പൊതുവായുള്ളവയാണ്. ഓരോ വ്യക്തക്കുമെതിരായി ഈ കററത്തിൽ അവർക്കുള്ള പകിനെപ്പറ്റി ന്യായമായ സംശയങ്ങൾ താഴെ വിവരിക്കുന്നു. തങ്ങൾക്ക് നഷ്ടം വെളിയിൽ ചാടുവാൻ പഴുതില്ലാത്ത ചില പരിതഃസ്ഥിതികൾ സംജാതമായി തീരുന്നു എങ്കിൽ ആ പ്രദേശത്തുണ്ടായ അവരുടെ സാന്നിധ്യം തന്നെ അവർ സമ്മതിക്കുമായിരുന്നില്ല. സാന്നിധ്യം സമ്മതിച്ചതിനുശേഷം സംഭവത്തിനുശേഷം അടുത്തുണ്ടായ അവരുടെ

വനസഞ്ചാരത്തെ സംബന്ധിച്ച് കെട്ടുകഥകളുമായി അവർ പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നിർഭാഗ്യവശാൽ പ്രതികളുടെ മൊഴികൾ കറാസമ്മതപ്രസ്താവനകൾ അല്ലെങ്കിൽ നിയമദൃഷ്ട്യാ അനന്തവദനീയവും, തന്മൂലം നീതിന്യായ നടപടികളിൽ ഉപയോഗത്തു ന്യവുമാണ്. എന്നാൽ കററവുമായി അവർക്കുള്ളബന്ധം സംബന്ധിച്ച് ഒരു തീരുമാനത്തിലെത്തുവാൻ തെളിവായി ഇവ അധികൃതർക്ക് നിശ്ചയമായും ഉപയോഗിക്കാം. മൊഴിപ്രകാരം കണ്ണുപാപ്പനും സ.ഘവും തങ്ങളുടെ താമസസ്ഥലം, കൊമ്പൻ പാറ മേടം 15-ാം തീയതി വിടുന്നു. അവർ ശബരിമല പ്രദേശം സന്ദർശിച്ചു. കാട്ടുപോത്തുകളെ വെടിവെച്ചു ഇടവം 5-ാം തീയതി കൊമ്പൻപാറയിൽ തിരിച്ചെത്തി. അതിനുശേഷമാണ് സബ് ഇൻസ്പെക്ടർ 'ലോപ്പസിനെ' കണ്ടതായി കരുതപ്പെടുന്നത്. ലോപ്പസും അയാളുടെ ഹെഡ് കോൺസ്റ്റബിളും പറയുന്നു അവർ കണ്ണുപാപ്പൻ, പൈലി, തൊമ്മൻ, അന്നോണി എന്നിവരെമാത്രമേ കണ്ടുള്ളൂവെന്നും. ബാക്കി രണ്ടുപേർ കൊമ്പൻപാറക്ക് മടങ്ങി പോയെന്നു പറയുന്നു. എന്നാൽ 5-ാം തീയതിക്കുശേഷം അവർ കൊമ്പൻപാറയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതായി യാതൊരു തെളിവുമില്ല. കണ്ണുപാപ്പന്റെ മൊഴിയനുസരിച്ച് ഈ രണ്ടുപേരും കണ്ണുപാപ്പന്റെയും കൂട്ടരുടേയും പിന്നീടുള്ള സഞ്ചാരങ്ങളിൽ അവരെ അനുഗമിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇതു വിശ്വസിക്കാൻ പ്രയാസമുണ്ട്. പിന്നീടുള്ള തങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റി രൂപീകരമായ സമാധാനം അവർ നൽകിയിട്ടില്ല. പരിരംഭസ്ഥിതികൾ എല്ലാം കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ സാധ്യമാകുന്ന ഏകതീരുമാനം ഈ രണ്ടുപേരും കണ്ണുപാപ്പനോടും സ.ഘത്തോടും ഒരുമിച്ച് തിരികെ വന്നിട്ടില്ലെന്നും, അവർ കാട്ടിൽ അലഞ്ഞു തിരികയായിരുന്നു എന്നും അഭ്യൂഹിക്കുവാൻ ന്യായമായ കാരണങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നാണ്. കാട്ടിൽ വേട്ടക്കാരുടെ സഞ്ചാരങ്ങൾ എളുപ്പത്തിൽ പരിശോധിക്കുവാൻ നിശ്ചയപ്പെടുത്തുവാനും സാധ്യമാകുമെങ്കിലും അവരുടെ പ്രസ്താവനകളുടെ സത്യസ്ഥിതി അവരുടെ സ്വഭാവം കൊണ്ട് മാത്രമേ നിശ്ചയിക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ എന്ന് ആവർത്തിച്ചു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സബ് ഇൻസ്പെക്ടർ ലോപ്പസിന്റെയും കൂട്ടുകാരുടേയും വേട്ടക്കുശേഷം കണ്ണുപാപ്പനും പൈലിയും കൂട്ടരും കററനാൾ കഴിഞ്ഞു ഔസേഫ് അവരെ കാണുന്നതുവരെ രംഗത്തുനിന്നു തിരോധനം ചെയ്യുകയാണ്. കണ്ണുപാപ്പന്റെ മൊഴിപ്രകാരം അയാൾക്ക് സുഖക്കേടായിരുന്നു. ഈ മനുഷ്യൻ പൊടുന്നനവേയാണ് സുഖക്കേടുണ്ടാകുന്നത്. പൈലിയും സുഖക്കേടുമേ കിടപ്പിലാകുന്നു. അതും വളരെ വേഗത്തിൽ. പൊടുന്നനവേയുള്ള ഈ സുഖക്കേട് 29-5-50

(15-10-25)ൽ പൈലി ഒരു എസ്റ്റേറ്റ് ഡോക്ടറുടെ മുമ്പാകെ ഹാജരാകുന്നു. 4-6-50 വരെ അയാൾ ആശുപത്രിയിൽ ആയിരുന്നു എന്നതിന് ഒരു ആശുപത്രിരേഖയുണ്ട്. 7 നും 15 നും ഇടയ്ക്ക് സുഖക്കേടായി തന്റെ വീട്ടിലായിരുന്നു എന്ന് പൈലി പറയുന്നു. അയാളുടെ വീടും ആശുപത്രിയും തമ്മിലുള്ള ദൂരം അൻ ഫർലോംഗ് മാത്രം. പൈലിയുടെ ഔദ്യോഗിക ഡയറി അനുസരിച്ച് ഈ കാലയളവിൽ അയാൾ 6-10-25 ലും അതിനെ തുടർന്ന് 24-10-25 വരെയും റാന്നി കോവിലിൽ ആയിരുന്നു എന്നും അയാൾക്ക് സുഖക്കേടായിരുന്നു എന്നും കാണുന്നു. ഗെയിം അസോസിയേഷൻ റെയ്ഞ്ചർ 2-11-25-ൽ നൽകിയ ഒരു സമാധാനത്തിൽ പ്രസ്തുത പൈലി സുഖക്കേടായി റാന്നി കോവിലിലായിരുന്നു എന്നു പറയുന്നുണ്ട്. റെയ്ഞ്ചർക്ക് കൊടുത്ത മറ്റൊരു സമാധാനത്തിൽ ഇടവം 6 നും 12 നും ഇടയ്ക്ക് അയാൾ മതംബായിൽ ആയിരുന്നു എന്നു പറയുന്നു. പൈലിക്ക് സുഖക്കേടായിരുന്നില്ലെന്നും അയാൾ അനുവാദമില്ലാതെ ഈ കാലയളവിൽ ജോലിക്ക് ഹാജരാകാതെയിരുന്നതായിരുന്നു എന്നും ഗെയിം അസോസിയേഷൻ റെയ്ഞ്ചർ മി. വുഡ് പറയുന്നു. പീരുമേട് അസി: ഗെയിം വാർഡൻ സി. ചാക്കോ പൈലിക്ക് സുഖക്കേടാണെന്ന സമാധാനം വ്യാജമാണെന്നും മതംബാതോട്ടം റെട്ടർ വർഗീസിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി ആശുപത്രിയിൽ രേഖയുണ്ടാക്കിയും തനിക്ക് ഒരു സ്വയരക്ഷാതെളിവ് സൃഷ്ടിക്കുവാൻ പൈലി മന:പൂർവ്വം ശ്രമിച്ചതായി വിശ്വസിക്കുന്നതിന് മതിയായ കാരണങ്ങൾ ഉണ്ട്. ലോപ്പസിനേയും കൂട്ടരേയും വിട്ടു ഉടനേരന്നെ അയാൾ വീണ്ടും കാട്ടിലേക്ക് പോയി എന്നും ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ വേട്ട നടത്തുകയോ അയാൾക്ക് ഇഷ്ടമുള്ള മറ്റു പ്രവർത്തികൾ ചെയ്യുകയോ ആയിരുന്നു എന്ന് ന്യായമായി ഊഹിക്കാം. 6-10-1125 നും 12-10-25 നും മദ്ധ്യേ കാട്ടിൽ പോയി വേട്ട നടത്തി എന്ന് പറയുന്നതിൽനിന്നും പൈലിയെ തടക്കാവുന്ന യാതൊന്നുമില്ല. ഇടവം 7-നു മുമ്പ് കണ്ണുപാപ്പന്റെ സംഘത്തിൽ അയാൾ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് പോലീസിനോട് സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. 7-നു ശേഷം അയാൾ വേട്ട നടത്തി എന്നു സമ്മതിക്കുന്നതിനെ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യം നിഗമനയോഗ്യമാണ്. അത് സംശയാസ്സദവും അപകടകരവുമായ ഒന്നാണ്. അതിനാൽ സമ്മതിക്കുവാൻ അയാൾ തയ്യാറില്ല. ഇതിനെല്ലാം ഉപരിയായി അയാൾ സുഖക്കേടാണെന്ന സ്വാരക്ഷര തെളിവ് സൃഷ്ടിക്കുകയും വളരെ അടുത്ത ബന്ധം പുലർത്തുന്ന മതംബാതോട്ടം റെട്ടർ മി. വർഗീസിന്റെ സഹായത്തോടെ അതു തെളിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഗെയിം വാച്ചർ പൈലിയുടെമേൽ

വളരെ ന്യായമായി സംശയം ജനിപ്പിക്കുന്ന വസ്തുതകളിൽ ഏ
 ററവും ഫലവത്താണെന്നും സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ
 ഗെയിംപാച്ചർ സുപ്രസിദ്ധനായ ഒരു അനധികൃത വേട്ടക്കാര
 നും കഞ്ഞിപാപ്പന്റെ സംഘവുമായി അനീതിപരമായ പ്രവർ
 ത്തനം നടത്തുന്നവനാണ്. ആദ്യമേ ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന സംശ
 യത്തിന് പുറമേ വേട്ടയിൽ അയാൾ പങ്കെടുക്കുന്നതുതന്നെ ഒരു
 കുറ്റമാണ്. ഈ കാട്ടുപ്രദേശത്തു് ഏതെങ്കിലും വനസംബന്ധ
 മായ കുറ്റം തടയുവാനോ അല്ലെങ്കിൽ ശബരിമല കേസിൽ
 എന്തെങ്കിലും വിവരം നൽകുവാനോ കഴിവുള്ള ഒരാൾ പക്ഷേ,
 ഇയാൾ മാത്രമാണ്. ന്യായമായ സംശയത്തിന് ഇട നൽകാ
 വുന്ന തരത്തിൽ അയാൾ തന്നെ ഇതിൽ പങ്കെടുക്കുമ്പോൾ വി
 വരം നൽകുവാൻ ബാധ്യസ്ഥനായ ഒട്ടവിലത്തെ മനുഷ്യജീ
 വിനെയും തള്ളേണ്ടിവരുന്നു. ഇടവം 5-ാം തീയതിവരെ ത
 ന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം സമ്മതിച്ച അയാൾ പൊടുന്നനവെ അതി
 നശേഷം കിടപ്പിലാകുന്നത് വളരെ ആശ്ചര്യകരമായിരിക്ക
 ന്നു. സ്പെഷ്യൽ അന്വേഷണസംഘം ചോദ്യംചെയ്ത ഇട്ടാതി
 കടുത്ത ഇടവം ആദ്യത്തെ ആഴ്ചയിൽ ഒരുദിവസം വൈകുന്നരം
 മതംബായിൽനിന്ന് വട്ടക്കുന്നേൽ കഞ്ഞിപാപ്പനും മറ്റൊരാളും
 കാട്ടിലേക്കു പോകുന്നതു കണ്ടതായി മൊഴി നൽകിയിട്ടുണ്ട്.
 കടുത്തയുടെ ഈ മൊഴി സബ് ഇൻസ്പെക്ടർ ലോപ്പസിനെ
 കണ്ടശേഷം സംഘത്തിന്റെ കാട്ടിലെ സന്ദർശനവസ്തുതയെ
 ബലപ്പെടുത്തുന്നു. വേട്ടസംഘത്തിന്റെ നേതാവാണ് കഞ്ഞി
 പാപ്പൻ. അയാൾ ഒരു റോമൻ കത്തോലിക്കാ ക്രിസ്ത്യാനിയാ
 ണ്. കള്ളിവയൽക്കാരുടെ ഒരു ആശ്രിതനും. ഒരുപക്ഷേ, ഒരു
 വേട്ടസംഘം രൂപീകരിച്ച് കാട്ടിൽ പ്രവേശിച്ച് എടുപ്പത്തിൽ
 നിർഭയം എന്തും ചെയ്യുവാൻ മതംബായിൽ കഴിവുള്ള ഒരാൾ
 ഇയാൾ മാത്രമാണ്. വളരെ സമർത്ഥനായ ഒരു കൊള്ളവേട്ടക്കാ
 രനാണിയാൾ. കൊള്ളവേട്ട കൊണ്ടു മാത്രമാണ് അയാളുടെ
 ജീവിതവും. കള്ളിവയൽക്കാരോടുള്ള അയാളുടെ ബന്ധം അവ
 റെ അയാൾ കൂടെകൂടെ സന്ദർശിക്കുന്നതിലും അവരിൽനിന്നും
 പണം വാങ്ങുന്നതിലും നിന്നും വ്യക്തമാണ്. യാതൊരു രേഖ
 യുമില്ലാതെ 100 രൂപ വാങ്ങിയതായി അയാൾതന്നെ സമ്മ
 തിക്കുന്നു. ഏബ്രഹാം കള്ളിവയലിന് ഒരു കരടിക്കട്ടിയെ സ
 മ്മാനം നൽകിയതായും അയാൾ സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. വന്യമൃഗ
 ങ്ങളുടെ മാംസം വിറ്റു് കാലക്ഷേപം നടത്തുന്നുവെന്നും അ
 യാൾ സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. 7-ാം തീയതി മുതൽ എട്ടാം പത്താം
 ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം ഓസേഫ് അയാളെ സമീപിക്കുന്നതു
 വരെയുള്ള അയാളുടെ പൊടുന്നനവേയുള്ള സുഖക്കേടും അതിനു
 ശേഷം മുറിഞ്ഞപ്പഴയുള്ള പോക്കും അവിടെനിന്നും കാട്ടിലേ

കള്ള യാത്രയും എല്ലാം വളരെ വിചിത്രവും സംശയാജനകവുമാണ്. 7-ാം തീയതിക്കു ശേഷമുള്ള അയാളുടെ സഞ്ചാരങ്ങളെപ്പറ്റി രൂപീകരമായ ഒരു വിശദീകരണം അയാൾ നൽകുന്നില്ല. ക്ഷേത്രം തീ കൊളുത്തപ്പെട്ടിരിക്കാവുന്ന പ്രസക്ത കാലഘട്ടമായ ഇടവം 6 മുതൽ 12 വരെയുള്ള നാളുകളിൽ പൈലിയുടേയും കഞ്ഞുപാപ്പന്റെയും നടത്തകൾ വളരെയേറെ സംശയാജനകവും അവർ ഈ കുറവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് ന്യായമായ സംശയം സൃഷ്ടിക്കുവാൻ ഉതകുന്നതുമാണ്.

കമ്പളത്താനം തൊമ്മൻ, അയാളുടെ സഹോദരൻ ദേവസ്യ, വട്ടക്കുന്നേൽ അന്തോണി, നരിപ്പാറ കുട്ടി ഇവരെല്ലാം തങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ജോലിനോക്കിക്കൊണ്ടു് കൊമ്പൻപാറ ഉണ്ടായിരുന്നതായി പറയുന്നു. അവർ കഞ്ഞുപാപ്പന്റെ പ്രസ്താവന ഏറ്റുവാങ്ങുകയാണ്. പൈലിയുടേയും കഞ്ഞുപാപ്പന്റെയും കൈയിലെ വെറും ഉപകരണങ്ങളാണവർ. എന്നാൽ പ്രസക്ത കാലത്തു് തങ്ങളുടെ സ്ഥലത്തുള്ള സ്വന്തം സാന്നിധ്യത്തെ തെളിയിക്കുവാൻ നിഷ്കൃഷ്ടമായ യാതൊരു തെളിവും അവർക്കില്ല.

അവരുടെ മൊഴികളനുസരിച്ചു് 1125 ഇടവം 10-നു് അവർ വേട്ടയ്ക്കു തിരിക്കുകയും പൊന്നമ്പലമേടും ചിറ്റമ്പലമേടും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ശബരിമലപ്രദേശത്തു് കാടുകളിൽ കയറുകയും കാട്ടുപോത്തുകളെ വെടിവെച്ചശേഷം 8-ാം തീയതി മടങ്ങുകയും ചെയ്തു അവരുടെ മൊഴിയനുസരിച്ചു് 6, 7, 8 എന്നീ തീയതികളിൽ പൊന്നമ്പലമേട്ടിൽ അവർ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ സംഘത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളും സഞ്ചാരങ്ങളും വളരെ സംശയാസ്പദമാണ്. പ്രസക്തകാലത്തെ ഇവരുടെ സാന്നിധ്യത്തെപ്പറ്റിയും വളരെയേറെ സംശയങ്ങളുണ്ടു്. 7-നുശേഷം കഞ്ഞുപാപ്പനും പൈലിയും സംഘവും പൊന്നമ്പലമേട്ടിലേക്കു തിരിച്ചുചെന്ന് അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന സംഘവുമായി ചേർന്നു എന്നുള്ള നിഗമനത്തെ തട്ടക്കുവാൻ സൂചകമായ യാതൊരു പരിതഃസ്ഥിതിയുമില്ല. പൊട്ടുന്നമ്പലം കഞ്ഞുപാപ്പനും പൈലിയും രോഗബാധിതരാകുന്നതും പൈലി സ്വയം രക്ഷാസൂത്രങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതും കള്ള റിപ്പോർട്ടുകൾ നൽകുന്നതുമായ സംശയകരമായ അവരുടെ പെരുമാറ്റം മേൽപറഞ്ഞ വസ്തുതയെ സാധാരണമാക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ വളരെയേറെ സഹായകമായിത്തീർന്നിരുന്നു. പേഴത്തുവീട്ടിൽ ഔസേഫ് ചാക്കോ കരിമ്പനാൽകാരുടെ ആശ്രിതനും അവരുടെ റെട്ടരുടെ മകനുമാണ്. ഇയാളാണ് 1125 ഇടവം 1-നു് കരിമ്പനാലിൽ നടന്ന ഒരു കല്യാണത്തിനു് ഒരു മാനിനെ വെടിവെച്ചു സമ്മാനമായി നൽകിയതു്. ഈ

വസ്തുതകളെല്ലാം അവർ പോലീസിൽ കൊടുത്ത മൊഴികളിലും പെങ്ങനൂർ ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ് മജിസ്ട്രേറ്റിനു നൽകിയ മൊഴിയിലും സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ അവരുടെ സ്വന്തം മൊഴിപ്രകാരം ഈ ക്രിസ്ത്യാനിവേട്ടക്കാർ പ്രസക്തകാലത്തു് പൊന്നമ്പല മേട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്.

രണ്ടാം സംഘത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ചാക്കോയുടെ സഹോദരനാണ് ഈ ഔസേഫ് എന്നു കാണാം. തെളിവിൻ പ്രകാരം അയാളും സഹോദരൻ ചാക്കോയും മനയാണിക്കൽ കൊച്ചും അവരുടെ അച്ഛൻ ഔസേഫും കൂലിക്കാരൻ കണ്ടു കല്യാണത്തിന്റെ തലേനാൾ, അതായതു് മേടം 31-ാം തീയതി കരിമ്പനാൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിനുശേഷം കൊച്ചും ചാക്കോയും കാട്ടിലേക്കു പോകുന്നു. 8-10-1125 വരെ അവർ കാട്ടിൽതന്നെ താമസിക്കുന്നു. ഔസേഫും കണ്ടുപാപ്പനും തൊമ്മനും അന്താണിയും രണ്ടു കൂലിക്കാരും ഏലച്ചെടി പറിക്കുന്നതിനായി കാട്ടിൽ അതേസ്ഥലത്തു് കരടിയെ വെടി വച്ചിടത്തു് എത്തുന്നു. ഒരു കാട്ടുപോത്തിനെ വെടിവച്ചതായി അവർ സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. കരിമ്പനാൽ മുതലാളികളേവേണ്ടി ഏലച്ചെടികൾ പറിക്കുന്നതിനു് ഔസേഫും സംഘവും പോയെന്നാണു പറയപ്പെടുന്നതു്. ഔസേഫിന്റെ മൊഴിപ്രകാരം കാട്ടിൽ പോയ തീയതി ഇടവം അവസാനത്തിലോ മിഥുനം ആദ്യമോ ആണെന്നാണ്. സംഭവത്തിലെ ഒരു ഗമമായ കണ്ടുപാപ്പന്റെ മൊഴി അനുസരിച്ചു് തീയതി ഇടവം 20-നോ മറ്റോ ആണ്. കാട്ടിൽ പോകുന്ന തീയതിയെപ്പറ്റി ഈ സംഘത്തിലുംപ്പെട്ട ആളുകളുടെ പ്രസ്താവനയിൽ പലതരം വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ട്. പൂർവാപര വൈരുദ്ധ്യങ്ങളുണ്ട്. ഒരു പ്രധാന സംഭവത്തെ കേന്ദ്രീകരിച്ചു് തങ്ങളുടെ വീടുകളിൽനിന്നും ഈ യാത്രയ്ക്കു പുറപ്പെട്ട നിശ്ചിത തീയതി ഓർമ്മിക്കുവാൻ അവർ കഴിയുന്നില്ല. ഇതുതന്നെ അവരുടെ സഞ്ചാരത്തിന്റെ തുലോം സംശയകരമായ സംഭവത്തെ വ്യഞ്ജിപ്പിക്കുന്നു. ഈ പ്രധാന സംഭവത്തിന്റെ തീയതി ഓർമ്മിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല എന്നതാണെന്നു അവരുടെ വനസന്ദർശനം സംബന്ധിച്ച ഉത്തമ വിശ്വാസ്യതയെ സംശയാസ്പദമാക്കുന്നതിനുപുറമേ അതിലെ നോ നിഗൂഢതയുണ്ടെന്നോ അവർ വെടിവെക്കാൻ തയ്യാറാകാതെ രഹസ്യോദ്ദേശ്യമുണ്ടെന്നോ ഉള്ള നിഗമനത്തിനു് ഇട നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ പെരുമാറ്റത്തിൽനിന്നും പുറത്തു വരുന്ന ദുരുദ്ദേശ്യം സ്വയം പ്രകടമാണ്. ഔസേഫിന്റെ മൊഴിപ്രകാരം കരിമ്പനാൽ മുതലാളിമാർക്കുവേണ്ടി ഏലച്ചെടി സംഭരിക്കുകയായിരുന്നു പ്രധാന ലക്ഷ്യമെങ്കിലും അയാളും സംഘവും ശബരിമലപ്രദേശത്തിന്റെ ചുറ്റുപാടും സഞ്ചരിക്കുക

യും വേട്ടയാടുകയും ചെയ്തു. എഴുത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം എന്തായിരുന്നെന്ന് അയാൾക്കറിവില്ലായിരുന്നു. അയാൾ സംഘത്തെ പൊന്നമ്പലമേട്ടിൽവെച്ചു പിരിഞ്ഞ് എസ്റ്റേറ്റിലേക്ക് എഴുത്തുകൊടുക്കുവാനായി കൊടുങ്കാട്ടിൽകൂടി തനിയെ പോയി എന്ന് അയാൾ പറയുന്നു. യാതൊരു മറുപടിയും കിട്ടിയില്ലെന്നും അയാൾ പറയുന്നുണ്ട്. എഴുത്തു കൊടുത്തിട്ട് വെറുതെ അയാൾ മടങ്ങി. ഏലച്ചെടികളില്ലാതിരുന്നതിനാൽ അതു സംഭരിക്കാൻ സാധിക്കാത്തതിനാൽ അതു പ്രയാസമാണെന്ന് മുതലാളിയെ അറിയിക്കുവാൻ അയാൾ തനിയെ മുറിഞ്ഞപ്പഴയ്ക്കു പോയെന്ന് അയാൾ പിന്നീട് പറയുന്നുണ്ട്. ഔസേഫിന്റെ ഈ പ്രസ്താവന അയാളുടെ യാത്രകളെയോ ഏതോ ഒരു പ്രധാന സംഭവത്തെയോ കാര്യത്തെയോ സംബന്ധിച്ച് അയാൾക്കുള്ള അറിവിനെയോ മറയ്ക്കുവാൻ മാത്രം നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട ഒരു കൽപിതകഥയാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അയാളുടെ മുതലാളി കൊച്ചുക്കുഞ്ഞു് ഏലച്ചെടികൾ കാട്ടിൽ ലഭിക്കുവാൻ ഇടയില്ലാത്തപക്ഷം വളരെ തുക ചെലവാക്കി ഒരു സംഘത്തെ ഇതിനായി അയയ്ക്കുകയില്ല. പുറമെ അതേ സ്ഥലത്തു് മുതലാളിയുടെ സഹോദരൻ ഇട്ട്യാറയ്ക്കു് ഒരു ഏലത്തോട്ടവുണ്ട്. ശ്രീകൊച്ചുക്കുഞ്ഞിനു് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഏലച്ചെടികൾ ആവശ്യമായിരുന്നെങ്കിൽ മധ്യബായിൽനിന്നും വളരെ ദൂരമുള്ള പച്ചക്കാനത്തേക്കു് ഒരു സംഘത്തെ അയയ്ക്കുന്നതിനേക്കാൾ തന്റെ സഹോദരനു് മേന ഏലച്ചെടികൾ സംഭരിക്കുവാൻ ഏർപ്പാട് ചെയ്യുക കഠിനമായിട്ടു എളുപ്പമായിരുന്നെന്നു എന്ന് മാത്രമല്ല കരിമ്പനാൽകാക്കു് പച്ചക്കാനത്തേക്കു് അവരുടെ സ്വന്തം ബോട്ടുകളുള്ള കമ്മളി-പെരിയാർ അണയിൽകൂടിയുള്ള മാർഗ്ഗമാണു് ഏറ്റവും എളുപ്പം. മേൽപറഞ്ഞ പരിതഃസ്ഥിതികളിൽ അസാധാരണവും അവിശ്വാസ്യവുമെന്നു മാത്രമല്ല, ഔസേഫും സംഘവും കാട്ടിൽ കടന്നതു് ഏലച്ചെടികൾ സംഭരിക്കാനല്ല, നേരെറിച്ച് മറററതിനോ ആണെന്നു് അവ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു വാണിജ്യപരമായ ഒരു കാഴ്ചപ്പാടിൽനിന്നായാലും ഒരു കൂലിക്കാരനു് പ്രതിദിനം 5 രൂപ കൊടുത്തു് ഏലച്ചെടി സംഭരിക്കുവാൻ വളരെദൂരം കാട്ടുവഴിയിൽകൂടി അവരെ നിയോഗിക്കുന്നതു് (വിശിഷ്ട ഒരു ഏലത്തോട്ടമുടമയായ തന്റെ സഹോദരൻ ഇട്ടേറ്റ മുഖേന കുറഞ്ഞ ചെലവിൽ ബുദ്ധിമുട്ടു കറച്ചു് വളരെ എളുപ്പം അവ കൊണ്ടുവരാമെന്നുള്ളപ്പോൾ) യുക്തിക്കു ചേരുന്നതല്ല. അതിനാൽ ഏലച്ചെടി സംഭരണത്തിനാണു് ഈ സംഘം കാട്ടിൽ പോയതെന്ന മൊഴി ഒരു പച്ചക്കള്ളമാണു്. അപർ വേട്ടയ്ക്കാണു് പോയതെന്നു പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ അതു മനസ്സിലാക്കാം. പക്ഷേ, ഔസേഫിനും കൂട്ടർക്കും അതു സാധ്യമല്ല. എന്തെന്നാൽ ഔസേഫു് ഒരു വേട്ട

ക്കാരനല്ല. ഇക്കാര്യത്തിൽ ക്രോസ് ചെയ്യപ്പെട്ടാൽ, സ്വാഭാവികമായി ഈ വസ്തുത അയാൾക്കു നിഷേധിക്കേണ്ടതായി വരും. കൂടാതെ അയാൾക്ക് നൃപ്പം പോരവാൻ സാധ്യമല്ലാത്ത മറ്റു പരിതഃസ്ഥിതികളുള്ളതിനാൽ വേട്ടയ്ക്കു പോയെന്നു പറയാൻ അയാൾക്കു സാധ്യമല്ല. ഏലച്ചെടികൾ ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ വിവരം കരിമ്പനാൽ മുതലാളിയെ ധരിപ്പിക്കുവാൻ താൻ മുറിഞ്ഞപ്പഴയ്ക്കു പോയി എന്ന് ഔസേഫ് പറയുന്നു. സംഘത്തെ പുറകിൽ വിട്ടിട്ട് അയാൾ പോയത്രെ. ഈ മുറിഞ്ഞപ്പഴക്കുള്ള പോക്കും അസാധാരണവും, വിശ്വാസയോഗ്യമല്ലാത്തതുമാണ്. സംഘക്കാർക്കു മുഴുവൻ തിരിയെ വന്ന് അവരുടെ മുതലാളിയെ വിവരം ധരിപ്പിക്കാമായിരുന്നു. ശബരിമല ക്ഷേത്ര ഭാഗത്തെ പടിഞ്ഞാറേപ്പാറ സത്രത്തിൽ വെച്ച് അറിഞ്ഞുവെന്നു പറയുന്നതാണ് മറ്റൊരു വസ്തുത. ഇതേപ്പറ്റി അയാൾ തന്റെ അച്ഛനെ അറിയിച്ചില്ലെന്ന് പറയുന്നു. ഏലച്ചെടി കിട്ടുന്നില്ല എന്ന വിവരം തന്റെ പിതാവിനെ അറിയിച്ചിട്ട് അയാൾ പൊന്നമ്പലമേട്ടിലേക്കു മടങ്ങുകയാണ്. ശബരിമല ക്ഷേത്രത്തിനു തീവെച്ചു എന്നും പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർ ജനറലും സംഘവും വരുന്നുണ്ടെന്നും അയാൾ കണ്ടുപാപ്പനേയും സംഘത്തേയും അറിയിക്കുന്നുണ്ട്. അതിനുശേഷം അവരെല്ലാം സ്ഥലം വിട്ടു. ഒരു പാണ്ടിക്കാരനിൽനിന്നും വിവരമറിഞ്ഞു എന്നാണ് ഔസേഫിന്റെ മൊഴി. ആ പാണ്ടിക്കാരൻ ആരെന്ന് വിവരിക്കുവാൻ അയാൾക്ക് സാധിക്കുന്നില്ല. മുറിഞ്ഞപ്പഴയ്ക്കു പോകുമ്പോഴും മടക്കയാത്രയിലും ശബരിമല ഭാഗത്തെപ്പറ്റി അയാൾ ആരേയും അറിയിച്ചില്ല. ഔസേഫിന്റെ വിചിത്രമായ പെരുമാറ്റത്തിൽനിന്ന് ഒരാൾ അനുമതിക്കേണ്ടതെന്താണ്? മുമ്പു വിവരിച്ചതുപോലെ പൊന്നമ്പലമേട്ടിൽനിന്ന് മുറിഞ്ഞപ്പഴയ്ക്കുള്ള അയാളുടെ യാത്ര പാഴാണ്. വഴിയിൽ വെച്ച് അയാൾ ശബരിമല സംഭവത്തെപ്പറ്റി അറിയുന്നു. ഇതു സംബന്ധിച്ച അപ്രതിരോധമായ നിഗമനം പ്രസ്തുത യാത്രയെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രസ്താവന ഈ കററത്തിൽ അയാൾക്കുള്ള പങ്കിനെ മറയ്ക്കുവാനോ അഭ്യുക്തമാക്കുവാനോ മാത്രം ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട കഥയെന്നാണ്. അല്ലാത്തപക്ഷം പൊന്നമ്പലമേട്ടിലെ തന്റെ സാന്നിധ്യം സമ്മതിക്കുകയും അവിടത്തെ അയാളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റി വിശദീകരണം നൽകുകയും ചെയ്യണം. ഇത് അയാൾക്ക് സാധ്യമല്ല. കാരണം, അയാളുടെ കൂട്ടുകാർ നൽകിയ മൊഴികൾമൂലം അസാധ്യമായതുതന്നെ. അയാളുടെ മുറിഞ്ഞപ്പഴയാത്രയെപ്പറ്റിയുള്ള കഥയും അനന്തരപ്രസ്താവനകളും എല്ലാം ഒരു പ്രത്യേക ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി ചമക്കപ്പെട്ട പച്ചക്കള്ളങ്ങളാണ്. ഇവയെല്ലാം ആരുടെ ഉപദേശം അയാൾ അനു-

സരിക്കുന്നുവോ ആ നിഗൂഢകക്ഷി നിർദ്ദേശപ്രകാരം നിർമ്മിതങ്ങളാണ്. ശ്രീ ഔസേഫിന്റെ നടത്തവും പെരുമാറ്റവും അവരെല്ലാം മറ്റു സംഘങ്ങളോടുകൂടി ഇടവം 6-നും 11-നും ഇടയ്ക്ക് പൊന്നമ്പലമേട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും അവരാണ് ആ കുറും ചെയ്തതെന്ന് അഭിവിശ്വസിക്കുന്നു, ചിറ്റമ്പലമേട്ടിൽനിന്നും ക്ഷേത്രം കാണാമെന്ന് തെളിവില്ലെന്ന്. ശബരിമല ക്ഷേത്രഭവനത്തേയും മോഷണത്തേയുംപറ്റി ഔസേഫ് അവരോടു പറഞ്ഞു എന്ന് സംഘാംഗങ്ങളെല്ലാം പറയുന്നുണ്ട്. ഔസേഫ് പുറത്തുവിട്ട കഥകളെല്ലാം സംഭവകാലത്തു് രാത്രിയുടെ സംഘമോ പൊന്നമ്പലമേട്ടിൽ സന്നിഹിതനായിരുന്നില്ലെന്ന് തെളിവാക്കുവാനുള്ള ഉദ്യമത്തിലുള്ള ശുദ്ധ അസത്യങ്ങളാണ്. അയാളോ അയാളുടെ സംഘമോ കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തിട്ടില്ലെങ്കിൽ തങ്ങളുടെ സഞ്ചാരങ്ങളെപ്പറ്റി കള്ളക്കഥകൾ അവർ എന്തിനും കൊണ്ടുപറയണം. ഏലച്ചെടികൾ പറിക്കുന്നതിനും കാട്ടിൽ പോകുന്നതിനും രണ്ടുദിവസംമുമ്പ് രാത്രി ഔസേഫും ചാക്കോയുടേയുംകൂടി മുറിഞ്ഞപ്പഴ കാവുകൾപീടികയിൽചെന്ന് ചാക്കോയുടെ പീടികയിൽനിന്നും ആഹാരസാധനങ്ങൾ എടുത്തു എന്ന് കണ്ടുപാപ്പൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഔസേഫ് പറയുന്നത് 50 രൂപ കൊടുത്തു് സാധനങ്ങൾ വാങ്ങിയെന്നാണ്. മുറിഞ്ഞപ്പഴ നടത്തിയ അന്വേഷണങ്ങളിൽ ചാണ്ടി മത്തായി എന്നൊരാൾ ഉടമസ്ഥനായ കാവുകൾപീടികയിൽ അങ്ങനെ ഒരു ഇടപാടു് നടന്നിട്ടില്ലെന്നും യഥാർത്ഥത്തിൽ ആ പീടികയിൽ 20 രൂപയുടെ സാധനങ്ങൾപോലും ഇല്ലെന്ന് തെളിഞ്ഞു തന്നിട്ടു് നല്ലതുപോലെ പരിചയമുള്ള ഔസേഫ്, ചാക്കോ, കണ്ടുപാപ്പൻ അപ്രകാരം സാമാനങ്ങൾ വിറ്റിട്ടുണ്ടെന്ന വസ്തുത ചാണ്ടി മത്തായി പാടെ നിഷേധിക്കുന്നു. അതുപോലെ 100 രൂപാ മാറിയെന്നുള്ള കണ്ടുപാപ്പന്റെ മൊഴിയും വാസ്തവവിരുദ്ധമാണെന്ന് 40-ാം മൈലിലെ ചീരഞ്ചിറപീടികയിലെ മത്തായി എഫ്റെയി (എബ്രഹാം) നോട്ട് നടത്തിയ അന്വേഷണത്തിൽ വെളിവാക്കി. ഏതാണ്ട് നാലഞ്ചു മാസങ്ങൾക്കുമുമ്പ് കള്ളിവയലിൽ എബ്രഹാമിന്റെ വീട്ടിൽ ഒരു കരടിക്കുട്ടിയെ കണ്ടു എന്നും ഇപ്പോൾ എബ്രഹാം അതിനെ ഗോപ്യമായി സൂക്ഷിക്കുന്നു എന്നും മേൽപ്പറഞ്ഞ എബ്രഹാമും മുറിഞ്ഞപ്പഴ മറ്റു ചിലരും പറഞ്ഞു. അന്വേഷണത്തിൽ കരിമ്പനാക്കു് മുറിഞ്ഞപ്പഴയിൽ ഓഫീസോ വീടോ ഇല്ലെന്നും അറിയുന്നു. കരിമ്പനാൽതോട്ടം റൈറ്റായ ഔസേഫ് അയാൾക്കു് മുറിഞ്ഞപ്പഴയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന കുറച്ചു വസ്തുക്കൾ 3 വർഷം മുമ്പ് വില്പനയുണ്ടായി. അങ്ങനെ മുറിഞ്ഞപ്പഴ അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന ഇടപാടുകളെപ്പറ്റി കണ്ടുപാപ്പൻ, ഔസേഫ്, ചാക്കോ

എന്നിവരുടെ മൊഴികളും ഏലച്ചെടികൾ കിട്ടാത്ത വിവരം അറിയിക്കുവാൻ മുറിഞ്ഞപ്പഴയ്ക്കുള്ള ഔസേഫിന്റെ വരവുമെല്ലാം, പ്രസക്തകാലത്തു ശബരിമലക്ഷേത്രത്തിന്റെ പരിസര പ്രദേശമായ പൊന്നമ്പലമേട്ടിലുള്ള അവരുടെ താമസം ആവരണം ചെയ്യുവാൻ പ്രത്യുൽപ്പന്നമതിതപത്തോടുകൂടി നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട അസത്യകടംബമാണെന്നു കാണാം. ക്ഷേത്രം തീവെപ്പിൽ തങ്ങളുടെ നിരപരാധിത്വം തെളിയിക്കുവാനുള്ള ലക്ഷ്യത്തോടുകൂടിയ ഉദ്യമപ്പെട്ടുകിട്ടി മറ്റൊന്നായിരിക്കും ഇമ്മാതിരി മനഃപൂർവ്വമുള്ള കള്ളങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശം. മേൽപ്പറഞ്ഞ സംഭവങ്ങളും വസ്തുതകളും നിരത്തി നോക്കുമ്പോൾ ശബരിമലക്ഷേത്രം നശിപ്പിക്കുവാൻ സംഘടിതമായ ശ്രമത്തിന് സാധ്യതയുണ്ടെന്ന നിഗമനത്തിന് ഉത്ബോധകമായ ഒരു പശ്ചാത്തലമുണ്ട്.

ഔസേഫിന്റെ മൊഴിപ്രകാരം കരിമ്പനാൽ കൊച്ചുമുതലാളി, തെല്ലിമുറ്റത്തു് കട്ടിയച്ചൻ, പൊടിമുറ്റത്തു വാഗീസ്, കരിപ്പാപ്പറമ്പിൽ വേദസ്യ, പൊട്ടക്കുത്തു തോമസ്, വടക്കേപ്പറമ്പിൽ തൊമ്മൻ എന്നിവരുടെയും മുതലാളിമാരുടെ സംഘത്തെ അയാൾ അനുഗമിച്ചു. എരുമേലിയിൽനിന്നും ഒരു ജീപ്പിൽ അവർ കാളകെട്ടിയിലെത്തി. അവിടെനിന്നും കാൽ നടയായി കൊല്ലമുഴിയിൽ എത്തി താവളമടിച്ചു. കൂലിക്കാരെ കാട്ടിൽ കയറി നായാടുവാൻ അവർ നിയോഗിച്ചു. പിന്നീടു് മുതലാളിമാരും അയാളും നിലയ്ക്കലുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു് അവർ വിശ്വസിച്ച ഒരു പള്ളി അന്വേഷിച്ചു പോയി. അന്വേഷണം നടത്തിയെങ്കിലും പള്ളിയുടെ അവശിഷ്ടങ്ങളൊന്നും അവർ കണ്ടില്ല. നേരെമറിച്ച് രണ്ടുമൂന്നു ക്ഷേത്രങ്ങളുടെ അവശിഷ്ടങ്ങളാണു് അവർ കണ്ടതു്. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ഈ ചരിത്രശ്രേയിൽ ഈ മുതലാളിമാർ ശബരിമലയ്ക്കുള്ള പാതയിൽ ഒരു പള്ളിയെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കുന്നത് ആശ്ചര്യജനകമായിരിക്കുന്നു. ഒന്നുകിൽ എന്തെങ്കിലും തെളിവുതൂലം അവിടെ ഒരു പള്ളിയുണ്ടായിരുന്നതായി സ്ഥാപിച്ച് അതിനെ പുനരുദ്ധരിക്കുവാനോ, അല്ലെങ്കിൽ പുതിയൊരു പള്ളി പണിയുവാൻ അനുയോജ്യമായ ഒരു സ്ഥലം അന്വേഷിക്കാനായിരിക്കാം ഈ ഉദ്യമം. ഏതായാലും ശബരിമലയ്ക്കുള്ള പാമ്പരാഗതമായ പാതയ്ക്കടുത്തു് ഒരു പള്ളി വേണമെന്നുള്ള അവരുടെ അഭിവാഞ്ഛ മനസ്സിൽ ദൃഢമായി വേരൂന്നിയിരിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ മുതലാളിമാരെല്ലാം ചേർന്നു് ഇത്തരം ഒരു സംരംഭത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ല. ഭക്തിയോടും ഈശ്വരവിശ്വാസത്തോടുംകൂടി ശബരിമല സന്ദർശിക്കുന്ന അധഃസ്ഥിത ഹിന്ദുക്കളുടെ സംഖ്യാവർദ്ധനവു കണ്ടു് തടുത്തില്ലെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും ഇതു് താണജാതി ഹൈന്ദവരുടെ ഇടയിൽനിന്നുമുള്ള ക്രിസ്തുമതപരിവർത്തന പ്രസ്ഥാനത്തി

ന് വിഘാതം സംഭവിക്കുമെന്ന് ക്രിസ്ത്യാനികൾ ചിന്തിച്ചു കാണാൻ കഴിയും. അതിനുപുറമെ നിലയ്ക്കലും പമ്പാകടവിലും ഒരു പള്ളിയുടെ സ്ഥിതി കാലക്രമേണ ആ പ്രദേശം അധിനിവേശം ചെയ്യുവാൻ ക്രിസ്ത്യാനികളെ ആകർഷിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ഫലഭൂയിഷ്ഠമായ ആ പ്രദേശങ്ങൾ തങ്ങളുടെ സാമ്പത്തിക സ്ഥിതി ഉന്നമിപ്പിക്കുവാൻ ചൂഷണം ചെയ്യാം. അവർ കരുതിയിരിക്കണം.

കരിമ്പിനാൽ കെ. റാറി ഏബ്രഹാം സംഘവും നായാട്ടിനായി ശബരിമലപ്രാന്തങ്ങളിൽ മാർച്ച്, ഏപ്രിൽ, മെയ് എന്നീ മാസങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ചതായി ഗെയിം അസോസിയേഷൻ റെയിഞ്ചർ മിസ്റ്റർ വുഡ് പറയുന്നു. മറ്റൊരു അന്തിമ ലക്ഷ്യത്തിന് ഒരുപാടും മാത്രമായിരുന്നു വേട്ടയെന്ന് നിശ്ചയമായി പറയുവാൻ സാധ്യമല്ലെങ്കിലും, മേൽവിവരിച്ച വസ്തുതകളും, പഴയ പള്ളിയെപ്പറ്റിയുള്ള മുതലാളിമാരുടെ അന്വേഷണവും കൂട്ടിച്ചേർത്തു പരിഗണിക്കുമ്പോൾ തങ്ങളുടെ നിലനില്പിനുള്ളതെന്ന ഭീഷണിയെന്ന് അവർ വിശ്വസിച്ച ശബരിമലക്ഷേത്രത്തിനൊരിരായി എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുവാനാണ് ഈ ക്രിസ്ത്യൻ മുതലാളിമാരുടെ പുറപ്പാടെന്ന തീരുമാനത്തിലെത്തിച്ചേരാൻ സാധ്യമാണ്. പള്ളി തേടിയുള്ള ഏബ്രഹാമിന്റെയും കൂട്ടരുടെയും മറ്റു മുതലാളിമാരുടെയും സഞ്ചാരങ്ങളും പ്രവൃത്തികളും ശബരിമലക്ഷേത്രം എന്നെന്നേക്കുമായി ധ്വംസിക്കുവാൻ ഒരു ഗുഡ്വോലോപന നടത്തുന്നതിനുള്ള ഒരു ദിഗ്വിക്ഷകസംഘം എന്നു വിശ്വസിക്കാം.

ഉത്തരതിരുവിതാംകൂറിലെ വനരാജന്മാരായ കരിമ്പനാലും കള്ളിവയലും കട്ടബക്കാരുടെ ആശ്രിതരും അനുചരരുമാണ് വട്ടക്കുന്നേൽ കണ്ണത്തുപാപ്പനും സംഘവും ഒരുസേമും സംഘവും. കൊച്ചു കൂട്ടുകാരും തുടങ്ങിയവരെല്ലാം എന്ന വസ്തുത മേൽപറഞ്ഞ അഭ്യൂഹത്തിനു പിന്നുണ നൽകുന്നു. പൈലിയുടെയും കണ്ണത്തുപാപ്പന്റെയും കൂട്ടരുടെയും സജീവപ്രവേശനത്തോടു കൂടി മേൽപറഞ്ഞ ഭൂവടകളുടെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് അവരുടെ കാവൽപട്ടികൾക്ക് ഈ അപരാധം ചെയ്യുവാൻ നിശ്ചയമായും സാധ്യമാണ്. കണ്ണത്തുപാപ്പനും സംഘവും, മറ്റു സംഘങ്ങൾ എന്നിവർക്ക് കരിമ്പന, കള്ളിവയൽ തുടങ്ങിയവരാടുള്ള ബന്ധം നേരത്തെ വിശദീകരിച്ചുവല്ലോ.

“ഒരു ഗുഡ്വോലോപനയിൽ ഉപജാപകർതമ്മിലുള്ള ഉടമ്പടികൾ സാധാരണയായി പ്രത്യക്ഷമായി തെളിയിക്കുക സാധ്യമല്ല. സമാപിക്കപ്പെട്ട വസ്തുതകളിൽനിന്ന് അവ അനുമാനിക്കപ്പെടുന്നു. ഒരു ഉപജാപം യഥാർത്ഥ ഉപജാപകർതമ്മിലുള്ള ഉടമ്പടിയെപ്പറ്റിയുള്ള തെളിവുമൂലം സ്ഥാപിക്കേണ്ട

ആവശ്യമില്ല. പ്രത്യക്ഷത്തിലുള്ള പ്രവൃത്തി ഉപജാപം സംബന്ധമായ ഉടമ്പടിയുടെയും അറിവിന്റെയും ലക്ഷ്യത്തിന്റെയും സത്തയെ ഉന്നയിക്കുന്നു. ഒരു ഉപജാപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമായ തെളിവ് പലപ്പോഴും ലഭിക്കാത്തതിനാൽ ഉപജാപം യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവോ എന്നതിന് പരിതഃസ്ഥിതികളെപ്പറ്റി പരിഗണിക്കണം."

ഈ കേസിൽ ക്ഷേത്രത്തിന് തീവച്ചതു സംബന്ധിച്ചു പ്രത്യക്ഷതെളിവു ലഭിക്കുക എന്ന പ്രശ്നമായില്ല. സംഭവത്തിന്റെ സ്വഭാവവും രംഗവും വനത്തിൽ നടന്ന ഒരു കുറ്റമായതുമാണ് ഇതിന് കാരണം. ക്ഷേത്രം സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നതുതന്നെ ഒരു സാധാരണ കാര്യമായിരുന്നില്ല. വന്യമൃഗസങ്കലവും നിബിഡവും അടുത്തൊട്ടും തോട്ടമോ കൃഷിയോ ഇല്ലാത്തതും കാട്ടുമൃഗങ്ങളും ക്രിസ്ത്യാനിവേദക്കാരും മാത്രം സാധാരണ സഞ്ചരിക്കുന്ന ഒരു വനഭാഗമാണത്രേ. അന്വേഷണഫലമായി തെളിഞ്ഞവയും മേലുദ്ധരിച്ചവയുമായ വസ്തുതകളിൽനിന്ന് ആ തീരുമാനങ്ങളും പരിതഃസ്ഥിതികളെല്ലാം ഈ കേസ് സംബന്ധിച്ചു ന്യായമായി സമയിക്കപ്പെടുന്ന ആളുകളുടെ പ്രസ്താവനകളും മറ്റു പരിതഃസ്ഥിതികളും അവലംബിച്ചു നില്ക്കുകയുള്ളതാണെന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ. പരോക്ഷമായ പരിതഃസ്ഥിതി തെളിവെന്ന നിലയിൽപോലും അപരാധികളെ ശിക്ഷയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനുള്ള തെളിവായി ഇവ അനുവദനീയമല്ല. അറിഞ്ഞിടത്തോളവും പുറത്തു കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടതും മേൽ വിസ്തരിക്കപ്പെട്ടതുമായ വസ്തുതകളിൽനിന്ന് ഈ കുറ്റം മതപരമായ അസഹിഷ്ണുതയിൽനിന്ന് ഉടലെടുത്തതാണെന്നും മതപരമായ അസഹിഷ്ണുതയെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ ചെയ്തതാണെന്നുമുള്ള കാര്യത്തിൽ സംശയമില്ല. മതപരമായും നിമിത്തം പ്രതിക്രിയയായോ മറ്റു തരത്തിലോ ഒരു സമുദായത്തിന്റെ മതവികാരങ്ങളെ ധ്വംസിക്കുവാനുള്ള ഇത്തരം കുറ്റങ്ങളിൽ അപരാധികളെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സമുദായം വ്യക്തികളുടെയോ സംഘങ്ങളുടെയോ സംസ്കാരം എങ്ങനെയിരുന്നാലും സ്വമേധയാ ഇവ പെട്ടികു വിടുകയോ ഇവയെപ്പറ്റി വിവരം നൽകുകയോ ചെയ്യുകയില്ലെന്ന് അനുഭവം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ സമുദായത്തിനോ മതത്തിനോ ഒരു മഹാവിപത്തു വരുമെന്ന ഭീതിയുണ്ടെങ്കിലേ ഇവ അവരിൽനിന്നും പുറത്തു വരികയുള്ളൂ. സംഭവങ്ങളുടെ സാധാരണഗതിയിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു സ്ഥിതി വന്നേക്കാം. നിയമസമാധാന പരിപാലനമെന്ന ഏകോദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി ഒരു മതസഹിഷ്ണുതാജന്യമായ അപരാധത്തിന്റെ ഗോപ്യത അനാവരണം ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടി അതിമഹത്തായ രാഷ്ട്രീയ

യോ മൊഴിയാണ് വിലയുള്ളത്. പക്ഷേ, ഇതുപോലുള്ള ഒരു കേസ്സിൽ മേൽപ്രകാരമോ, നിയമാനുശാസിച്ചതായ മറ്റു രൂപത്തിലോ ഉള്ള തെളിവു നൽകുവാൻ അപരാധികൾ ഉൾപ്പെടുന്ന സമുദായക്കാർക്കു മാത്രമേ സാധ്യമാകൂ. ചതംകൂടി ഉൾപ്പെടുന്ന ഈ കേസ്സിൽ ആരെങ്കിലും അപ്രകാരം തെളിവു നൽകുമെന്ന പ്രതീക്ഷ അസ്ഥാനത്താണ്. കാരണം സത്യം പറയുന്നതുകൊണ്ട് സ്വയത്തായായിരിക്കുണ്ടാകുന്ന വിപത്തു് കുറ്റത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അറിവു നിഷേധിക്കുക എന്ന അസത്യത്തെക്കാൾ വളരെ വലുതാണെന്നുള്ളതുതന്നെ. രണ്ടാമത്തേതു്, ഒരു അഗണ്യപാപമെന്ന നിലയിൽ അവരുടെ മനസ്സാക്ഷിയെ പീഡിപ്പിക്കുകയില്ല. അവർ അപ്രകാരം ചെയ്തതോ അസത്യം പറഞ്ഞതോ, സത്യം പറഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ അപകടത്തിലാകുമായിരുന്ന തങ്ങളുടെ മതത്തെ രക്ഷിക്കുവാനാണെന്നു് അവർക്കു് സ്വയം സമാധാനപ്പെടുകയും ചെയ്യാം. ഈ ദർശനമെന്നതിൽകൂടിയാണ് പ്രസ്തുത കേസ്സിനെ വീക്ഷിക്കേണ്ടതു്. ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു് ഇതുമായി ബന്ധമുണ്ടെന്നു് അന്വേഷണം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതുകൊണ്ടു് തങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാർക്കെതിരായി മൊഴികൊടുക്കുവാൻ ക്രിസ്ത്യാനികൾ മുന്നോട്ടു വരുന്ന പ്രശ്നമായില്ല. തെറ്റായോ ശരിയായോ ഏതാനും ക്രിസ്ത്യാനികൾ മതത്തിന്റെ പേരിൽ ഒരു ഹിന്ദുക്കുതും നശിപ്പിച്ചതായ ഒരു കേസ്സിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കെതിരായി തെളിവു നൽകാൻ ക്രിസ്ത്യാനികൾതന്നെ മുന്നോട്ടു വരുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതുതന്നെ വളരെ പ്രയാസമേറിയ ഒരു കാര്യമാണു്. എന്നാൽ, അന്വേഷണത്തിന്റെ ഫലമായി വെളിവാക്കപ്പെട്ടതും മേൽ വിവരിച്ചതുമായ സംഗതികൾ ഒരു പ്രത്യേക നിയമപ്രകാരം കുറ്റവാളികളെ തടങ്കലിൽ വെക്കുന്നതിനു നടപടികളെടുക്കുവാൻ പര്യാപ്തമാണോ എന്ന തീരുമാനത്തിൽ എത്തേണ്ടതു് അധികൃതരാണ്.

ഉപസംഹാരം

സംശയിക്കപ്പെട്ട ആളുകളെ തീർച്ചയായും അറസ്റ്റുചെയ്യുകയും ഡിവിഷണൽ ഒന്നാംക്ലാസ് മജിസ്ട്രേട്ടുമ്പാകെ അവർ നൽകിയ മൊഴി ആസ്പദമാക്കി റിമാൻറുചെയ്യുകയും ചെയ്യാമായിരുന്നു. അറസ്റ്റിനുശേഷമുള്ള നടപടി എന്തെന്നു് വിഭാവനം ചെയ്യാൻ സാധിക്കാത്തതിനാൽ അപ്രകാരം ചെയ്തില്ല. മേൽ നടപടി രണ്ടുന്ന നിസർഗ്ഗമായ വൈകല്യങ്ങളെന്നു കരുതപ്പെടാവുന്ന സാധാരണ കാരണങ്ങൾതന്നെയാകാം ഇതിനു നിദാനവും.

ലക്ഷ്യങ്ങളുടെ അഭാവം, ഇവയിൽ കാൽപ്പാടുകൾ, വിരലടയാളങ്ങൾ, കുറവാളികളുടെ സഞ്ചാരത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വ്യക്തവും അവ്യക്തവുമായ ചിഹ്നങ്ങൾ, അവരുടെ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട സാധനസാഗ്രികൾ, കറം ചെയ്യാനപയോഗിച്ച ഉപകരണങ്ങൾ, അവർ വന്ന വഴി, കുറസ്ഥലത്തേക്കുള്ള പ്രവേശനവും അവിടെനിന്നുള്ള നിഷ്ക്രമണവും തുടങ്ങിയവ ഉൾപ്പെടുന്നു. അന്വേഷണം അനുസരിച്ച് ഇടവം 6-നും 11-നും ഇടയ്ക്ക് സംഭവം നടന്നതായി തെളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സംഭവത്തെപ്പറ്റിയുള്ള റിപ്പോർട്ട് 17-6-1950 (3-11-1125) ലാണ് ലഭിക്കുന്നത്. ഈ തീയതികൾക്കിടയിൽ മഴയുണ്ടായിരുന്നു. തന്മൂലം മിക്ക ലക്ഷ്യങ്ങളും നിഷ്കളങ്കം ചെയ്തിരിക്കാം. ഈ കേന്ദ്രത്തിൽനിന്നുള്ള സകല അന്വേഷണത്തെയും സമ്പൂർണ്ണമായിത്തുടങ്ങി നിർഭാഗ്യകരമായ ഒരു പരിണാമമായിരുന്നു അത്. പ്രകൃതിതന്നെ കുറവാളികളെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനു സഹായകമായ നല്ല ഔദ്യോഗിക ലഭിക്കുന്നതിന് എതിരായിരുന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു. കുറക്കാരുടെ സഞ്ചാരം കാണിക്കുന്ന കാൽപ്പാടുകൾ മഴതന്നെ മായ്ച്ചുകളഞ്ഞിരിക്കാം. മറ്റൊരു നിർഭാഗ്യകരമായ വൈകല്യം ആദ്യത്തെ സംഘം പോലീസുകാർക്കു, പോററിയും ആരക്കാരുമായിരുന്നു. നശിച്ചു വെണ്ണീറായ ക്ഷേത്രദർശനത്തിൽ അവർക്കുണ്ടായ സംഭ്രാന്തിയും ദുഃഖവും ഉപഹാസാചരമാണ്. തങ്ങളുടെ സംഭ്രാന്തിയിൽ എന്തെല്ലാം ചെയ്തെന്നും എന്തെല്ലാം കണ്ടെന്നും ശാന്തചിത്തതയോടുകൂടിയ യാഥാചിത വിവരിക്കുവാൻ അവർക്കു കഴിയുന്നില്ല. ശ്രീകോവിലിനകത്തു് മേൽപറഞ്ഞവർ കാണാത്തതായി കാൽപ്പാടുകൊണ്ടുള്ള ലക്ഷ്യങ്ങൾ തീർച്ചയായും ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം. ശംഖും ഇടയ്ക്കയും കേട്ടുകൂടാതെ ശ്രീകോവിലിനകത്തു കണ്ടതു് ക്ഷേത്രം നശിച്ചശേഷം അവിടെ അവിടെ എറിയുവാൻ ആരോ ശ്രീകോവിലിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ധാരാളം ചാരവും കരിഞ്ഞ സാധനങ്ങളും അകത്തുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ആ ആളിന്റെ കാൽപ്പാടുകൾ അവിടെ നിശ്ചയമായും പതിഞ്ഞിരിക്കണം. അവ്യക്തവും അനിശ്ചിതവുമായ സൂചന ഒരു പലക മാറി തടസ്സമുള്ളതുകൊണ്ടു വെച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു് ചിലർ അവിടെ സുഖമായി ഉറങ്ങിയെന്നും അരിയും വൃജനങ്ങളും കാണാത്തതുകൊണ്ടു് ക്ഷേത്രത്തിനകത്തു ചില ആളുകൾ കറെക്കാലം താമസിച്ചുവെന്നുമുള്ള അഭ്യൂഹങ്ങൾ മാത്രമാണ്.

അത്യന്താധാരണമായ ആകസ്മികത്വംകൊണ്ടു് കറം ചെയ്യുമ്പോൾ അവിടെ ആരെങ്കിലും ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ മാത്രമേ ഒരു മനുഷ്യൻ ഈ കുറത്തിന്റെ ദുഷ്ടസാക്ഷിയാകുവാൻ സാധിക്കൂള്ളൂ. ഇങ്ങനെയൊരു ആകസ്മികത്വം ഈ കേസിൽ

സംഭവിച്ചിട്ടില്ല. ആ അവശതയെപ്പറ്റി വിഭാവനം ചെയ്യുകയാണ് ഭേദം.

കൃത്യം നടന്ന് ഏകദേശം 20 ദിവസം കഴിഞ്ഞശേഷം റിപ്പോർട്ട് ലഭിക്കുന്നത് കേസന്വേഷിക്കുന്നതിന് നിയുക്തനാകുന്ന ഏതൊരു പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥനും നിരാശയുണ്ടാകും. എന്തെന്നാൽ, പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ എത്ര നേരത്തെ കൃത്യസ്ഥലത്തു് എത്തുന്നുവോ കേസന്വേഷണത്തിനുള്ള തെളിവുകൾ ലഭിക്കാൻ അത്രയ്ക്കു് എളുപ്പമായിരിക്കുമെന്നുള്ളതു് കരാറന്വേഷണശാസ്ത്രത്തിലെ പ്രസിദ്ധമായ ഒരു തത്വമാണ്. ഇതു് ഈ കേസിലെ മറ്റൊരു നിർഭാഗ്യകരമായ അവസ്ഥയാണ്.

ശ്രമകരമായ അന്വേഷണം

സത്യാന്വേഷണത്തിനായി പോലീസ് ആഫീസറന്മാർ മാത്രം വന്നത്തിൽ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. പറയത്തക്ക യാതൊന്നിനേയും ആധാരമാക്കാനില്ലാതെ സാധ്യതയുള്ള സിദ്ധാന്തങ്ങളെയും നിഗമനങ്ങളെയും അടിസ്ഥാനമാക്കി ഇൻവെസ്റ്റിഗേറ്ററിംഗ് ഓഫീസർ ഈ കേസ് സംബന്ധിച്ചു് അന്വേഷണം നടത്തേണ്ടതായിട്ടാണു വന്നതു്. അനേകദിവസത്തെ വിശകലനപഠനത്തിന് ശാദ്ധമായ ആലോചനയ്ക്കും ശേഷം പക്ഷചിന്തകൾ പ്രയോഗിച്ചും ശരിയായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ അവലംബിച്ചുമാണ് പ്രസക്തഘട്ടത്തിൽ വളരെപ്പേർ ആ പ്രദേശത്തു സഞ്ചരിച്ചിരുന്ന വസ്തുത വെളിച്ചത്തു കൊണ്ടു വരേണ്ടതായിട്ടിരുന്നതു്. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിനാലാണ് മേൽവിവരിച്ച പരിതഃസ്ഥിതികളെ ആധാരമാക്കിയുള്ള തെളിവുകൾ വെളിച്ചത്തു കൊണ്ടുവരികയും, നിഗമനങ്ങളിലെത്തുകയും മേൽപറഞ്ഞ ആളുകളെ സംബന്ധിച്ചു് യുക്താനുസൃതമായ സംശയങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. നേരത്തെ പറഞ്ഞതുപോലെ പ്രത്യക്ഷതെളിവു് അസാധ്യമാണ്. അടുത്തതായി വിശ്വസിക്കാവുന്നതു് പരിതഃസ്ഥിതികളെ ആസ്പദമാക്കിയുള്ള തെളിവുകളെയാണ്. പരിതഃസ്ഥിതിയെ ആസ്പദമാക്കിയുള്ള ഈ തെളിവുകൾ നിയമത്താൽ അനുവദനീയമായ രീതിയിലുള്ളവയായിരുന്നുവെങ്കിൽ നിയമമായും കുറക്കാരെ അറസ്റ്റുചെയ്തു് കേസ് ചാർജ്ജ് ചെയ്യാമായിരുന്നു. ഈ കേസിൽ സംഭവത്തെയും അതിനോടു ബന്ധപ്പെട്ട മറ്റു വിവരങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചു പറയുവാൻ കഴിയുന്നതു് ക്രിസ്ത്യൻ സമുദായത്തിൽപെട്ട കുറക്കാര്തന്നെയായിരിക്കും. അവരുടെ മൊഴികൾ എത്രമാത്രം ശരിയായിരുന്നാലും കുറമല്ലാത്തപക്ഷം തെളിവുകളായി സ്വീകരിക്കുവാൻ

വുന്നതല്ല. ഈ കേസിൽ മതപ്രശ്നം ഉൾപ്പെടുന്നതിനാൽ മതഭ്രാന്തു് ഉൾക്കൊള്ളുന്ന അതിന്റെ സ്വഭാവംമൂലം കുറ്റക്കാരുടെ കുറ്റസമ്മതം എന്ന പ്രശ്നം ഞാൻ നേരത്തെ വിശദമാക്കിയതുപോലെ ഉദിക്കുന്നില്ല.

ആദ്യോന്മേഷണ ഡയറിപോലും ലഭിച്ചില്ല: 1950 സെപ്തംബർ 8-ന് മാത്രമാണ് എന്നെ ട്രൈബ്യൂൽ ഡ്യൂട്ടിയിൽ നിയോഗിച്ചതു്. അതുവരെ നടത്തിയ കുറ്റാന്വേഷണത്തിന്റെ കേസ് ഡയറി കാണാൻ എനിക്ക് സൗകര്യം ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. മുമ്പ് അന്വേഷണം നടത്തിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കണ്ടുപിടിച്ചതും, അയാളുടെ സംഘത്തിൽപ്പെട്ട മറ്റു ചിലരേയും കണ്ടു സംഭാഷണം നടത്തിയിട്ടുണ്ടു്. ഈ കേസിൽ ആ സംഘത്തിന് പങ്കില്ലാ എന്നായിരുന്നു അപേക്ഷ തോന്നിയതു്. കേസ് ഡയറി പരിശോധിച്ചതിൽ ആ സംഘത്തെ വിട്ടുകളഞ്ഞിട്ടുള്ളതായിട്ടാണ് ഞാൻ കണ്ടതു്. എന്റെ കേസന്വേഷണത്തിന്റെയും നിഗമനങ്ങളുടേയും പോക്ക് അപ്പോഴത്തെ രീതിയിൽ തുടരണമെങ്കിൽ ഈ സംഘത്തെ ഒഴിവാക്കിയതു് അവരിൽനിന്നു് കുറ്റസമ്മതമുണ്ടായാൽത്തന്നെയും ആ സമ്മതത്തിന്റെ നിയമപ്രാധാന്യത്തിനു് രീർച്ചയായും പ്രതിബന്ധമായി നില്ക്കുകയാണ്.

വനത്തിന്റെ സംരക്ഷകർതനെന്ന കുറ്റകൃത്യത്തെ ഗുരുമായി സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഈ കേസിൽ സംശയിക്കപ്പെടുന്ന ഒരാൾ ഗെയിം വാച്ചർ പൈലിയാണ്. അയാളുടെ നടപടികളെക്കുറിച്ച് ഞാൻ നേരത്തെ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇതു മറ്റൊരു നിർഭാഗ്യകരമായ അവസ്ഥയും കേസിൽ അന്തർഭവിക്കുന്ന പ്രാഥമിക ബലഹീനതകളിൽ ഒന്നാണ്.

ഗവൺമെൻറ് തീരുമാനിക്കണം

നീലകണ്ഠൻ എന്ന മലയപണ്ടാരത്തെ 22-8-1950-ൽ മാത്രമാണ് കണ്ടുപിടിച്ചതു്. അതിനാൽ അയാളുടെ തെളിവു് കാലവിളംബം വന്നുപോയി അയാളെ കണ്ടുപിടിക്കാത്തതിൽ ആരും കുറ്റക്കാരല്ല. എന്തെന്നാൽ വനാന്തരങ്ങളിൽ ചുറ്റിത്തിരിയുന്ന ഒരു മലയപണ്ടാരമാണ് അയാൾ.

കേസന്വേഷണത്തിൽ മതപരമായ ഉദ്ദേശമാണ് കുറ്റത്തിനു് പ്രേരണ നൽകിയതെന്നും കുറ്റത്തിനു് ഉത്തരവാദികൾ ക്രിസ്ത്യാനികളാണെന്നും കാണപ്പെട്ടതിനാൽ കുറ്റക്കാരെ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻതക്ക എന്തെങ്കിലും സൂചനയോ തെളിവോ കിട്ടുക എന്നതു് അസാധ്യമാണ്. എന്തെന്നാൽ അടിവാരത്തിൽനിന്നു് മലയിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളിലെല്ലാം ക്രിസ്ത്യാ

നികളാണ് പാർക്കുന്നത്. ചുറ്റുമുള്ള എസ്റ്റേറ്റ് ഉടമസ്ഥന്മാർ എല്ലാം ക്രിസ്ത്യാനികളാണ്. ഈ കേസിന്റെ അന്വേഷണത്തിന്റെ അപസാനഘട്ടത്തിൽ ഞാനെത്തുകയും ഞാനും എന്റെ അസിസ്റ്റന്റുമാരും നടത്തിയ അന്വേഷണങ്ങളും ഇതുവരെ ശേഖരിച്ചിട്ടുള്ള തെളിവുകൾ വച്ചുകൊണ്ടുള്ള നിഗമനങ്ങളും ഞാൻ സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഓരോ ദിവസവും നടത്തിയ അന്വേഷണങ്ങളുടെ വിവരവും സമർപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു നിതിന്യായക്കോടതിയിൽ കേസ് സമർപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം ഒരു കുറസമ്മതം ഉണ്ടാകാത്തപക്ഷം ഈ അന്വേഷണം തുടരുന്നതുകൊണ്ട് യാതൊരു പ്രയോജനവും ഇല്ലാത്തതാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ആയതിനാൽ ഞാൻ എന്റെ അവസാനറിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഈ കേസ് ഇനി എങ്ങനെ രീരിക്കണം എന്നതിനെപ്പറ്റി ഗവണ്മെന്റ് നിർദ്ദേശം നൽകണം. എന്ന് ഞാനപേക്ഷിക്കുന്നു

(ശബരിമലയുടേയും പരിസരപ്രദേശങ്ങളുടേയും ഒരേകദേശചിത്രം ഇതോടൊന്നിച്ച് സമർപ്പിക്കുന്നു.)

നിലയ്ക്കൽ പ്രശ്നം

നിലയ്ക്കൽ സംഭവീച്ചിരിക്കുന്ന പ്രശ്നത്തിന്റെ നിജസ്ഥിതി എന്തു? നിലയ്ക്കൽ ദുരന്തത്തിന്റെ പിന്നിൽ നടന്ന അന്തർനാടകങ്ങളും ഗൂഢാലോചനകളും എന്തെല്ലാം? ഈ പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കുക.

1. നിലയ്ക്കൽ സംഭവം

നിലയ്ക്കൽ 1983 മാർച്ച് 24-ാം തീയതി കരിശു കണ്ടെടുത്തു എന്ന കള്ളക്കഥ പറഞ്ഞുപരത്തി നാട്ടിൽ മുഴുവൻ മതവിഭേദം വളർത്തിയ ഞെട്ടിപ്പിക്കുന്ന—ലജ്ജിപ്പിക്കുന്ന—സംഭവം. അതിന്റെ ചുരുളുകൾ ഓരോന്നായി നിവരുന്നു. കത്തോലിക്കാ വർഗ്ഗീയക്കോമരങ്ങൾ നിലയ്ക്കൽ പ്രദേശത്ത് ചെസ്സു അക്രമപ്രവർത്തനങ്ങൾ വിശദമായി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു.

വില 50 പൈസ

പോസ്റ്റേജ് 1 ക.

2. നിലയ്ക്കൽ: ഒരു ഗൂഢാലോചനയും കുറെ കെട്ടുകഥകളും

വരാന്ത സെൻറ് തോമസിന്റെ പേരിൽ ഇല്ലാത്ത കരിശു് ഉയർത്തി നിലയ്ക്കലിന്റെ പേരിൽ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള വാദകോലാഹലങ്ങൾ. സെൻറ് തോമസ് ചരിത്രപുരുഷനോ പ്രവാചകനോ കെട്ടുകഥയിലെ നായകനോ? നിലയ്ക്കൽ സംഭവത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ സെൻറ് തോമസിന്റെ വരവിനെപ്പറ്റി ആധികാരികമായി വിശകലനം ചെയ്യുന്നു.

വില 1 ക.

പോസ്റ്റേജ് 1 ക.

3. ശബരിമല തീവെപ്പ് കേസ് അന്വേഷണ റിപ്പോർട്ട്

ഇന്നേവരെ വെളിച്ചം കാണാത്ത 1950-ലെ ശബരിമല തീവെയ്പ്പ് കേസ് അന്വേഷണ റിപ്പോർട്ട്. പോലീസ് ഡി. ഐ. ജി. യായ കെ. കേശവമേനോൻ വിശദമായി അന്വേഷണം നടത്തി ഗവണ്മെന്റിന് സമർപ്പിച്ച ഈ റിപ്പോർട്ട് 1957-ലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഭരണകാലത്തു നിയമസഭയിൽ വെച്ചെങ്കിലും വ്യാപകമായ എതിർപ്പുകളും അനന്തരനടപടികൾ എടുക്കുവാൻ കഴിയാത്തത് റിപ്പോർട്ട് ഒന്നാകെ കത്തിച്ചുകളഞ്ഞു. നിലയ്ക്കലെപ്പറമ്പി ആധികാരികമായ പരാമർശനം ഈ റിപ്പോർട്ടിലുണ്ട്.

വില 3 ക. പോസ്റ്റേജ് 1 ക.

നിലയ്ക്കൽ ആക്ഷൻ കൗൺസിൽ ഫണ്ടിലേക്ക് സംഭാവന ചെയ്യുക

ശബരിമലയുടെ അവിഭാജ്യസങ്കേതവും അയ്യപ്പഭക്തന്മാരുടെ പ്രമുഖ തീർത്ഥസ്ഥാനവുമായ നിലയ്ക്കൽ ക്ഷേത്രത്തിലെ വിഗ്രഹങ്ങൾ തല്ലിത്തകർക്കുകയും പരിസരത്തു് പള്ളി ഉയർത്തുകയും ചെയ്തതിനെത്തുടർന്ന് ഹിന്ദുരാജ്യ സംരക്ഷണാർത്ഥം വിവിധ ഹൈന്ദവ സംഘടനാപ്രതിനിധികൾ ചേർന്ന് നിലയ്ക്കൽ ആക്ഷൻ കൗൺസിൽ രൂപീകരിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഹിന്ദുക്കളുടെ അഭിമാനം കാത്തുസൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് തങ്ങളുടെ അവകാശവും സ്വാതന്ത്ര്യവും നേടിയെടുക്കുവാൻ കൗൺസിൽ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നു. കൗൺസിലിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ ശക്തിപ്പെടുത്തുവാൻ ഫണ്ടിലേക്ക് ഉദാരമായി സംഭാവന ചെയ്യുക.

നിലയ്ക്കൽ ആക്ഷൻ കൗൺസിൽ
വിശ്വഹിന്ദുവേൻ, കോട്ടയം-1

വില 3 ക.